

ແຜນປ້ອງກັນການບາດເຈັບໃນອາຊີບ ໄລຍະຫ້າປີ (2010~2014)

2010. 3

ເອກະສານຕິດຄັດ

- ... ແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາໂຄງການຫຼັກສໍາລັບປີ 2010
- ... ການເພີ່ມທະວີການປ້ອງກັນການບາດເຈັບໃນອາຊີບສໍາລັບໂຄງການ Hope Work ປີ 2010
- ... ແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສໍາລັບ «ການໂຄສະນາສົ່ງເສີມເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຈຳນວນອຸປະຕິເຫດລົງເຄິ່ງໜຶ່ງ»
- ... ນາດຕະການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພສໍາລັບ «ໂຄງການຟື້ນຟູແມ່ນໍ້າສໍາຄັນ 4 ແຫ່ງ»
- ... ການໂຄສະນາສົ່ງເສີມການບໍ່ສູບຢາຢູ່ບ່ອນເຮັດວຽກ ແລະ ການໂຄສະນາສົ່ງເສີມແນວຄິດທີ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບສໍາລັບຄົນງານ

ສາລະບານ

I . ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ	1
II . ການປະເມີນຜົນແຜນການທີ່ຜ່ານມາ ແລະ ການກວດກາສະພາບໃນປະຈຸບັນ	2
III . ມູນມອງຕໍ່ກັບສະພາບການເມືອງໃນອະນາຄົດ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງປະເທດທີ່ກ້າວໜ້າ	11
1. ມູນມອງຕໍ່ກັບສະພາບການເມືອງໃນອະນາຄົດ	11
2. ການເຄື່ອນໄຫວຂອງບັນດາປະເທດທີ່ກ້າວໜ້າຫຼັກໆ ແລະ ຜົນສະທ້ອນ	13
IV . ວິໄສທັດ ແລະ ຍຸດທະສາດການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ	15
V . ໜ້າວຽກຕົ້ນຕໍ	17
1. ກຳນົດກົດຈະກຳການປ້ອງກັນການບາດເຈັບໃນອາຊີບແບບສະໝັກໃຈ ໂດຍການສ້າງພື້ນຖານດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ຢ່າງເປັນລະບົບ	17
2. ເຮັດໃຫ້ລະບົບນຳສົ່ງການບໍລິການມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍຜ່ານການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການຮ່ວມມື	22
3. ເສີມທະວີປະສິດທິຜົນຂອງໂຄງການຜ່ານມາດຕະການການປ້ອງກັນແບບພິ ເສດ	26
4. ສ້າງລະບົບຄຸ້ມຄອງການປ້ອງກັນພະຍາດໄວ້ກ່ອນ	32
5. ເຮັດໃຫ້ເປັນເລື່ອງໃນຕົວ ແລະ ສ້າງໃຫ້ເປັນນິໄສ ຄວາມຮັບຮູ້ດ້ານຄວາມ ປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ ຜ່ານການຂະຫຍາຍການປູກຈິດສຳນຶກດ້ານຄວາມ ປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ	37
6. ເສີມສ້າງໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຄວາມສາມາດດ້ານບໍລິຫານສຳລັບຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ	42
VI . ມາດຕະການຕິດຕາມ ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານສຳລັບໜ້າວຽກລະອຽດ	45

- ໃນອາດີດຜ່ານມາ, ລັດຖະບານໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການປະສົມປະສານ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການບາດເຈັບໃນອາຊີບ.
 - ມາດຕາ 8 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພໃນອາຊີບ ກຳນົດໃຫ້ ລັດຖະມົນຕີແຮງງານຕ້ອງສ້າງແຜນປ້ອງກັນການບາດເຈັບໃນອາຊີບໄລຍະກາງຫາ ໄລຍະຍາວ.
 - ※ ການລຽນລຳດັບສຳລັບແຜນໄລຍະກາງ ຫາໄລຍະຍາວ
 - ▲ ແຜນປ້ອງກັນການບາດເຈັບໃນອາຊີບທຳອິດທຳອິດ (‘91~’96)
 - ▲ ແຜນສົ່ງເສີມຄວາມປອດໄພໃນອາຊີບ 3 ປີ (‘97~’99)
 - ▲ ແຜນປ້ອງກັນການບາດເຈັບໃນອາຊີບທຳອິດທຳອິດ (‘00~’04)
 - ▲ ແຜນປ້ອງກັນການບາດເຈັບໃນອາຊີບທຳອິດທຳອິດ 2 (‘05~’09)
- ໃນໄລຍະແຜນທຳອິດທຳອິດ 2 (‘05~’09), ລັດຖະບານບັນລຸໄດ້ຜົນຮັບທີ່ຄາດຫວັງໄວ້ ໂດຍ ການປັບປຸງກົດໝາຍ ແລະ ລະບົບ, ຂະຫຍາຍໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ແລະ ສ້າງລະບົບ ປ້ອງກັນການບາດເຈັບໃນອາຊີບ.
 - ແນວໃດກໍ່ຕາມ, ດ້ວຍບັນດາລະບົບປ້ອງກັນການບາດເຈັບໃນອາຊີບ, ນະໂຍຍາຍ ແລະ ລະບົບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການໃນປະຈຸບັນ, ການຮັບມືຢ່າງມີປະສິດທິຜົນຕໍ່ກັບການ ປ່ຽນແປງທາງສິ່ງແວດລ້ອມ, ຕົວຢ່າງ ການປ່ຽນແປງໃນໂຄງສ້າງດ້ານອຸດສາຫະກຳ, ອັດຕາການເກີດທີ່ຕ່ຳ, ການກ້າວເຂົ້າສູ່ສັງຄົມຜູ້ສູງອາຍຸ, ແລະ ການເກີດຂຶ້ນຂອງບັດໃຈ ທີ່ເປັນອັນຕະລາຍໃໝ່ໆ ແມ່ນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ.
 - ສະນັ້ນ ຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງສ້າງ ແລະ ປັບປຸງລະບົບໃຫ້ເປັນລະບົບນຳສິ່ງທີ່ສາມາດ ສົ່ງເສີມຄວາມສາມາດນຳໃຊ້ຢູ່ພາກສະໜາມຂອງໂຄງການ, ທີ່ແຍກຈາກວິທີການທີ່ພຽງ ແຕ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນແຜນການ ແລະ ແຜນງານຂອງໂຄງການເທົ່ານັ້ນ.
- ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ລັດຖະບານຈຳເປັນຕ້ອງສ້າງວິໄສທັດໄລຍະກາງຫາໄລຍະຍາວ ແລະ ໜ້າ ວຽກຍຸດທະສາດທີ່ສາມາດຮັບມືໄດ້ຢ່າງທົ່ວເຖິງຕໍ່ກັບສະພາບແວດລ້ອມດ້ານການເມືອງ ໃໝ່ ແລະ ກະກຽມ ແລະ ປະຕິບັດບັນດາແຜນງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງເປັນລະບົບ.
 - ສ້າງແຜນແມ່ບົດ (ສະບັບຮ່າງ) ຫຼັງຈາກດຳເນີນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ການດຳເນີນການ ກວດກາຕາມແຕ່ລະສະໜາມ (ດຳເນີນໂດຍກະຊວງແຮງງານ ແລະ ອົງການຄວາມປອດ ໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບແຫ່ງເກົາຫຼີ [KOSHA]), ແລະ ການເກັບເອົາຄຳຄິດເຫັນ ຈາກຄົນງານ, ຄະນະຜູ້ບໍລິຫານ, ແລະ ບັນດາຜູ້ຊ່ຽວຊານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

II

ການປະເມີນແຜນການທີ່ຜ່ານມາ ແລະ ການກວດກາສະພາບໃນປະຈຸບັນ

1 ການປະເມີນແຜນການ 5 ປີທີ່ຜ່ານມາ

- ແຜນປ້ອງກັນການບາດເຈັບໃນອາຊີບຫ້າປີຕັ້ງແຕ່ 2 ໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເພື່ອເຮັດໃຫ້ເກີດ “ສັງຄົມທີ່ປອດໄພ ແລະ ມີຄວາມເປັນຢູ່ທີ່ດີ” ບ່ອນທີ່ຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໄດ້ຮັບການຄ້ຳປະກັນສໍາລັບຜູ້ອອກແຮງງານທຸກຄົນ.
- ພື້ນຖານສໍາລັບການກໍ່ສ້າງລະບົບປ້ອງກັນການບາດເຈັບໃນອາຊີບໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນໂດຍເນັ້ນໜັກໃສ່ຄວາມສາມາດທາງການບໍລິຫານໃນຂົງເຂດທີ່ສາມາດເກີດການບາດເຈັບໃນອາຊີບໄດ້ງ່າຍ ເຊິ່ງລວມທັງອຸດສະຫະກຳບ່ອນທີ່ອຸປະຕິເຫດຮ້າຍແຮງມັກເກີດຂຶ້ນເປັນປະຈຳ ແລະ ບັນດາສະຖານທີ່ເຮັດວຽກຂະໜາດນ້ອຍອື່ນ.
- ແນວໃດກໍຕາມ ຈຶ່ງຮັບຊາບວ່າ ມັນມີຂໍ້ຈຳກັດສະເພາະຕໍ່ກັບການສະໜັບສະໜູນຕົວຈິງທີ່ສະໜອງໃຫ້ເພື່ອສ້າງຕັ້ງລະບົບ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງພາຍໃນຂອງມັນ, ການປັບປຸງລະດັບຄວາມຮັບຮູ້ໃນທົ່ວປະເທດກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບ, ແລະ ການຂະຫຍາຍການເຂົ້າຮ່ວມ.

(1) ຜົນໄດ້ຮັບ

- ການປັບປຸງລະບົບເພື່ອປ້ອງກັນອຸປະຕິເຫດ
 - ຈຳນວນອຸປະຕິເຫດໃນອາຊີບທີ່ສໍາຄັນໄດ້ຫຼຸດຜ່ອນລົງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ໝັ້ນຄົງ ຜ່ານການດໍາເນີນສູນປ້ອງກັນອຸປະຕິເຫດທາງອາຊີບທີ່ສໍາຄັນ (ດໍາເນີນງານໃນ Ulsan, Yeosu, Cheonan, ແລະ Ansan; ຕິດຕັ້ງໃນເດືອນມີນາ 2005)
 - * ອຸປະຕິເຫດໃນອາຊີບ ທີ່ສໍາຄັນ (ຫົວໜ່ວຍ: ກໍລະນີ): ('04) 11 → ('05) 5 → ('06) 3 → ('07) 4 → ('08) 6 → ('09) 4
 - * ຂໍ້ມູນສະຖິຕິຂອງ EU ຕໍ່ກັບອຸປະຕິເຫດສານເຄມີ: 3 ກໍລະນີ/1,000 ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ ('08)
 - ຈຳນວນການບາດເຈັບໃນອຸດສະຫະກຳການກໍ່ສ້າງໄດ້ຫຼຸດລົງ ເນື່ອງຈາກການປັບປຸງລະບົບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ມີປະສິດທິພາບສູງຂຶ້ນ, ຕົວຢ່າງ ການປັບປຸງລະບົບຄັດເລືອກຜູ້ມີຄຸນສົມບັດເບື້ອງຕົ້ນ (PQ) ໃນການປະມູນ, ແລະ ການດັດແກ້ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນວຽກງານຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບທາງດ້ານອາຊີບ ສູ່ລະດັບທີ່ປະຕິບັດຕົວຈິງໄດ້.
 - * ອັດຕາການບາດເຈັບໃນອຸດສະຫະກຳການກໍ່ສ້າງ (%): ('04) 0.95 → ('05) 0.76 → ('06) 0.72 → ('07) 0.67 → ('08) 0.64 → ('09) 0.65
- ການສະໜັບສະໜູນທີ່ສະໜອງໃຫ້ເພື່ອປ້ອງກັນການບາດເຈັບ ຜ່ານທີ່ປຶກສາດ້ານວິຊາການມີອາຊີບ ໃຫ້ແກ່ສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງຂະໜາດນ້ອຍ ທີ່ມີມູນຄ່າສັນຍາຮັບເໝົາຕໍ່າກວ່າ KRW 300 ລ້ານ, ເຊິ່ງໃນນັ້ນການແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຈັດການດ້ານຄວາມປອດໄພບໍ່ແມ່ນພາກບັງຄັບ ('06.2)

- ບັນດາກິດຈະກຳຕິດຕາມກ່ອນ ແລະ ພາຍຫຼັງ ໄດ້ຖືກເສີມສ້າງໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ ໂດຍການນຳສະເໜີ «ລະບົບການຮັບຮອງຄວາມປອດໄພ» ເຊິ່ງມີການກວດກາລະບົບການຜະລິດ ແລະ ຄວາມສາມາດດານວິຊາການສຳລັບຂະບວນການການຜະລິດທີ່ມີເຄື່ອງຈັກ, ອຸປະກອນ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກທີ່ອາດເປັນອັນຕະລາຍ. ('07.7)
- ພື້ນຖານທີ່ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນສຳລັບການກໍ່ສ້າງລະບົບຄຸ້ມຄອງສຸຂະພາບ
 - ຄວາມໝັ້ນຄົງພາຍໃນຂອງລະບົບວັດແທກສະພາບແວດລ້ອມການເຮັດວຽກໄດ້ຖືກສ້າງເສີມ ໂດຍການນຳສະເໜີລະບົບປະເມີນຜົນຄວາມເຊື່ອຖືໄດ້ ບ່ອນທີ່ມີການປະເມີນຜົນຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄວາມຈະແຈ້ງຂອງການວັດແທກສະພາບແວດລ້ອມການເຮັດວຽກ.
 - ລະບົບມາດຕະຖານການໂຍະຍານປັດໃຈທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ* ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໃໝ່ໆ ('07.7) ເພື່ອເພີ່ມທະວີພັນທະຂອງເຈົ້າຂອງທຸລະກິດໃນການປົກປ້ອງສຸຂະພາບຂອງຄົນງານ.
 - * ລະບົບທີ່ການສ່ຽງອັນຕະລາຍຖືກຮັກສາໃຫ້ຢູ່ຕໍ່າກວ່າລະດັບທີ່ກຳນົດໄວ້, ເຊິ່ງກວມເອົາປັດໃຈອັນຕະລາຍທີ່ອາດຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດບັນຫາດ້ານສຸຂະພາບທີ່ຮຸນແຮງໃນໝູ່ຄົນງານ
 - ພື້ນຖານສຳລັບການຍົກລະດັບບັນດາລະບົບຄຸ້ມຄອງສານເຄມີໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ('07.6) ໂດຍການປັບປຸງລະບົບແຍກປະເພດ ແລະ ຕິດປ້າຍສະຫຼາກສານເຄມີ ('06.9) ເຊິ່ງເໝາະສົມກັບມາດຕະຖານທົ່ວໂລກ (GHS) ແລະ ໂດຍການແກ້ໄຂປັບປຸງມາດຕະຖານການສູງໄພ (86 ປະເພດ).
- ສະໜັບສະໜູນກິດຈະກຳຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບທີ່ເໝາະສົມສຳລັບສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ
 - ການສະໜັບສະໜູນທາງການເງິນ ແລະ ວິຊາການໄດ້ຮັບການເສີມທະວີຂຶ້ນເພື່ອປັບປຸງສະພາບແວດລ້ອມການເຮັດວຽກຂອງສະຖານທີ່ເຮັດວຽກຂະໜາດນ້ອຍທີ່ມີຄົນງານນ້ອຍກວ່າ 50 ຄົນ; ສະນັ້ນ ຈຶ່ງເປັນການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຫຼຸດຜ່ອນການບາດເຈັບ.
 - * ຜົນຂອງການຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາການບາດເຈັບຕາມປີຂອງສະຖານທີ່ເຮັດວຽກທີ່ສະອາດ (ຫົວໜ່ວຍ:%): ('05) 48.1 → ('06) 23.8 → ('07) 27.2 → ('08) 34.6 → ('09) 33.6
 - ການເຂົ້າຮ່ວມແບບສະໝັກໃຈຂອງເຈົ້າຂອງທຸລະກິດທີ່ມີແຮງຈູງໃຈຈາກການນຳສະເໜີລະບົບສັນຍາແບບຊະນະຊະນະ ('05) ເພື່ອປ້ອງກັນການບາດເຈັບ ລະຫວ່າງບໍລິສັດແມ່ ແລະ ບັນດາຜູ້ຮັບເໝົາຍອຍ
 - ການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພແບບສະໝັກໃຈທີ່ຖືກພື້ນຖານໃໝ່ໂດຍການນຳສະເໜີບັນດາແຜນງານການປ້ອງກັນການບາດເຈັບແບບສະໝັກໃຈຂອງຄົນງານ-ຜູ້ບໍລິຫານຢູ່ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກຂະໜາດໃຫຍ່ ('07.7)
- ບັນດາກິດຈະກຳກ່ຽວກັບການປຸກຝັງຄວາມປອດໄພ
 - ການໂຄສະນາສົ່ງເສີມການບາດເຈັບເປັນສູນຢູ່ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ (ມີສະຖານທີ່ເຮັດວຽກປະມານ 120,000 ແຫ່ງທີ່ເຂົ້າຮ່ວມ, ເຊິ່ງສະຖານທີ່ເຮັດວຽກປະມານ 30,000 ແຫ່ງໄດ້ຮັບການຮັບຮອງ), ງານມື້ກວດກາຄວາມປອດໄພ (ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກປະມານ 15,200 ແຫ່ງ), ແລະ ງານອາທິດໂຄສະນາສົ່ງເສີມ (ທຸກໆອາທິດທຳອິດຂອງເດືອນກໍລະກົດ) ກຳລັງຖືກຈັດຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ
 - ເອກະສານການຝຶກອົບຮົມໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ສະໜອງໃຫ້ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງພາຍໃນຂອງການປຸກຝັງດ້ານຄວາມປອດໄພຂອງໂຮງຮຽນ
 - * ການດຳເນີນໂຮງຮຽນຕົວແບບ (ໂຮງຮຽນ 265 ແຫ່ງ), ປຸກຝັງຜູ້ສິດສອນດ້ານຄວາມປອດໄພ (ປະມານ 17,510 ຄົນ), ແລະ ກອງປະຊຸມດ້ານການທົດສະນະສຶກສາຂອງບຸກຄະລາກອນທາງການສຶກສາ (ປະມານ 200 ຄົງ)

(2) ຂໍ້ຈຳກັດ

- ☐ ຄວາມສາມາດຂອງພົນລະເຮືອນທົ່ວໄປແມ່ນຍັງຕໍ່າ ເນື່ອງຈາກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທີ່ນຳພາໂດຍລັດຖະບານ.
 - ການຂາດໂອກາດເຂົ້າຮ່ວມໂດຍບຸກຄະລາກອນທາງອຸດສະຫະກຳ, ຜູ້ຢູ່ອາໄສໃນເຂດທ້ອງຖິ່ນ, ແລະ ພົນລະເຮືອນທົ່ວໄປ ໃນລະຫວ່າງຂະບວນການກຳນົດນະໂຍບາຍດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບ ແລະ ການຕັດສິນໃຈບັນຫາຕ່າງໆ.
 - ການຂະຫຍາຍຜູ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຂອງການປ້ອງກັນການບາດເຈັບແມ່ນຍັງຈຳກັດ, ແລະ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງໂຄງການຍັງບໍ່ພຽງພໍ, ເພາະວ່າ ບັນດາໂຄງການແມ່ນຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ສຸມໃຈກາງຢູ່ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ອົງການ KOSHA.
 - ການປະເມີນໜ່ວຍງານບໍລິການໂດຍມີຈຸດປະສົງປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງໜ່ວຍງານບໍລິການດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ ແລະ ການເປີດນຳໃຊ້ລະບົບໃຫ້ຄຳປຶກສາດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບທາງອາຊີບ ກຳລັງຖືກຊັກຊ້າ ເພາະວ່າຄວາມສາມາດແລະຄວາມເຂົ້າກັນໄດ້ຂອງພົນລະເຮືອນກັບລະບົບ ບໍ່ໄດ້ຖືກພິຈາລະນາຢ່າງຄົບຖ້ວນ.
- ☐ ການຟື້ນຟູບັນດາກິດຈະກຳການປ້ອງກັນແບບສະໝັກໃຈຍັງບໍ່ທົ່ວເຖິງ
 - ຜົນການດຳເນີນງານຂອງຄະນະກຳມະການວ່າດ້ວຍຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບ ແລະ ຜູ້ກວດກາດ້ານຄວາມປອດໄພກົດຕົມະສັກ ໄດ້ຂີ້ຮ້າຍລົງ ເພາະວ່າພວກເຂົາດຳເນີນງານພໍເປັນພິທີຊຶ່ງ.
 - ຄວາມພະຍາຍາມໃນການເພີ່ມທະວີສະຖານະຂອງຜູ້ຈັດການດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ ແລະ ການລົບລ້າງລະບົບຈ້າງງານຜູ້ຈັດການດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບຈາກພາຍນອກກຳລັງຖືກຊັກຊ້າ ເພາະວ່າ ສະພາບການເປັນຈິງຍັງບໍ່ທັນສຸກງອມເທື່ອ; ຍິ່ງກວ່ານັ້ນ, ກໍ່ບໍ່ມີບັນດາແຜນງານທາງເລືອກອື່ນ.
 - ການອາໄສໃສ່ໜ່ວຍງານທີ່ຈ້າງມາຈາກພາຍນອກໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆ, ໂດຍອັດຕາການແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຈັດການດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງຕົນເອງຕາມສະຖານທີ່ເຮັດວຽກຫຼຸດລົງ.
 - * ແນວໂນ້ມຂອງການຈັດຈ້າງຄົນຈາກພາຍນອກໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຕາມສະຖານທີ່ເຮັດວຽກທີ່ມີຄົນງານແຕ່ 300 ຄົນຂຶ້ນໄປ (ທົ່ວໜ່ວຍ: ສະຖານທີ່): ('00) 45 → ('03) 405 → ('09) 892
 - ຂາດບັນຍາກາດການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພໂດຍລວມຢູ່ກັບສະຖານທີ່ ເພາະວ່າລະບົບຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພແບບສະໝັກໃຈຖືກດຳເນີນສຸມໃສ່ແຕ່ສະຖານທີ່ຂະໜາດໃຫຍ່ເທົ່ານັ້ນ
- ☐ ປະສິດທິຜົນຂອງໂຄງການເຊື່ອມຖອຍລົງ ເນື່ອງຈາກການດຳເນີນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທີ່ແຍກກັນຕ່າງຫາກ.
 - ຜົນກະທົບໂດຍລວມບໍ່ພຽງພໍ ເນື່ອງຈາກວ່າບັນດາໂຄງການປ້ອງກັນການບາດເຈັບ ເຊັ່ນ ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການເງິນ ແລະ ວິຊາການ, ການຝຶກອົບຮົມ, ການຊີ້ນຳ, ແລະ ການກວດກາບໍ່ໄດ້ຖືກດຳເນີນຢ່າງເປັນລະບົບທີ່ມີການເຊື່ອມໂຍງກັນ.

- ຜົນກະທົບຖືກຫຼຸດລົດ ເພາະວ່າການເນັ້ນໜັກແມ່ນເນັ້ນໜັກໃສ່ແຕ່ການປັບປຸງບາງສ່ວນຂອງແຕ່ລະໂຄງການ ໃນຂະນະທີ່ຮັກສາກອບຂອງລະບົບທີ່ມີຢູ່.
- ລະບົບການປະເມີນຜົນການປະຕິບັດ ແລະ ຄຳຄິດເຫັນຕີຊົມບໍ່ເປັນທີ່ພໍໃຈ.
 - ສຳລັບບັນດາໂຄງການສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການເກືອບທັງໝົດທີ່ກຳລັງຖືກດຳເນີນໂດຍກະຊວງແຮງງານ ແລະ ອົງການ KOSHA, ການກວດກາ ແລະ ການວິເຄາະຜົນການປະຕິບັດຂອງບັນດາສະຖານທີ່ເຮັດວຽກໃນແຕ່ລະປີແມ່ນຫຍຸ້ງຍາກຫຼາຍ.
 - ລະບົບຄຳຄິດເຫັນຕີຊົມບໍ່ພຽງພໍ ເພາະວ່າໂຄງການຖືກສ້າງຂຶ້ນ ຫຼື ລົບລ້າງ ດ້ວຍຈຸດປະສົງຂອງການບັນລຸໄດ້ເປົ້າໝາຍໄລຍະສັ້ນຫຼາຍກວ່າທີ່ຈະອີງໃສ່ການປະເມີນຜົນໄດ້ຮັບຢ່າງຍຸຕິທຳ.
- ການສະແດງໃຫ້ເຫັນຜົນຮັບຂອງໂຄງການໃນລະດັບຕ່ຳຢູ່ສະຖານທີ່.
 - ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຕ້ອງການເພື່ອສ້າງວັດທະນະບໍ່ໄດ້ຮັບການເອົາໃຈໃສ່ ເນື່ອງຈາກຄວາມພະຍາຍາມເນັ້ນໜັກໃສ່ວິທີການດ້ານເຕັກນິກທີ່ສຸມໃສ່ການປັບປຸງສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກທີ່ມີຄວາມສູງ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍຢູ່ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ.
 - ຄວາມແຕກຕ່າງໃນການຝຶກອົບຮົມດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບລະຫວ່າງວິສະຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່, ຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງຖືກຂະຫຍາຍກວ້າງອອກ, ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ເຮັດເພື່ອສົ່ງເສີມລະດັບຄວາມຮັບຮູ້ດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນສ່ວນຂອງການຄຸ້ມຄອງແຮງງານແມ່ນຍັງບໍ່ພຽງພໍ.
 - * ອັດຕາການປະຕິບັດຕາມຂອງການດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ ອີງຕາມຂະໜາດຂອງບໍລິສັດຜະລິດສິນຄ້າ (ການສຳຫຼວດປີ 2006 ກ່ຽວກັບແນວໂນ້ມດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບ)

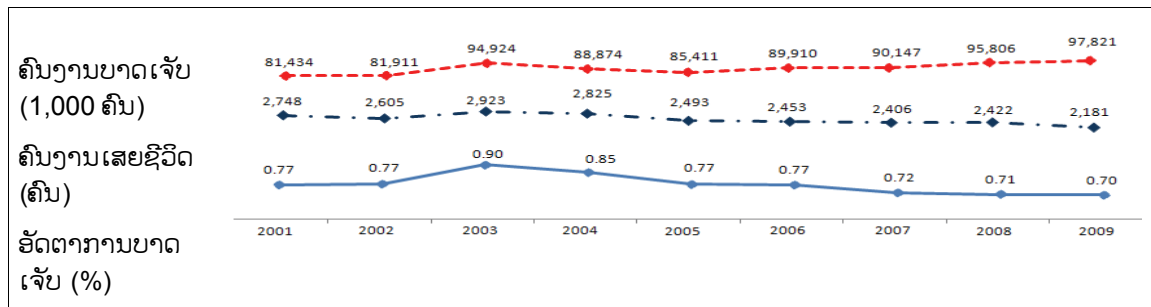
ຂະໜາດ	ພະນັກງານ 5~49 ຄົນ	ພະນັກງານ 50~99 ຄົນ	ພະນັກງານ 100~299 ຄົນ	ພະນັກງານ 300~499 ຄົນ	ພະນັກງານ 500 ຄົນຂຶ້ນໄປ
ອັດຕາການປະຕິ ບັດຕາມ (%)	37.8	71.4	75.6	77.0	86.9

- ການບັນລຸໄດ້ຜົນໂຄງການແມ່ນກຳລັງຊັກຊ້າ ເນື່ອງຈາກຄວາມລົ້ມເຫຼວຂອງແຮງງານ, ຝ່າຍຜູ້ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ, ລັດຖະບານ ແລະ ສະຖາບັນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ອີງໃສ່ການປ້ອງກັນການບາດເຈັບເພື່ອຮ່ວມມືກັນ ແລະ ການບໍ່ມີຍຸດທະສາດໃນການເຮັດໃຫ້ຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບເປັນປະເດັນທາງສັງຄົມ.

(1) ສະພາບການບາດເຈັບ

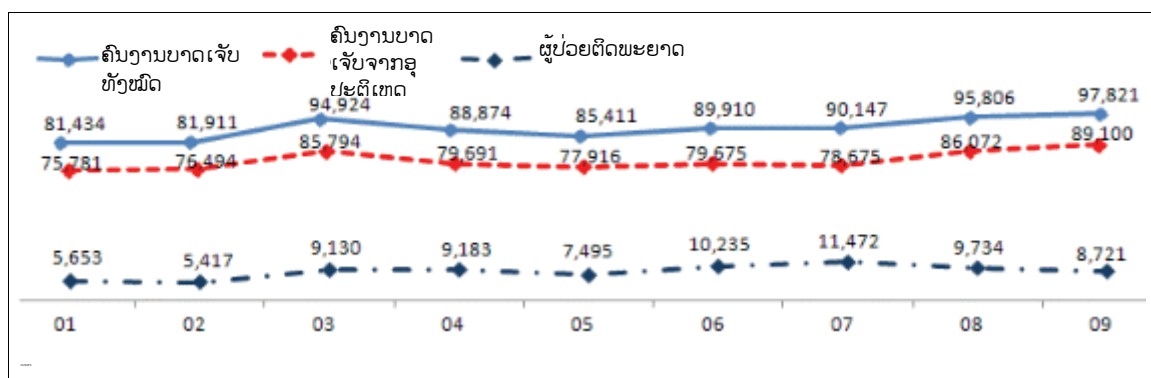
- ອັດຕາການບາດເຈັບແມ່ນຕໍ່າກວ່າ 1% ໃນປີ 1995. ຫຼັງຈາກໄດ້ອັດຕາຕໍ່າສຸດ 0.68% ໃນປີ 1998, ອັດຕາການບາດເຈັບກໍ່ຄ່ອຍເພີ່ມຂຶ້ນ, ແລະ ຮັກສາຢູ່ໃນລະດັບ 0.7% ນັບຈາກປີ 1999 ຫາປະຈຸບັນ.

ເສັ້ນສະແດງການປ່ຽນແປງໃນຈຳນວນອັດຕາຂອງຄົນງານທີ່ຖືກບາດເຈັບ, ຄົນງານເສຍຊີວິດ, ແລະ ອັດຕາການບາດເຈັບ

- ຈຳນວນການເກີດພະຍາດໃນອາຊີບໄດ້ຫຼຸດລົງນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 2007; ແນວໃດກໍ່ຕາມ, ຈຶ່ງເອົາໃຈໃສ່ວ່າຈຳນວນການບາດເຈັບຈາກອຸປະຕິເຫດຍັງຄົງຢູ່ໃນລະດັບ 80,000 ຄົນຕໍ່ປີ ຫຼັງຈາກປີ 2003.

ເສັ້ນສະແດງອຸປະຕິເຫດ ແລະ ພະຍາດໃນອາຊີບແຍກຕາມປີ

- ຈຳນວນຂອງຄົນງານບາດເຈັບໄດ້ຫຼຸດລົງໃນແຕ່ລະປີ ໃນກໍລະນີຂອງວິສະຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່; ໃນທາງກົງກັນຂ້າມ, ຈຳນວນດັ່ງກ່າວຂອງສະຖານທີ່ເຮັດວຽກຂະໜາດນ້ອຍກໍາລັງນັບມື້ນັບເພີ່ມຂຶ້ນ, ສະນັ້ນ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຊ່ອງວ່າງຂອງອັດຕາການບາດເຈັບລະຫວ່າງວິສະຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ວິສະຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງຢັ້ງນັບມື້ນັບກວ້າງອອກ.

* ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກຂະໜາດນ້ອຍທີ່ມີຄົນງານນ້ອຍກວ່າ 50 ຄົນ ກວມເອົາປະມານ 98% (1,523,000 ແຫ່ງ) ຂອງຈຳນວນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກທັງໝົດ (1,561,000 ແຫ່ງ) ແລະ ມີອັດຕາການບາດເຈັບ 79.5%% (77,762 ກໍລະນີ) ຂອງຈຳນວນການບາດເຈັບທັງໝົດ (97,821 ກໍລະນີ).

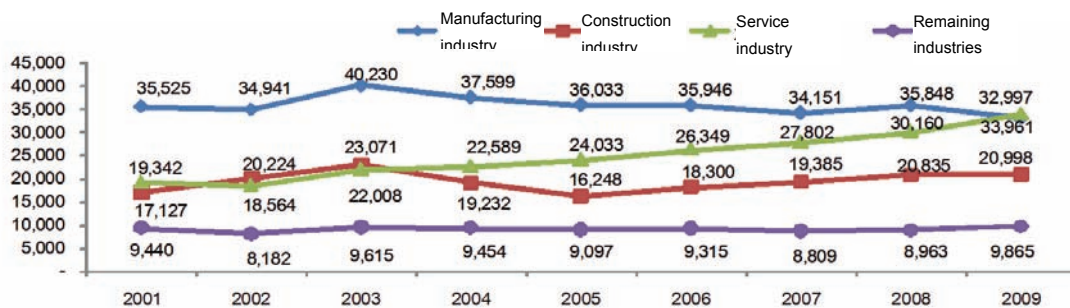
ຈຳນວນຄົນງານບາດເຈັບແຍກຕາມຂະໜາດຂອງບໍລິສັດ (ຫົວໜ່ວຍ: ຄົນ)

	'05	'06	'07	'08	'09
▲ ຄົນງານ 50 ~ 299 ຄົນ:	14,899	14,760	13,731	13,709	13,661
▲ ຄົນງານນ້ອຍກວ່າ 50 ຄົນ:	59,742	66,072	68,774	75,051	77,762

- ເນື່ອງຈາກໂຄງສ້າງທາງອຸດສະຫະກຳກຳລັງຖືກປ່ຽນເປັນອຸດສະຫະກຳດ້ານການບໍລິການຈາກອຸດສະຫະກຳການຜະລິດ, ສັດສ່ວນຂອງການບາດເຈັບໃນອຸດສະຫະກຳບໍລິການແມ່ນຢູ່ໃນແນວໂນ້ມເພີ່ມຂຶ້ນ.

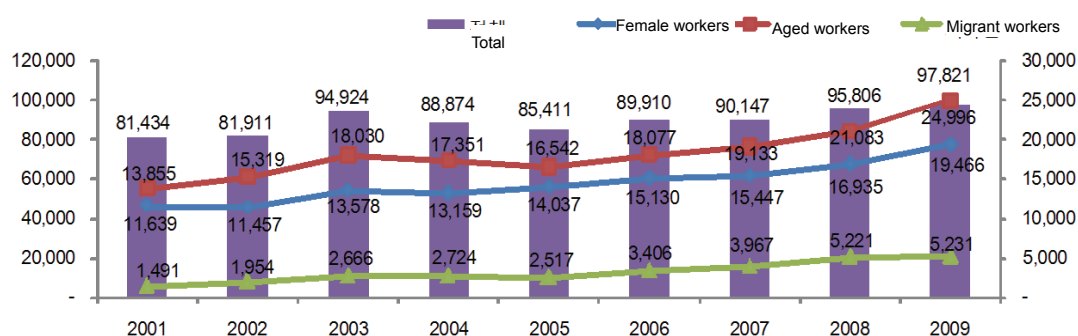
* ອຸດສະຫະກຳການບໍລິການກວມເອົາ 59% ຂອງສະຖານທີ່ເຮັດວຽກທັງໝົດ ແລະ 42% ຂອງຈຳນວນຄົນງານທັງໝົດ; ສັດສ່ວນຕໍ່ກັບຈຳນວນຄົນງານທີ່ບາດເຈັບທັງໝົດໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 35% (33,961 ຄົນ) ໃນປີ 2009 ຈາກ 23% (19,342 ຄົນ) ໃນປີ 2001.

ເສັ້ນສະແດງການບາດເຈັບທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ທຽບກັບ ຂະແໜງອຸດສະຫະກຳອື່ນ

- ຈຳນວນຄົນບາດເຈັບໃນລະຫວ່າງກຸ່ມຄົນງານທີ່ມີຄວາມສູງ (ແມ່ຍິງ, ຄົນງານສູງອາຍຸ ຫຼື ຄົນງານອົບພະຍົບ) ເພີ່ມຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີ ເນື່ອງຈາກເຫດຜົນ ເຊັ່ນວ່າ ຄົນງານທີ່ຂາດທັກສະ, ໜ້າວຽກທີ່ມີຄວາມສູງສູງ, ແລະ ການປ່ຽນວຽກສູງ.

ເສັ້ນສະແດງຂອງການບາດເຈັບທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄົນງານທີ່ມີຄວາມສູງສູງ

- ຄວາມສູນເສຍທາງເສດຖະກິດອັນເນື່ອງມາຈາກການບາດເຈັບທາງອາຊີບແມ່ນ 18 ເທົ່າຂອງການສູນເສຍການຜະລິດທີ່ເກີດຈາກການຂັດແຍ້ງດ້ານການຄຸ້ມຄອງແຮງງານໃນປີ 2008; ລະດັບການສູນເສຍກຳລັງເພີ່ມຂຶ້ນທຸກໆປີ.

ການປຸງທຽບຄວາມສູນເສຍທາງເສດຖະກິດສຳລັບ 5 ທີ່ຜ່ານມາ

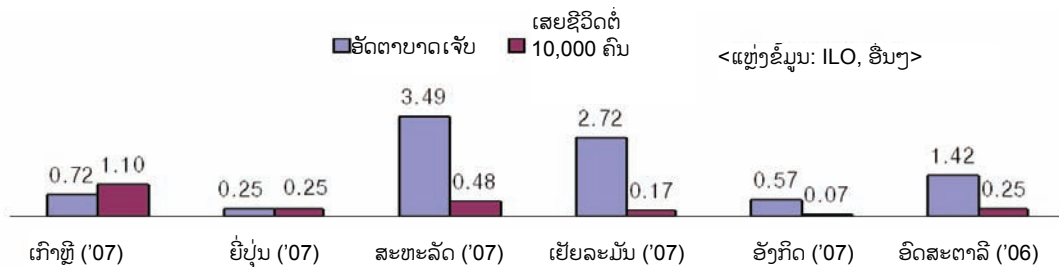
(ຫົວໜ່ວຍ: KRW 100 ລ້ານ)

ລາຍການ	'04	'05	'06	'07	'08
ຄວາມສູນເສຍທາງເສດຖະກິດທີ່ເກີດຈາກການບາດເຈັບໃນອາຊີບ	142,996	151,289	158,188	162,114	171,094
ການຊົດເຊີຍການບາດເຈັບໃນອາຊີບທີ່ໄດ້ຈ່າຍໃຫ້	28,600	30,258	31,638	32,423	34,219
ການສູນເສຍການຜະລິດທີ່ເກີດຈາກການຂັດແຍ້ງໃນການຄຸ້ມຄອງແຮງງານ	16,578	12,899	30,324	14,395	9,513

ໝາຍ
ເຫດ

ການສົມທຽບການບາດເຈັບກັບຕົວເລກເຫຼົ່ານັ້ນຂອງບັນດາປະເທດທີ່ກ້າວໜ້າ
ແລ້ວ

- ການປຸງທຽບໂດຍກົງມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ເນື່ອງຈາກຄວາມແຕກຕ່າງໃນວິທີຄິດໄລ່;
ແນວໃດກໍຕາມ, ຈຶ່ງເອົາໃຈວ່າ ອັດຕາການບາດເຈັບຂ້ອນຂ້າງຕ່ຳ ເຖິງແມ່ນວ່າອຸປະຕິ
ເທດຮ້າຍແຮງຕໍ່ 10,000 ຄົນ ແມ່ນຂ້ອນຂ້າງສູງ.

- ອັດຕາການຕາຍຈາກການບາດເຈັບໃນອາຊີບທີ່ສາມາດຖືກປຸງທຽບໃນທົ່ວໂລກແມ່ນ
ປະມານ 6~10 ຄັ້ງ ຂອງບັນດາປະເທດທີ່ກ້າວໜ້າແລ້ວ
(ປະຕິທິນສະຖິຕິສາກົນປີ 2004; ອັດຕາການຕາຍຈາກການບາດເຈັບໃນອາຊີບແມ່ນ
ສູງທີ່ສຸດໃນໂລກ)

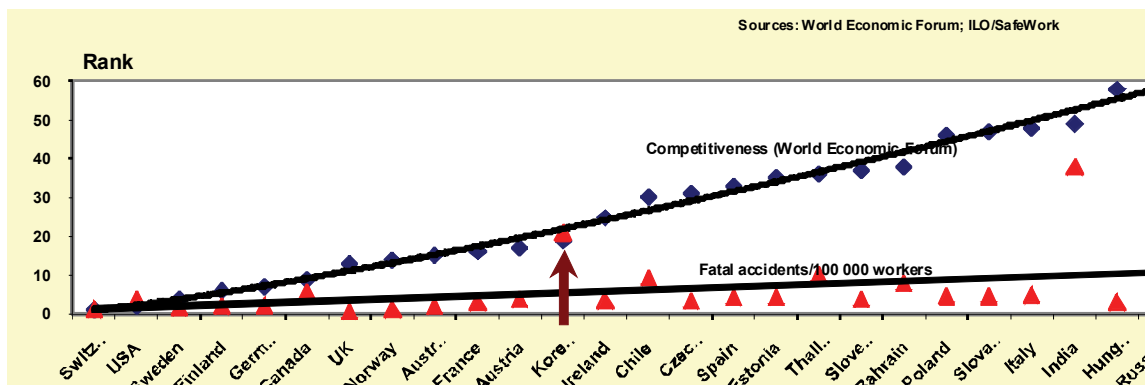
ການສົມທຽບການເສຍຊີວິດຈາກການບາດເຈັບໃນອາຊີບຕໍ່ຄົນງານ 100,000 ຄົນ
<2006, ສະຖິຕິເກົາຫຼີ>

ຕ່ຳສຸດ	ສະຫະລາຊະອານາຈັກ 0.7 ນໍເວ 1.3 ສະວິດເຊີແລນ 1.4 ສະວີເດັນ 1.6 ອິດສະຕາລີ 2.0 ຟິນແລນ 2.2
ປານກາງ	ອິຕາລີ 5.0 ການາດາ 5.9
ສູງສຸດ	ແມັກຊິໂກ 10.0 ປະເທດໄທ 10.1 ຣັດເຊຍ 12.4 ເກົາຫຼີ 21.0

- ອັດຕາການຕາຍຈາກການບາດເຈັບໃນອາຊີບແມ່ນສູງທີ່ສຸດ ແມ້ກະທັ້ງເມື່ອສົມທຽບກັບ
ບັນດາປະເທດທີ່ມີຄວາມສາມາດແຂ່ງຂັນຕ່ຳ.

ການຈັດອັນດັບຄວາມສາມາດແຂ່ງຂັນຂອງປະເທດ ('08~'09 WEF)
ແລະ ອັດຕາການຕາຍຈາກການບາດເຈັບໃນອາຊີບ ('06, ILO)

(ຄວາມສາມາດແຂ່ງຂັນຂອງປະເທດ, ▲ ອັດຕາການຕາຍຈາກການບາດເຈັບໃນອາຊີບ)

(1) ສະພາບຂອງການບາດເຈັບ

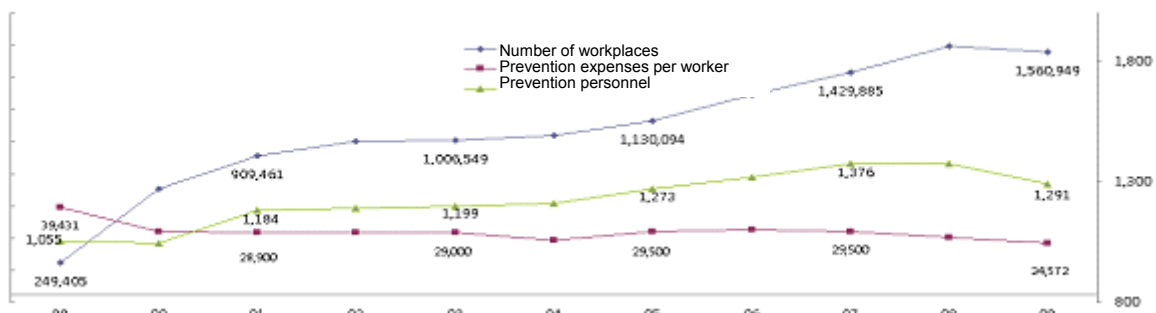
- (ດ້ານການເມືອງ) ເຖິງແມ່ນວ່າສາຍເຫດ ແລະ ປະເພດຂອງການບາດເຈັບກໍາລັງມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂຶ້ນ ເນື່ອງຈາກໂຄງສ້າງດ້ານອຸດສະຫະກຳ ແລະ ຮູບແບບການຈ້າງງານທີ່ກໍາລັງປ່ຽນແປງໄປ, ການຕອບສະໜອງຢ່າງເປັນລະບົບຕ້ອງການໃຫ້ມີຫຼາຍໆຢ່າງ.
- ຄວາມພະຍາຍາມຂອງລັດຖະບານໃນການພັດທະນານະໂຍບາຍກ່ຽວກັບສ່ວນທີ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວຕໍ່ກັບການບາດເຈັບໃນອາຊີບແມ່ນຍັງບໍ່ພຽງພໍ.
 - ການລົງທຶນໃນໃນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກຂະໜາດນ້ອຍທີ່ມີຄົນງານນ້ອຍກວ່າ 50 ຄົນ, ເຊິ່ງກວມເອົາ 79.5% (77,762 ກໍລະນີ) ຂອງການບາດເຈັບທັງໝົດ, ແມ່ນບໍ່ພຽງພໍ.
 - * ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກຂະໜາດນ້ອຍທີ່ມີຄົນງານນ້ອຍກວ່າ 50 ຄົນກວມເອົາປະມານ 98% (1,523,000 ແຫ່ງ) ຂອງສະຖານທີ່ເຮັດວຽກທັງໝົດ (1,561,000 ແຫ່ງ) ແລະ ກວມເອົາ 79.5% (77,762 ກໍລະນີ) ຂອງການບາດເຈັບທັງໝົດ (97,821 ກໍລະນີ).
 - ມີຂໍ້ຈຳກັດໃນການປ້ອງກັນການບາດເຈັບໃນອາຊີບໃນຂະແໜງອຸດສະຫະກຳການບໍລິການທີ່ນັບມື້ນັບເພີ່ມຂຶ້ນ ໂດຍມີການສະໜັບສະໜູນທາງວິຊາການທີ່ສະໜອງໃຫ້ພຽງແຕ່ສຳລັບ ການປັບປຸງດ້ານສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກທີ່ສຸມໃສ່ຂະແໜງອຸດສະຫະກຳການຜະລິດ ແລະ ການກໍ່ສ້າງ.
 - * ອຸດສະຫະກຳການບໍລິການມີຈຸດເດັ່ນໂດຍຊົ່ວໂມງເຮັດວຽກທີ່ປ່ຽນແປງ ແລະ ບໍ່ເປັນປົກກະຕິຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ; ສະນັ້ນ ຈຶ່ງມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການທີ່ເນັ້ນໜັກໃສ່ການປັບປຸງສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ມັນຈຶ່ງຖືກຕັດອອກຈາກການສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການ.
 - ຈຳນວນການບາດເຈັບໃນໝູ່ຄົນງານທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ (ຄົນງານແມ່ຍິງ, ສູງອາຍຸ ຫຼື ຄົນງານອົບພະຍົບ) ເພີ່ມຂຶ້ນໃນທຸກໆປີ ເນື່ອງຈາກເຫດຜົນ ເຊັ່ນວ່າ ແຮງງານທີ່ຂາດທັກສະ, ໜ້າວຽກທີ່ເປັນອັນຕະລາຍສູງ ແລະ ອັດຕາການປ່ຽນວຽກສູງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມສົນໃຈ ແລະ ການລົງທຶນຂອງລັດຖະບານໃນເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບນ້ອຍຫຼາຍ.
- ລະບົບວັດແທກສະພາບແວດລ້ອມການເຮັດວຽກບໍ່ພຽງພໍໃນການຄົ້ນພົບບັນຫາໃນແຕ່ຕົ້ນໆ; ມີຂໍ້ຈຳກັດໃນການຕັດສິນກຳນົດຄົນງານທີ່ເກີດພະຍາດທາງອາຊີບ ແມ້ກະທັ້ງໃນການກວດທາງການແພດພິເສດ.
- ການກຳນົດຂຶ້ນ ແລະ ການປະຕິບັດແຜນການທີ່ເໝາະສົມສຳລັບແຕ່ລະພື້ນທີ່ແມ່ນຍັງບໍ່ທັນເປັນໜ້າພໍໃຈ ເນື່ອງຈາກການດຳເນີນໂຄງການແບບດຽວກັນ ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງລັກສະນະພິເສດສະເພາະຂອງພື້ນທີ່ ແລະ ທາງອຸດສະຫະກຳນັ້ນໆ.

ລັກສະນະພິເສດຂອງການບາດເຈັບ ແຍກຕາມເຂດພື້ນທີ່ ('09)

ລາຍການ	ສະເລ່ຍທົ່ວປະເທດ	ຫ້ອງການບູຊານ	ຫ້ອງການເຊອຸນ
ເປີເຊັນຂອງການບາດເຈັບໃນອຸດສະຫະກຳການຜະລິດ (ເປີເຊັນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ)	34% (17%)	26% (18%)	12% (21%)
ເປີເຊັນຂອງການບາດເຈັບໃນອຸດສະຫະກຳການບໍລິການ (ເປີເຊັນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ)	35% (62%)	15% (13%)	34% (40%)

- (ດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ລະບົບ) ບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບ, ໜ່ວຍງານຮັບຜິດຊອບ ແລະ ວິທີການທີ່ກົດລະບຽບຖືກເຜີຍແຜ່.
- ມີຂໍ້ຈຳກັດໃນການປ້ອງຄົນງານທີ່ເຮັດວຽກບໍ່ປົກກະຕິ, ຄົນງານພິເສດ, ແລະ ຄົນງານທີ່ມີຄວາມສ່ຽງປະເພດອື່ນ ເພາະວ່າການປ້ອງຖືກເນັ້ນໜັກໃສ່ຄົນງານທີ່ເຮັດວຽກປົກກະຕິ.
- ວິສະຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່ສິ່ງຕໍ່ຄວາມສ່ຽງເກີດການບາດເຈັບໃນອາຊີບທາສະຖານທີ່ເຮັດວຽກຂະໜາດນ້ອຍ ເນື່ອງຈາກວິທີການຜະລິດທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ເຊິ່ງລວມທັງການຮັບເໝົາວຽກທີ່ມີຫຼາຍລະດັບ.
- ລະບົບຕັດສິນລົງໂທດ ແລະ ບັບໃໝໃນທາງປະຕິບັດແລ້ວບໍ່ພຽງພໍໃນການເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຍຸດທະສາດການປັບຄຸ້ມໃຊ້ກົດໝາຍຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ; ແມ່ກະທັ້ງເກນມາດຖານສຳລັບການລົງໂທດ ເຊັ່ນວ່າ ການຕັດສິນກຳນົດວ່າມັນແມ່ນມັນແມ່ນເຈດຕະນາ ຫຼື ຄວາມບໍ່ກຳລັງຈະແຈ້ງ.
- (ດ້ານການເງິນ) ການຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາການບາດເຈັບ ໂດຍນຳໃຊ້ລະດັບງົບປະມານໃນປະຈຸບັນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທີ່ເນັ້ນໜັກໃສ່ການສະໜັບສະໜູນການເງິນແມ່ນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ.
- ເປັນເວລາ 10 ປີທີ່ຜ່ານມານັບຕັ້ງແຕ່ປີ 1998, ຈຳນວນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍຂອງໂຄງການປ້ອງກັນການບາດເຈັບໃນອາຊີບໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ; ແນວໃດກໍຕາມ, ງົບປະມານ ແລະ ຈຳນວນບຸກຄະລາກອນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງນັ້ນພັດຍັງຄືເກົ່າ.
 - ▲ ຈຳນວນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ: ('99) 249,405 → ('09) 1,522,607, ເພີ່ມຂຶ້ນ 6.1 ເທົ່າ
 - ▲ ຈຳນວນບຸກຄະລາກອນ: ('99) 1,055 → ('09) 1,291, ເພີ່ມຂຶ້ນ 1.2 ເທົ່າ
 - ▲ ລາຍຈ່າຍການປ້ອງກັນການບາດເຈັບໃນອາຊີບຕໍ່ຄົນງານ: ('99) KRW 39,431 → ('09) KRW 24,572, ຫຼຸດລົງ 0.7 ເທົ່າ

ລາຍຈ່າຍການປ້ອງກັນການບາດເຈັບຕໍ່ຄົນງານ ທຽບກັບ ອັດຕາການບາດເຈັບ ແລະ ຈຳນວນສະຖານທີ່ທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ

- ໃນຂະນະທີ່ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການເງິນ ເຊິ່ງລວມມີເງິນກູ້ ແລະ ເງິນຊ່ວຍເຫຼືອກວມເອົາ 50% ຂອງງົບປະມານທັງໝົດ, ງົບປະມານສະໜັບສະໜູນໂດຍກົງກຳລັງຖືກຫຼຸດລົງຫຼາຍສົມຄວນ.
 - * ໂຄງການດ້ານການເງິນກວມເອົາປະມານ 49.1% (KRW 170.1 ລ້ານ, '09) ຂອງງົບປະມານທັງໝົດ, ແຕ່ພຽງແຕ່ປະມານ 0.4% (ເງິນກູ້: 728 ແຫ່ງ; ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກສະອາດ: 4,831 ແຫ່ງ) ເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດໄດ້ຜົນປະໂຫຍດຈາກການສະໜັບສະໜູນ ໃນຈຳນວນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກທັງໝົດ (1,560,000 ແຫ່ງ).

III

ການປະເມີນແຜນການທີ່ຜ່ານມາ ແລະ ການກວດກາສະພາບໃນປະຈຸບັນ

1

ທັດສະນະຕໍ່ກັບສະພາບທາງການເມືອງໃນອະນາຄົດ

- ໂຄງສ້າງທີ່ເອົາອຸດສະຫະກຳການບໍລິການເປັນສູນກາງ
 - ໂຄງສ້າງດ້ານອຸດສະຫະກຳກຳລັງຖືກປ່ຽນແປງໂດຍສຸມໃສ່ຂະແໜງອຸດສະຫະກຳທີ່ສາມ
 - ອຸດສະຫະກຳການບໍລິການ - ຈາກອຸດສະຫະກຳການຜະລິດ ແລະ ການກໍ່ສ້າງ ທີ່ຄອບງຳໂດຍການທັນມາໃຊ້ຂໍ້ມູນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ແລະ ອື່ນໆ.
 - ໃນຂະນະທີ່ເສດຖະກິດກຳລັງກ້າວໄປ ອີງໃສ່ອຸດສະຫະກຳການບໍລິການ ໃນຂະນະທີ່ອຸດສະຫະກຳທີ່ອີງໃສ່ຄວາມຮູ້ກຳລັງຂະຫຍາຍຕົວ, ເປົ້າໝາຍຂອງອຸດສະຫະກຳການບໍລິການແມ່ນຢູ່ໃນແນວໂນ້ມເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.
 - * ເປີເຊັນໃນ GDP (%): ('95) 51.8 → ('00) 54.4 → ('06) 59.7 → ('07) 60.0 → ('08) 60.3
 - * ເປີເຊັນໃນການຈ້າງງານ (%): ('95) 54.8 → ('00) 61.2 → ('06) 66.2 → ('07) 66.9 → ('08) 67.6
 - ບັນຫາໃໝ່ດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ ເຊິ່ງລວມທັງພະຍາດໃນອາຊີບ ແລະ ຄວາມຄຽດໃນອາຊີບໃໝ່ໆ ຄາດວ່າຈະເກີດຂຶ້ນ ເນື່ອງຈາກການບາດເຈັບທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນໃນອຸດສະຫະກຳການບໍລິການ.
- ການມາເຖິງຂອງອັດຕາການເກີດທີ່ຕ່ຳ ແລະ ສັງຄົມຜູ້ສູງອາຍຸ
 - ເສດຖະກິດທີ່ບໍ່ຂະຫຍາຍຕົວ ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນໃນພາລະທາງການເງິນແມ່ນມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂ້ອນຂ້າງສູງ ເນື່ອງຈາກການເຂົ້າສູ່ຍຸກທີ່ອັດຕາການເກີດຕ່ຳ ແລະ ສັງຄົມທີ່ມີຜູ້ສູງອາຍຸຫຼາຍ.
 - ອັດຕາການເກີດທັງໝົດສຳລັບປີ 2009 ແມ່ນ 1.21, ເຊິ່ງເປັນລະດັບຕ່ຳສຸດໃນບັນດາປະເທດສະມາຊິກ OECD; ຄົນອາຍຸ 65 ປີຂຶ້ນໄປກວມເອົາ 9.3% ຂອງປະຊາກອນທັງໝົດ.
 - * '00 7.2% (ສັງຄົມຄົນໄວກາງ) → '18 14.3% (ສັງຄົມຜູ້ສູງອາຍຸ) → '26 20.8% (ສັງຄົມທີ່ມີອາຍຸສູງຫຼາຍທີ່ສຸດ)

ທັດສະນະຕໍ່ກັບການປ່ຽນແປງໃນໂຄງສ້າງຂອງປະຊາກອນ

(ຫົວໜ່ວຍ: 1,000 ຄົນ, %)

ລາຍການ	'10 p	'13 p	'15 p	'18 p	'20 p
15 ປີຂຶ້ນໄປ	15,226	15,634	16,146	16,723	16,689
15~29 ປີ	10,235	9,776	9,606	9,267	8,909
55~64 ປີ	4,991	5,858	6,540	7,456	7,780

ໝາຍເຫດ) “p” ໝາຍເຖິງການຄາດຄະເນ <ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ສະຖິຕິ ເກົາຫຼີ, ຄາດຄະເນປະຊາກອນໃນອະນາຄົດ, '09>

- ໃນອະນາຄົດ, ອາຍຸສະເລ່ຍຂອງປະຊາກອນທີ່ເຮັດວຽກຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນໃນທຸກຂະແໜງ ອຸດສະຫະກຳ, ບ່ອນທີ່ກຸ່ມຄົນເຮັດວຽກຕົ້ນຕໍ (25~49 ປີ) ຈະຫຼຸດລົງ.
- * ເປີເຊັນຂອງກຸ່ມຄົນເຮັດວຽກຕົ້ນຕໍ ທຽບກັບ ປະຊາກອນທັງໝົດ: ('05) 42.8% → ('20) 36.6% → ('50) 25.5%
- ໃນການພົວພັນກັບສິ່ງນີ້, ອາດຈະມີຄວາມຕ້ອງການເພີ່ມຂຶ້ນໃນການກຳນົດມາດຕະການ ທີ່ສະທ້ອນກຳລັງແຮງງານ ແລະ ໂຄງສ້າງການຈ້າງງານທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ດຳເນີນ ບັນດາກິດຈະກຳການປ້ອງກັນການບາດເຈັບໃນອາຊີບ.
- ປັດໃຈສ່ຽງໄພ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍໃໝ່ແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນ ເນື່ອງຈາກການພັດທະນາຂອງ ເທັກໂນໂລຢີ.
- ປັດໃຈສ່ຽງໄພ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍໃໝ່ຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ເນື່ອງຈາກການພັດທະນາຂອງ ເທັກໂນໂລຢີ ແລະ ສານເຄມີໃໝ່ໆ; ພະຍາດໃນອາຊີບໃໝ່ໆຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ເຊັ່ນກັນ.
 - * ການໝູນວຽນຂອງສານເຄມີ (ຫົວໜ່ວຍ: ລ້ານ ກລ): ('01) 254 → ('03) 324 → ('05) 331 → ('07) 369
 - * ການຊົມໃຊ້ສານເຄມີ (ຫົວໜ່ວຍ: ລ້ານໂຕນ): ('98) 234.1 → ('02) 248.5 → ('06) 363.9 <ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: '08, ການສຳຫຼວດປະລິມານການໝູນວຽນໂດຍກະຊວງສິ່ງແວດລ້ອມ >
- ການຕອບໂຕ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນການບາດເຈັບໃນອາຊີບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການນຳໃຊ້ເທັກໂນໂລຢີ ໃໝ່ໆ ແລະ ວັດສະດຸໃໝ່ໆໄດ້ກາຍເປັນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນ, ຕົວຢ່າງ ໂຄງການລະດັບປະເທດ ຂະໜາດໃຫຍ່ ເຊັ່ນ ໂຄງການພື້ນຟູແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ 4 ສາຍ ແລະ ສົ່ງເສີມອຸດສະຫະກຳເຄື່ອງ ຈັກການເຕີບໂຕສີຂຽວ.
- ສະນັ້ນ, ການສ້າງລະບົບການຮ່ວມມືກັນລະຫວ່າງບັນດາພະແນກການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແມ່ນ ສິ່ງສຳຄັນຫຼາຍໃນການຄົ້ນພົບປັດໃຈທີ່ສ່ຽງໄພ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍໃໝ່ໆຕັ້ງແຕ່ຕອນ ຕົ້ນໆ ແລະ ກຳນົດບັນດາມາດຕະການຕອບໂຕ້ຮ່ວມກັນ.
- ສະພາບການທີ່ປ່ຽນແປງເຊັ່ນວ່າ ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການສຳລັບຜ່ອນຜັນກົດລະບຽບວ່າ ດ້ວຍຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ
- ວິສະຫະກິດຍາກທີ່ຈະສາມາດຄາດຫວັງໃຫ້ເພີ່ມຄວາມສົນໃຈ ແລະ ການລົງທຶນຂອງ ເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໃນວຽກງານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ ເນື່ອງຈາກການແຂ່ງຂັນທາງ ຕະຫຼາດທີ່ນັບມື້ນັບຂະຫຍາຍຕົວຂຶ້ນ ແລະ ຜົນຕາມມາຂອງວິກິດການທາງການເງິນ.
 - ຄວາມຕ້ອງການກົດລະບຽບທີ່ເອື້ອອຳນວຍຕໍ່ຕະຫຼາດ ແລະ ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກຈຶ່ງໄດ້ເພີ່ມ ຂຶ້ນ; ສະນັ້ນ ຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງປ່ຽນນະໂຍບາຍທີ່ເອນອຸ່ງຫາຜູ້ສະໜອງສິນຄ້າໃນເຊິ່ງ ປະລິມານ ມາເປັນນະໂຍບາຍທີ່ສະໜັບສະໜູນຜູ້ນຳໃຊ້ໃນເຊິ່ງຄຸນນະພາບ.
- ເວົ້າອີກຢ່າງໜຶ່ງ, ຄວາມຕ້ອງການກຳລັງເພີ່ມຂຶ້ນສຳລັບໃຫ້ລັດຖະບານສະໜອງການ ສະໜັບສະໜູນຢ່າງຈິງຈັງທີ່ສາມາດແກ້ໄຂອັດຕາການບາດເຈັບທີ່ຄົງທີ່ຢູ່ ແລະ ຊ່ອງວ່າງ ທີ່ນັບມື້ນັບກວ້າງອອກລະຫວ່າງພະແນກການຕ່າງໆ.

- (EU) ເນັ້ນໜັກໃສ່ການສ້າງການເປັນຄູ່ຮ່ວມງານແບບຮ່ວມມືກັນ ແລະ ການຂະຫຍາຍລະບົບປະເມີນຄວາມສ່ຽງ.
 - ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການບາດເຈັບໃນອາຊີບ ແລະ ພະຍາດໃນອາຊີບທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນ EU, 「ຍຸດທະສາດວ່າດ້ວຍຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ '09 ~ '13 EU-OSHA」ໄດ້ຖືກກໍານົດຂຶ້ນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.
 - ຄວາມພະຍາຍາມໄດ້ຖືກເຮັດເພື່ອຈັດຫາວິທີເຮັດວຽກຮ່ວມກັນເຊິ່ງກວມເອົາທົ່ວທະວີບເອີຣົບ, ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງຜູ້ໃຊ້ຂໍ້ມູນ, ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມເຊື່ອຖືໄດ້, ຄວາມໂປ່ງໃສ, ແລະ ຄວາມຍຸຕິທໍາຂອງຂໍ້ມູນ.
 - ຄວາມພະຍາຍາມສຸມໃສ່ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງໃນລະຫວ່າງໄລຍະປີ 2008~2009, ແລະ ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງຈະຖືກຮັກສາ ແລະ ຂະຫຍາຍອອກໃນລະຫວ່າງໄລຍະປີ 2010~2011.
- (ສະຫະລາຊະອານາຈັກ) ສົ່ງເສີມການເຊື່ອມໂຍງກັນລະຫວ່າງບັນດາໂຄງການ ແລະ ເສີມທະວີການສະໜັບສະໜູນສໍາລັບສະຖານທີ່ເຮັດວຽກຂະໜາດນ້ອຍ.
 - ໃນລະຫວ່າງໄລຍະ 2000~2010, ຜູ້ບໍລິຫານດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພ (HSE) ກໍານົດເປົ້າໝາຍ ແລະ ລາຍລະອຽດຂອງຍຸດທະສາດດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບ.
 - ວິທີການເຮັດວຽກໃໝ່* ໄດ້ຖືກພັດທະນາຂຶ້ນເຊິ່ງກວມເອົາບັນດາສະຖານທີ່ເຮັດວຽກຂະໜາດນ້ອຍເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາການບາດເຈັບໃນອາຊີບ ແລະ ພະຍາດໃນອາຊີບລົງຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ.
 - * ລວມເອົາວິສະຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງເຂົ້າໃນກຸ່ມທີ່ຈໍາເປັນເພື່ອສົ່ງບົດລາຍງານສະພາບຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ, ສ້າງລະບົບຮັບຮອງການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ, ນໍາໃຊ້ເບ້ຍປະກັນໄພການບາດເຈັບໃນອາຊີບຢ່າງແຕກຕ່າງກັນ ໂດຍຮ່ວມມືກັບບັນດາບໍລິສັດປະກັນໄພ ແລະ ອື່ນໆ.
 - ປະສິດທິຜົນໂຄງການໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ ອີງໃສ່ການເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງການບາດເຈັບໃນອາຊີບ, ພະຍາດໃນອາຊີບ, ແລະ ແຜນງານອື່ນຂອງລັດຖະບານ.
- (ເຢຍລະມັນ) ສຸມໃສ່ຄວາມສາມາດດ້ານການເມືອງຜ່ານການຄັດເລືອກ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈ.
 - ເພື່ອສະທ້ອນເຖິງການປ່ຽນແປງໃນທົ່ວໂລກ, 「ຍຸດທະສາດດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບປີ 2008~2012」ຖືກກໍານົດຂຶ້ນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເປັນການດໍາເນີນການຕິດຕາມທີ່ກວມເອົາຍຸດທະສາດຮ່ວມກັນຄັ້ງທໍາອິດສໍາລັບວຽກງານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບ.
 - ສຸມໃສ່ຄວາມສາມາດດ້ານການເມືອງຜ່ານການຄັດເລືອກ ແລະ ຄວາມຕັ້ງໃຈ ໂດຍຈັດລໍາດັບບູລິມະສິດສໍາລັບບັນດາໂຄງການ ແລະ ບັນດາບັດໃຈສ່ຽງໄພແລະອັນຕະລາຍ.
 - ຄວາມພະຍາດຍາມເນັ້ນໜັກໃສ່ການກໍານົດນະໂຍບາຍການປ້ອງກັນການບາດເຈັບໃນອາຊີບທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ປະຢັດຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສໍາລັບວິສະຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ ແລະ ໃສ່ການເຜີຍແຜ່ພາບພົດດ້ານບວກໃນເລື່ອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບ.

□ (ນິວຊີແລນ) ເສີມທະວີບົດບາດຂອງລັດຖະບານ ແລະ ສົ່ງເສີມການເຂົ້າຮ່ວມໂດຍຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ.

- ຍຸດທະສາດດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບປີ 2015 ຈະຖືກກຳນົດຂຶ້ນເພື່ອປັບປຸງຄວາມຮັບຮູ້ດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບຢູ່ກັບສະຖານທີ່, ຕັດສິນລຳດັບບູລິມະສິດໃນບັນດາໂຄງການ, ແລະ ປັບປຸງໂຄງລ່າງພື້ນຖານດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບ.
- ບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດຖະບານໃນເລື່ອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບຢູ່ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ຈະແຈ້ງ ແລະ ດັດປັບຄືນໃໝ່, ແລະ ການຮ່ວມມືເຊິ່ງກັນແລະກັນລະຫວ່າງລັດຖະບານທ້ອງຖິ່ນແລະສູນກາງໄດ້ຮັບການເສີມທະວີໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ.
- ການສະໜັບສະໜູນຢ່າງເໝາະສົມໄດ້ຖືກສະໜອງໃຫ້ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນສາມາດປັບປຸງຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອຸດສະຫະກຳຕ່າງໆ ແລະ ໃນຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ, ໂດຍສຸມໃສ່ການຂະຫຍາຍຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບບັນຫາຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ.

□ (ຢີ່ປຸ່ນ) ຕັ້ງລະບົບປະເມີນຜົນຄວາມສູງ ແລະ ເສີມທະວີການສະໜອງຂໍ້ມູນ.

- ແຜນງານປ້ອງກັນການບາດເຈັບຂອງຄົນງານໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນລະຫວ່າງໄລຍະປີ 2008~2012 ເພື່ອສົ່ງເສີມກົດຈະກຳການປ້ອງກັນການບາດເຈັບແບບສະໝັກໃຈ ໂດຍລັດຖະບານ, ເຈົ້າຂອງທຸລະກິດ ແລະ ຄົນງານ.
- ເສີມທະວີການສະໜັບສະໜູນສຳລັບສະຖານທີ່ເຮັດວຽກຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງເພື່ອຕັ້ງລະບົບການປະເມີນຄວາມສູງ ແລະ ສົ່ງເສີມການສະໜອງຂໍ້ມູນ.
- ການສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຕົວຢ່າງການບາດເຈັບ ແລະ ກ່ຽວກັບບັນດາບັດໃຈທີ່ສູງໄພ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍໄດ້ຮັບການເສີມສ້າງໃຫ້ເຂັ້ມແຂງເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງພາຍໃນຂອງແຜນງານປ້ອງກັນການບາດເຈັບ; ກົດຈະກຳປ້ອງກັນການບາດເຈັບແບບເຊິ່ງລຸກກໍ່ຖືກດຳເນີນການ ໂດຍການເສີມທະວີຄວາມຮັບຮູ້ຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ວິສະຫະກິດກ່ຽວກັບຄວາມສຳຄັນຂອງການປ້ອງກັນການບາດເຈັບ.

◆ ບັນດາປະເທດກ້າວໜ້າທີ່ສຳຄັນໄດ້ສ້າງຍຸດທະສາດໄລຍະກາງຫາໄລຍະຍາວແລ້ວ ເພື່ອຮັບມືຢ່າງມີປະສິດທິຜົນກັບການປ່ຽນແປງໃນສະພາບການດ້ານການເມືອງ.

- ກົດຈະກຳປ້ອງກັນການບາດເຈັບແບບສະໝັກໃຈຖືກຈັດເປັນລະບົບ ອີງໃສ່ການປະເມີນຄວາມສູງ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນ, ເພີ່ມຈຳນວນຂຶ້ນເພື່ອເພື່ອພື້ນຄືນໃໝ່ບັນດາສະຖາບັນຕ່າງໆ.
- ລະບົບປ້ອງກັນຢ່າງມີປະສິດທິຜົນຖືກສ້າງຂຶ້ນຜ່ານການກໍ່ສ້າງເຄືອຂ່າຍ ແລະ ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງລັດຖະບານສູນກາງ, ລັດຖະບານທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກເອກະຊົນ ແລະ ພາກລັດ.
- ການສະໜັບສະໜູນສຳລັບສະຖານທີ່ເຮັດວຽກຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກຸ່ມອ່ອນໄຫວໄດ້ຮັບການເສີມທະວີໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ.

- ◆ ເຖິງແມ່ນມີຄວາມພະຍາດທີ່ໄດ້ເຮັດໂດຍລັດຖະບານມາຮອດດຽວນີ້, ອັດຕາການບາດເຈັບຍັງຄົງຢູ່ຄືເກົ່າ, ຄວາມແຕກຕ່າງໃນລະດັບຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບຢຶ່ງຫຼາຍຂຶ້ນ, ແລະ ການແຈກຢາຍຂອງຜົນໄດ້ຮັບໂຄງການໄດ້ຖືກຊັກຊ້າ.
- ◆ ຂະບວນທັດທາງການເມືອງຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ປ່ຽນແປງເພື່ອແກ້ໄຂຢ່າງມີປະສິດທິຜົນການປ່ຽນແປງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວັດທະນະທຳດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບທີ່ຢູ່ໃນລະດັບຂອງສິ່ງນັ້ນຂອງບັນດາປະເທດທີ່ກ້າວໜ້າ.

- (ເປົ້າໝາຍດ້ານນະໂຍບາຍ) ປັບປຸງກົດໝາຍ ແລະ ລະບົບ → ປັບປຸງກົດໝາຍ ແລະ ລະບົບ + ການປ່ຽນແປງຄວາມຮັບຮູ້
 - ຂະຫຍາຍສູ່ຄວາມຄຶດເຫັນດ້ານວັດທະນະທຳທີ່ທັນປ່ຽນຄວາມຮັບຮູ້ຂອງເຈົ້າຂອງທຸລະກິດ ແລະ ຄົນງານຈາກວິທີການດ້ານວິຊາການ, ຕົວຢ່າງ ການປັບປຸງ ແລະ ການເພີ່ມເຕີມກົດໝາຍ ແລະ ລະບົບ.
 - ເນັ້ນໜັກໃສ່ການສ້າງລະບົບປ້ອງກັນແບບສະໝັກໃຈ ອີງໃສ່ການເຂົ້າຮ່ວມໂດຍເຈົ້າຂອງທຸລະກິດ ແລະ ຄົນງານ.
- (ຈຸດມຸ້ງໝາຍຂອງການສະໜັບສະໜູນ) ການສະໜັບສະໜູນທີ່ສຸມໃສ່ວິສະຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ຄົນງານປົກກະຕິ. → ການສະໜັບສະໜູນທີ່ເນັ້ນໜັກໃສ່ຂະແໜງການທີ່ອ່ອນແອ.
 - ເພື່ອປ້ອງກັນຜົນຂອງບັນດາໂຄງການປ້ອງກັນການບາດເຈັບໃນອາຊີບຈາກການຖືກເນັ້ນໜັກໃສ່ວິສະຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່, ພະນັກງານປົກກະຕິ, ແລະ ປະເພດທຸລະກິດສະເພາະໃດໜຶ່ງ, ໃຫ້ຄວາມພະຍາຍາມຫຼາຍຂຶ້ນໃນການສະໜອງການສະໜັບສະໜູນແບບແຍກປະເພດແກ່ບັນດາຂະແໜງການທີ່ອ່ອນແອຕໍ່ກັບການບາດເຈັບໃນອາຊີບ.
 - ໃນຂະນະທີ່ເສີມສ້າງໃຫ້ເຂັ້ມແຂງການສະໜັບສະໜູນຕໍ່ກັບບັນດາສະຖານທີ່ເຮັດວຽກຂະໜາດນ້ອຍທີ່ມີຄົນງານນ້ອຍກວ່າ 50 ຄົນ, ຂະຫຍາຍການລົງທຶນເພື່ອໃຫ້ບັນດາກິດຈະກຳປ້ອງກັນທີ່ຫຼາກຫຼາຍສາມາດຖືກສົ່ງເສີມ ແລະ ສະນັບສະໜູນ.
- (ລະບົບການນຳສົ່ງ) ລະບົບແຕ່ເທິງລົງລຸ່ມທີ່ສຸມໃສ່ການກະຈາຍອຳນາດ ແລະ ການເຮັດໃຫ້ຫຼາຍກຫຼາຍຂອງລັດຖະບານ
 - ເພື່ອໜີ້ຈາກລະບົບນຳສົ່ງນະໂຍບາຍແຕ່ເທິງລົງລຸ່ມຂອງລັດຖະບານກາງ ແລະ ສະຖາບັນພາກລັດ, ກະຈາຍອຳນາດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ລະບົບມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍເພື່ອສະທ້ອນເຖິງຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຢູ່ສະໜາມຂອງເຂດ ແລະ ອຸດສະຫະກຳທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.
 - ປັບປຸງລະບົບການນຳສົ່ງເພື່ອສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງພົນລະເຮືອນ ໂດຍການດັດປັບບົດບາດຂອງພາກເອກະຊົນ ແລະ ການສ້າງລະບົບປະຕິບັດໂຄງການທີ່ເອົາຜູ້ນຳໃຊ້ເປັນໃຈກາງ.
 - ປ່ຽນບົດບາດຂອງລັດຖະບານເປັນຜູ້ສົ່ງເສີມດ້ານຍຸດທະສາດ, ຕົວຢ່າງ ການກຳນົດຍຸດທະສາດ, ການສະໜອງຂໍ້ມູນ, ແລະ ການກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ຈາກການສຸມໃສ່ການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ການຄວບຄຸມໂດຍກົງ.

ວິໄສທັດ

ສ້າງຊຸມຊົນທີ່ປອດໄພ ແລະ ມີຄວາມສຸກບ່ອນທີ່ຄົນງານມີການດຳລົງຊີວິດທີ່ປອດໄພ ແລະ ຄວາມສຸກ.

ເປົ້າ
ໝາຍ

- ຫຼຸດຈຳນວນຄົນງານບາດເຈັບລົງເປັນ 60,000 ຄົນ ພາຍໃນ 2014 → ບັນລຸໄດ້ອັດຕາການບາດເຈັບ 0.5%.
- ສ້າງລະບົບຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບແບບສະໝັກໃຈ ອີງໃສ່ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ.

ຄຳແນະ
ນຳພື້ນ
ຖານ

- ຈັດເປັນລະບົບບັນດາກິດຈະກຳປ້ອງກັນການບາດເຈັບຂອງແຮງງານ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ.
- ສ້າງເຄືອຂ່າຍປະສານຮ່ວມມືຜ່ານການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງພົນລະເຮືອນ.
- ເສີມສ້າງໃຫ້ເຂັ້ມແຂງການສະໜັບສະໜູນສຳລັບຂົງເຂດທີ່ອ່ອນແອຕໍ່ກັບການບາດເຈັບໃນອາຊີບ.

ຍຸດທະ
ສາດ
ແລະ
ໜ້າວຽກ
ການຈັດ
ຕັ້ງ
ປະຕິບັດ

ກຳນົດກິດຈະກຳປ້ອງກັນການ
ບາດເຈັບໃນອາຊີບ ໂດຍການ
ສ້າງພື້ນຖານທາງກົດໝາຍ
ແລະ ລະບົບ.

- ສ້າງພື້ນຖານສຳລັບການກຳນົດລະບົບການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ.
- ຈັດຕັ້ງຄົນລະບົບກົດໝາຍ ແລະ ສົ່ງເສີມປະສິດທິຜົນຂອງມັນ.
- ນຳສະເໜີລະບົບການຊົດເຊີຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປ້ອງກັນ.

ເຮັດໃຫ້ລະບົບນຳສົ່ງການ
ບໍລິຫານມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ
ຜ່ານການເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ
ການຮ່ວມມື.

- ສ້າງການປົກຄອງດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບ.
- ພື້ນຖານກິດຈະກຳປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພຢູ່ລະດັບເຂດ ແລະ ອຸດສະຫະກຳ.
- ສົ່ງເສີມການມີເຂົ້າຮ່ວມຂອງພົນລະເຮືອນໃນບັນດາໂຄງການປ້ອງກັນການບາດເຈັບໃນອາຊີບ.

ເສີມທະວີປະສິດທິຜົນຂອງ
ໂຄງການ ຜ່ານມາດຕະການ
ປ້ອງກັນແບບພິເສດ.

- ເສີມທະວີໃຫ້ເຂັ້ມແຂງການຄວບຄຸມທຸລະກິດແບບມີຈຸດສຸມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບອຸປະຕິເຫດຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ຈຳນວນການບາດເຈັບທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ.
- ເພີ່ມການສະນັບສະໜູນສຳລັບພາກສ່ວນທີ່ອ່ອນແອຕໍ່ກັບການບາດເຈັບໃນອາຊີບ.
- ເສີມທະວີຄວາມປອດໄພຂອງເຄື່ອງຈັກ ແລະ ເຄື່ອງມືທີ່ອັນຕະລາຍ.

ສ້າງລະບົບຄຸ້ມຄອງການປ້ອງ
ກັນພະຍາດແບບກັນໄວກ່ອນ.

- ຍົກລະດັບລະບົບການຄຸ້ມຄອງ.
- ສະໜອງການສະໜັບສະໜູນແກ່ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກສຳລັບການສ້າງລະບົບປ້ອງການພະຍາດ.
- ສ້າງລະບົບປ້ອງກັນບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບແຮ່ໄຟທັນ ແລະ ເສີມທະວີການຄຸ້ມຄອງ.

ເຮັດໃຫ້ຄວາມຮັບຮູ້ດ້ານຄວາມ
ປອດໄພເປັນວຽກພາຍໃນ ແລະ
ເປັນນິໄສຜ່ານການຂະຫຍາຍ
ວັດທະນະທຳດ້ານຄວາມປອດໄພ.

- ເຮັດການໂຄສະນາສົ່ງເສີມການປຸກຝັງຄວາມປອດໄພ ໂດຍເຊື່ອມໂຍງກັບ NGO.
- ກຳນົດ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຝຶກອົບຮົມແບບພິເສດ ແລະ ຍຸດທະສາດການປະຊາສຳພັນ.
- ພື້ນຖານການແລກປ່ຽນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ແລະ ການສະໜອງຂໍ້ມູນ.

ເສີມທະວີຄວາມສາມາດດ້ານ
ບໍລິຫານສຳລັບຄວາມປອດໄພ
ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບ.

- ສົ່ງເສີມຄວາມສາມາດດ້ານການຄວບຄຸມດູແລ.
- ສ້າງລະບົບປະເມີນຜົນການປະຕິບັດງານ.
- ຍົກລະດັບສະຖິຕິການບາດເຈັບໃນອາຊີບ.
- ສ້າງລະບົບຂໍ້ມູນແບບລວມເຂົ້າກັນ.

1

ການຕັ້ງກົດຈະກຳປ້ອງກັນການບາດເຈັບໃນອາຊີບແບບສະໝັກໃຈ
ໂດຍການສ້າງພື້ນຖານດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ລະບົບ

- ◆ ລະບົບກົດໝາຍໃນປະຈຸບັນແມ່ນລະບົບຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງທີ່ເອົາການປະຕິບັດຕາມ
ເປັນໃຈກາງທີ່ກຳນົດມາດຕະຖານດ້ານການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ວິທີການສຳລັບແຕ່ລະປະ
ເພດຄວາມສ່ຽງທີ່ຖືກລະບຸໄວ້.
- ສິ່ງນີ້ເຮັດໃຫ້ການຮັບມືຢ່າງມີປະສິດທິຜົນກັບຄວາມສ່ຽງໃໝ່ທີ່ສັບສົນມີຄວາມຫຍຸ້ງ
ຍາກ, ເຊິ່ງເປັນປັດໃຈປະກອບສ່ວນສຳລັບເຈົ້າຂອງທຸລະກິດ ແລະ ຄົນງານໃນການບໍ່
ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພວກເຂົາ.
- ◆ ສິ່ງເສີມກົດຈະກຳປ້ອງກັນການບາດເຈັບໃນອາຊີບແບບສະໝັກໃຈຂອງຄົນງານ ແລະ
ຄະນະຜູ້ບໍລິຫານ ໂດຍການຈັດຕັ້ງກົດໝາຍ ແລະ ລະບົບທີ່ອີງໃສ່ການປະເມີນ ຄວາມ
ສ່ຽງແລະໂດຍການນຳສະເໜີລະບົບການຊົດເຊີຍທີ່ກ່ຽວພັນກັບການປ້ອງກັນ.

(1) ການສ້າງພື້ນຖານສຳລັບການສ້າງຕັ້ງລະບົບປະເມີນຄວາມສ່ຽງ

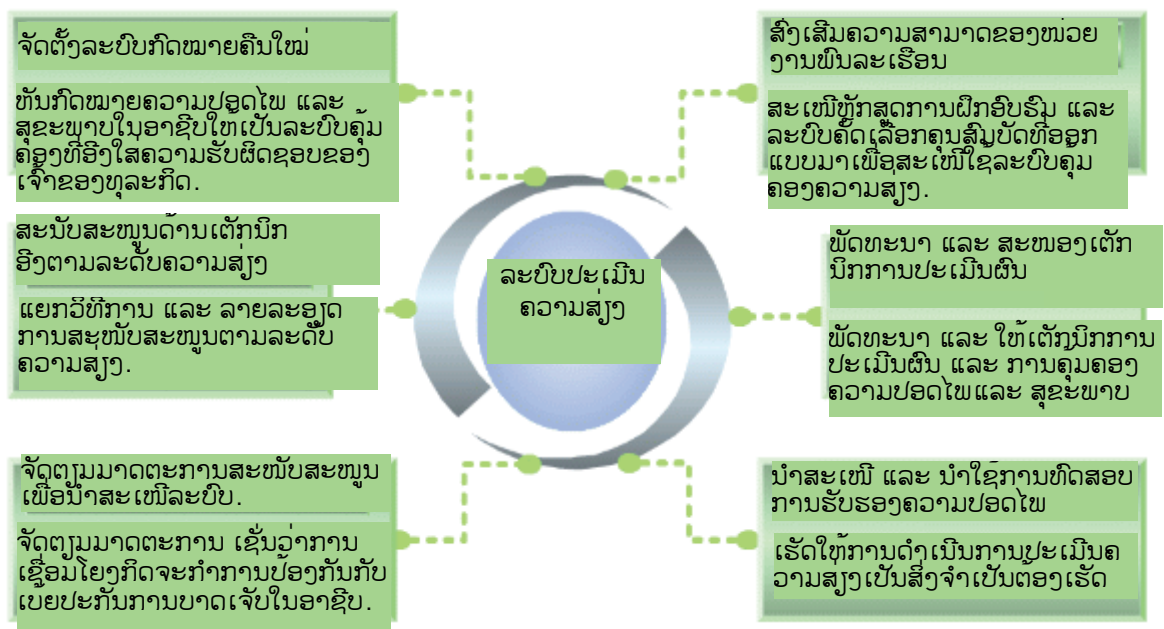
- ການໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນສຳລັບການສ້າງຕັ້ງລະບົບຄຸ້ມຄອງແບບສະໝັກໃຈຢູ່ສະຖານ
ທີ່ເຮັດວຽກ
- ສ້າງລະບົບຄຸ້ມຄອງການປ້ອງກັນແບບສະໝັກໃຈບ່ອນທີ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງການຄຸ້ມ
ຄອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບຢ່າງຄົບຖ້ວນຖືກມອບໝາຍໃຫ້ເຈົ້າຂອງທຸລະກິດ
ແລະ ບັນດາກົດຈະກຳຖືກຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຄວບຄຸມດູແລ ໂດຍສຸມໃສ່ຜົນຂອງການຄຸ້ມຄອງ
ແບບສະໝັກໃຈ.
 - * ກວດກາລະບົບເພື່ອຕັດສິນກຳນົດວ່າເຈົ້າຂອງທຸລະກິດດຳເນີນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ແລະ
ຮັກສາບັນທຶກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຫຼືບໍ່, ການດຳເນີນການດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໄດ້ຖືກ
ດຳເນີນການຫຼືບໍ່, ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມແບບສະໝັກໃຈ ແລະ ການກະຕຸ້ນສິ່ງເສີມ ທີ່ລວມ
ເອົາການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຄົນງານ ແລະ ຄະນະຜູ້ບໍລິຫານ ໄດ້ຖືກຮັບປະກັນຫຼືບໍ່.

ລະບົບຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໃນປະຈຸບັນ	ລະບົບຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໃໝ່
▪ ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານດ້ານວິຊາ ການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້. ▪ ຄຸ້ມຄອງຕາມລາຍການ. ▪ ຂໍ້ກຳນົດທີ່ບໍ່ສາມາດປັບປ່ຽນໄດ້ ແລະ ກົດລະບຽບອັນດຽວກັນ ▪ ທັດສະນະບໍ່ທ້າວທັນ ແລະ ດຳເນີນ ການພໍ້ເປັນພິທີ ▪ ການຄຸ້ມຄອງທີ່ນຳພາໂດຍ ລັດຖະບານ	▪ ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງແບບອີງໃສ່ຜົນ ການປະຕິບັດງານ ▪ ການຄຸ້ມຄອງແຜນງານ ▪ ຂໍ້ກຳນົດທີ່ສາມາດປັບປ່ຽນໄດ້ ແລະ ກົດ ລະບຽບສະເພາະແຕ່ລະບ່ອນເຮັດວຽກ ▪ ທັດສະນະທີ່ທ້າວທັນ ແລະ ດຳເນີນການ ແບບສະໝັກໃຈ ▪ ການຄຸ້ມຄອງທີ່ອີງໃສ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງເຈົ້າຂອງທຸລະກິດ

- ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາໂຄງການທົດລອງຂອງລະບົບຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງ ແລະ ພັດທະນາ ແລະ
ສະໜອງເຕັກນິກ ແລະ ຂັ້ນຕອນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງເພື່ອໃຫ້ລະບົບສາມາດຖືກຂະຫຍາຍ
ອອກເທື່ອລະກ້າວ.

- (ໄລຍະ 1) ເລືອກເມືອງພິເສດ ແລະ ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກຕົວຕາມຂະແໜງອຸດສະຫະກຳ ແລະ ຕາມຂະໜາດ ແລະ ດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບເຕັກນິກ ແລະ ຂັ້ນຕອນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ.
- (ໄລຍະ 2) ກະກຽມມາດຕະການສຳລັບການເຊື່ອມໂຍງ, ການປັບປຸງ ແລະ ເສີມເຕີມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບ, ລະບົບຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ, ແລະ ລະບົບຄຳແນະນຳ ແລະ ການກວດກາ ຜ່ານການດຳເນີນການທົດລອງ.
- (ໄລຍະ 3) ສະແຫວງຫາການແກ້ໄຂກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອຂະຫຍາຍ ແລະ ແກ້ໄຂລະບົບໃນທົ່ວປະເທດ.

ລະບົບເຊື່ອມໂຍງໂຄງການທີ່ຖືກອອກແບບມາເພື່ອສະເໜີໃຊ້ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ

- ການສ້າງລະບົບສະໜັບສະໜູນດ້ານເຕັກນິກຕາມລະດັບຄວາມສ່ຽງ
 - ກຳນົດລະດັບຄວາມສ່ຽງ* ອີງຕາມປະເພດຂອງການບາດເຈັບ ແລະ ກຸ່ມຄວາມສ່ຽງການບາດເຈັບ ແລະ ແຍກວິທີການ ແລະ ລາຍລະອຽດຂອງການສະໜັບສະໜູນສຳລັບການປ້ອງກັນການບາດເຈັບອີງຕາມລະດັບຄວາມສ່ຽງ.
 - * ປະເມີນຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງການບາດເຈັບຕາມອຸດສະຫະກຳ ແລະ ຂະໜາດຂອງສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ ແລະ ກຳນົດລະດັບຄວາມສ່ຽງ.
 - ເຮັດໃຫ້ວິທີການ ແລະ ລາຍລະອຽດການສະໜັບສະໜູນມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າກັບປະເພດອຸດສະຫະກຳ, ຂະໜາດຂອງສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ, ແລະ ສະພາບການຂອງພື້ນທີ່ ແທນທີ່ຈະສະໜອງການສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການທີ່ສຸມໃສ່ການປັບປຸງສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ.
 - ສະໜອງການສະໜັບສະໜູນທາງວິຊາການ, ການເງິນ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມແບບລວມສູນເປັນເວລາ 3~5 ປີ ໃຫ້ແກ່ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກທີ່ຖືກຄັດເລືອກ.

ວິທີການ ແລະ ລາຍລະອຽດຂອງການສະໜັບສະໜູນຕາມລະດັບຄວາມສ່ຽງ (ຕົວຢ່າງ)

ລາຍການ	ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍ	ວິທີການສະໜັບສະໜູນ	ລາຍລະອຽດການສະໜັບສະໜູນ
ການຄຸ້ມຄອງພິເສດ	-	ບັນດາຫ້ອງການທ້ອງຖິ່ນ	ການຄວບຄຸມດູແລ ແລະ ການຊີ້ນຳດ້ານບໍລິຫານ
ຄວາມສ່ຽງສູງ	30,000~50,000 ແຫ່ງ	ຢ້ຽມຢາມໂດຍກົງໂດຍ KOSHA	ການສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການ, ການເງິນ, ແລະ ເອກະສານ
ຄວາມສ່ຽງປານກາງ	60,000~100,000 ແຫ່ງ	ຢ້ຽມຢາມໂດຍໜ່ວຍງານບໍລິການພົນລະເຮືອນ	ການສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການ, ການເງິນ, ແລະ ວັດສະດຸ
ຄວາມສ່ຽງຕ່ຳ	200,000~300,000 ແຫ່ງ	ຢ້ຽມຢາມໂດຍອົງການປ້ອງກັນການບາດເຈັບ, ອົງການດ້ານວິຊາຊີບ, ຫຼືອື່ນໆ.	ຕ້ອງໄດ້ດຳເນີນມາດຕະການສຳລັບປະເພດການບາດເຈັບທົ່ວໄປ ແລະ ເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ
ທົ່ວໄປ	1,100,000 ແຫ່ງ	-	ສົ່ງເສີມວັດທະນະກຳດ້ານຄວາມປອດໄພໂດຍການສະໜອງເອກະສານດ້ານການປະຊາສຳພັນ.

☐ ການສະໜອງ ແລະ ການຂະຫຍາຍລະບົບຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ

- ຂະຫຍາຍພື້ນຖານການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພແບບສະໝັກໃຈ ຢູ່ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກຜ່ານການສະໜອງ 「ລະບົບຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ*」 ບົນພື້ນຖານຂອງການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ.

* ຖ້າຄົນງານ ແລະ ຄະນະຜູ້ບໍລິຫານນຳສະເໜີລະບົບຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບເປັນນະໂຍບາຍການຄຸ້ມຄອງ, ຕົວຢ່າງ, ການຄຸ້ມຄອງອົງການຈັດຕັ້ງ/ບຸກຄະລາກອນ/ການຜະລິດ ເພື່ອປ້ອງກັນການບາດເຈັບໃນອາຊີບຢ່າງສະໝັກໃຈ, ການຮັບຮອງອາດຈະຖືກອອກໃຫ້ຜ່ານການປະເມີນຜົນ.

- ນຳໃຊ້ລະບົບຮັບຮອງການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ເພີ່ມການສະໜັບສະໜູນເພື່ອໃຫ້ຄົນງານ ແລະ ຜູ້ບໍລິຫານສາມາດສົ່ງເສີມກິດຈະກຳຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໄດ້ຢ່າງສະໝັກໃຈ.

* ນຳສະເໜີລະບົບສະໜັບສະໜູນທາງການໃຫ້ຄຳປຶກສາກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບປີ 2010 ແລະ ຂະຫຍາຍສະຖານທີ່ເຮັດວຽກທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

- ພັດທະນາ ແລະ ສະໜອງລະຫັດດ້ານວິຊາການທີ່ນຳໃຊ້ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບແບບສະໝັກໃຈຢູ່ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ.

- ພັດທະນາຂັ້ນ ແລະ ສະໜອງບັນຄູ່ມືການປະເມີນຄວາມສ່ຽງອີງຕາມຂະໜາດຂອງສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ, ປະເພດທຸລະກິດ ແລະ ປັດໃຈທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ສະໜອງບໍລິການໃຫ້ຄຳປຶກສາແນະນຳແກ້ບັນດາວິສະຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ.

(2) ການຈັດລະບົບກົດໝາຍຄືນໃໝ່ ແລະ ການສົ່ງເສີມປະສິດທິຜົນຂອງມັນ

- ການຈັດລະບົບກົດໝາຍຄືນໃໝ່ສໍາລັບການຫັນປ່ຽນເປັນການປະເມີນຄວາມສູງ
- ປ່ຽນລະບົບກົດໝາຍຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນປະຈຸບັນເປັນລະບົບຄຸ້ມຄອງການປ້ອງກັນແບບສະໝັກໃຈຂອງຄົນງານ-ຜູ້ບໍລິຫານ ໄປເທື່ອລະກ້າວ ເພື່ອນໍາໃຊ້ ແລະ ເຜີຍແຜ່ລະບົບຄຸ້ມຄອງຄວາມສູງ.
- ກວດກາການຫັນປ່ຽນຂອງລະບົບກົດໝາຍດຽວໃນປະຈຸບັນເປັນກົດໝາຍພື້ນຖານ (ນໍາໃຊ້ກັບທຸລະກິດທຸກປະເພດ ແລະ ບັດໃຈຄວາມສູງທີ່ຄ້າຍຄືກັນ) ແລະ ກົດໝາຍສະເພາະ (ນໍາໃຊ້ກັບທຸລະກິດປະເພດສະເພາະ ແລະ ບັດໃຈຄວາມສູງສະເພາະເທົ່ານັ້ນ).
- * ຕົວຢ່າງ: ອອກກົດໝາຍແຕ່ລະບົບຢ່າງເປັນເອກະລາດ ແລະ ແບ່ງກົດລະບຽບດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບອອກເປັນກົດໝາຍດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ, ກົດລະບຽບວ່າດ້ວຍຄວາມປອດໄພຂອງເຄື່ອງຈັກໂດຍທົ່ວໄປ, ແລະ ກົດລະບຽບວ່າດ້ວຍຄວາມປອດໄພໃນການກໍ່ສ້າງ.
- ດັດປັບຄືນໃໝ່ມາດຕະຖານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບທີ່ຜິດປ່ຽນອອກຈາກຂອບເຂດອໍານາດມອບໝາຍຂອງກົດໝາຍແມ່ ແລະ ແຍກປະເພດພວກມັນເປັນສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ຄວບຄຸມຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ແລະ ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຈະຕ້ອງຄວບຄຸມຜ່ານການຊີ້ນຳ, ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການກວດກາຕິດຕາມ ໃນແບບວິທີທາງການເມືອງ.
- ນອກຈາກການລົງໂທດ, ນຳໃຊ້ວິທີທາງກົດລະບຽບທີ່ຫຼາກຫຼາຍທີ່ສາມາດສົ່ງເສີມລະດັບຄວາມຮັບຮູ້ໃນເລື່ອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງບັນດາພາກສ່ວນທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການໂຄສະນາສົ່ງເສີມ.
- ການສົ່ງເສີມປະສິດທິຜົນຂອງການປະຕິບັດກົດໝາຍ
- ຈັດຕັ້ງມວົນການທີ່ປະຕິບັດໄດ້ສໍາລັບການປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍໂດຍການນຳສະເໜີວິທີການສົ່ງເສີມຜົນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ທາງການບໍລິຫານໃໝ່, ຕົວຢ່າງ ການວາງການປັບໃໝທາງຜົນການປະຕິບັດງານພາກບັງຄັບ.
- ແຍກລະດັບການລົງໂທດ ອີງຕາມວ່າມັນແມ່ນການເຈດຕະນາຫຼືເປັນພຽງຄວາມຜິດພາດ ແລະ ກວດກາເບິ່ງບັນດາມາດຕະການເຊັ່ນວ່າ ດຳເນີນການທາງການບໍລິຫານ ແລະ/ຫຼືທາງສານໃນທັນທີສໍາລັບເຈົ້າຂອງທຸລະກິດທີ່ເຮັດລະເມີດກົດໝາຍຊ້ຳຄືນອີກ.
- ລົບລ້າງລະບົບກວດກາທີ່ມີການແຈ້ງລ່ວງໜ້າ ແລະ ລວມການກວດກາ ແລະ ການຄວບຄຸມດູແລເຂົ້າເປັນການຄວບຄຸມດູແລເພື່ອສົ່ງເສີມການປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ຍົກລະດັບການປະຕິບັດງານ.

- ເສີມທະວີຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງບັນດາພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ປະຕິບັດສິດທິ ແລະ ພັນທະ
 - ຂະຫຍາຍ ແລະ ເສີມທະວີໃຫ້ເຂັ້ມແຂງພັນທະໃນການປົກປ້ອງຄົນງານຂອງບັນດາຜູ້ຮັບເໝົາຫຼັກ ແລະ ໜ່ວຍງານອອກຄໍາສັ່ງ, ເຊິ່ງມີອຳນາດຕົວຈິງໃນການສັ່ງ ແລະ/ຫຼື ຄວບຄຸມຄົນງານ, ສະນັ້ນ ພາກສ່ວນທີ່ສ້າງຄວາມສ່ຽງຕ້ອງຮັບຜິດຊອບພວກມັນ.
 - ຂະຫຍາຍຂອບເຂດຂອງຄົນງານຈາກລູກຈ້າງທີ່ມີການຈ້າງງານ ແລະ ມີຄວາມສໍາພັນເປັນຜູ້ຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບບັນຊາກັບເຈົ້າຂອງທຸລະກິດ ເປັນຄົນງານທີ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງເຈົ້າຂອງທຸລະກິດ.
 - ຄ່ອຍໆຫຼຸດຜ່ອນລະບົບຈ້າງຄົນຈາກພາຍນອກ ໂດຍການແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຈັດການດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ ເຊິ່ງເປັນພາກບັງຄັບສໍາລັບສະຖານທີ່ເຮັດວຽກທີ່ໃຫຍ່ກວ່າຂະໜາດທີ່ລະບຸໄວ້.
- * ຄ່ອຍໆນໍາສະເໜີລະບົບ ແລະ ຂະຫຍາຍການນໍາໃຊ້ ໂດຍຄໍານຶງເຖິງຂະໜາດຂອງສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ ແລະ ລັກສະນະພິເສດຂອງອຸດສະຫະກຳນັ້ນໆ.

(3) ການນໍາສະເໜີລະບົບການຊົດເຊີຍທີ່ກ່ຽວພັນກັບການປ້ອງກັນ

- ການຈັດຕັ້ງແຜນງານການຊົດເຊີຍໃນເຊື່ອມໂຍງກັບກິດຈະກຳການປ້ອງກັນ
- ພິຈາລະນາການນໍາສະເໜີ «ລະບົບອັດຕາເງິນເບ້ຍການປ້ອງກັນ» ທີ່ກະຕຸ້ນຈູງໃຈການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບແບບສະໝັກໃຈ* ຂອງສະຖານທີ່ເຮັດວຽກຂະໜາດນ້ອຍ ໂດຍການເຊື່ອມໂຍງອັດຕາເບ້ຍປະກັນການບາດເຈັບໃນອາຊີບກັບກິດຈະກຳການປ້ອງກັນການບາດເຈັບທາງອາຊີບ.
 - * ຕົວຢ່າງຂອງບັນດາກິດຈະກຳປ້ອງກັນການບາດເຈັບແບບສະໝັກໃຈ: ຂໍ້ສັນຍາການເປັນຄູ່ຮ່ວມງານລະຫວ່າງວິສະຫະກິດແມ່ ແລະ ຜູ້ຮັບເໝົາຍ່ອຍ, ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມ KOSHA 18001, ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກທີ່ມີການບາດເຈັບເປັນສູນ, ແລະອື່ນໆ.
- ພິຈາລະນາການສ້າງພື້ນຖານສໍາລັບການຫຼຸດຜ່ອນເບ້ຍປະກັນໄພການບາດເຈັບໃນອາຊີບສໍາລັບສະຖານທີ່ເຮັດວຽກທີ່ດໍາເນີນກິດຈະກຳປ້ອງກັນການບາດເຈັບແບບສະໝັກໃຈຢ່າງຈິງຈັງໂດຍການນໍາສະເໜີລະບົບການປະເມີນຜົນຄວາມສ່ຽງ.

- ◆ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດແມ່ນຈຳກັດ, ດ້ວຍຄວາມຊຳນານ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງພົນລະເຮືອນທີ່ຍັງອ່ອນນ້ອຍຫຼາຍທີ່ສຸດເນື່ອງຈາກການດຳເນີນງານທີ່ເອນອຸ່ງຫາຜູ້ສະໜອງເຊິ່ງເນັ້ນໜັກໃສ່ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ອົງການ KOSHA.
- ◆ ສ້າງການປຶກສາລາຍງານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບທີ່ຈັດເປັນລະບົບການເຂົ້າຮ່ວມຂອງພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ສົນໃຈ ແລະ ເສີມທະວີການຮ່ວມມືໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ.
 - ເປີດໂຄງການປ້ອງກັນການບາດເຈັບຕ່າງໆຢູ່ລະດັບເຂດພື້ນທີ່ ແລະ ອຸດສະຫະກຳ.
 - ສົ່ງເສີມການເຂົ້າຮ່ວມໃນບັນດາໂຄງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບ, ເຮັດໃຫ້ຜູ້ສະໜອງມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ, ແລະ ປັບປຸງຄຸນນະພາບການບໍລິການໂດຍການຂະຫຍາຍບົດບາດຂອງພົນລະເຮືອນ ແລະ ສົ່ງເສີມຄວາມສາມາດ.

(1) ການສ້າງການປຶກສາລາຍງານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບ

- ການສ້າງເຄືອຂ່າຍຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບແຍກຕາມເຂດພື້ນທີ່
 - ສ້າງ ແລະ ດຳເນີນ «ສູນ RSHC: ສູນຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບສະເພາະເຂດສຳລັບເຄືອຂ່າຍທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ» (ຊື່ຊົ່ວຄາວ).
 - ເປີດການໂຄສະນາສົ່ງເສີມດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບແບບມີສ່ວນຮ່ວມ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໂດຍໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນແຕ່ລະເຂດພື້ນທີ່.

ລະບົບ ແລະ ບົດບາດຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ (ຕົວຢ່າງ)

- ເຄືອຂ່າຍຄວບຄຸມກວດກາບັນດາໂຄງການ ເຊິ່ງລວມທັງການຝຶກອົບຮົມໂດຍລວມ, ກິດຈະກຳປະຊາສຳພັນ, ການຄົ້ນຄວ້າ, ອຸປະກອນ ແລະ ການສະໜັບສະໜູນທາງວິຊາການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ.

- ເສີມທະວີຄວາມສຳພັນ ແລະ ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງລັດຖະບານສູນກາງ ແລະ ລັດຖະບານທ້ອງຖິ່ນ.
- ເສີມທະວີຄວາມສຳພັນໃນເຂດພື້ນທີ່ຂອງບັນດານະໂຍບາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ ໂດຍນຳໃຊ້ຄະນະກຳມະການນະໂຍບາຍການຈ້າງງານ ແລະ ຄະນະກຳມະການຈ້າງງານປະຈຳເຂດທ້ອງຖິ່ນທີ່ມີຢູ່.
 - ກຳນົດນະໂຍບາຍການປ້ອງກັນການບາດເຈັບສະເພາະເຂດແບບພິເສດ, ສ້າງວຽກເຮັດງານທຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບ, ຂະຫຍາຍການປຸກຝັງຄວາມປອດໄພສູ່ເຂດທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພື້ນຖານການປົກສາຫາລື.
- ສ້າງລະບົບການຮ່ວມມືກັບບັນດາສູນອຸດສະຫະກຳລະດັບຊາດ/ເຂດທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຄະນະກຳມະການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດສຳລັບແຕ່ລະຂະແໜງ ແລະ ນຳໃຊ້ເປັນລະບົບການນຳສົ່ງນະໂຍບາຍຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບຢູ່ລະດັບອຸດສະຫະກຳ.
- ຂະຫຍາຍສູນສຸຂະພາບອຸດສະຫະກຳປະຈຳເຂດ (ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ກະຊວງສຸຂະພາບ ແລະ ສະຫວັດດີການ) ໄປເທື່ອລະກ້າວໃນບັນດາເຂດອຸດສະຫະກຳທີ່ສຳຄັນ ແລະ ສ້າງຕັ້ງແຜນງານການຮ່ວມມືທີ່ເຂື່ອມໂຍງກັນກັບບັນດາຄລີນິກສຸຂະພາບໃນເຂດພື້ນທີ່ນອກເໜືອຈາກເຂດສູນອຸດສະຫະກຳ.
- ສະໜັບສະໜູນການກໍ່ສ້າງລະບົບການຮ່ວມມືດ້ານຄວາມປອດໄພແລະສຸຂະພາບໃນອາຊີບຂອງຄົນງານ-ຜູ້ບໍລິຫານ.
- ສະໜັບສະໜູນການຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງພາຍໃນສຳລັບການດຳເນີນງານຂອງລະບົບຜູ້ຄວບຄຸມດູແລຄວາມປອດໄພໃນອາຊີບກົດຕົມະສັກ.
 - ປັບປຸງລະບົບເພື່ອໃຫ້ຈຳນວນຜູ້ຄວບຄຸມດູແລກົດຕົມະສັກສາມາດຖືກຕັດປັບອີງຕາມຂະໜາດຂອງສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ; ສະນັ້ນ ເປັນການຂະຫຍາຍການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຄົນງານໃນບັນດາກົດຈະກຳສົ່ງເສີມຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ.
 - ຈັດຕັ້ງແຜນງານສຳລັບການດຳເນີນງານ ແລະ ພື້ນຖານໃໝ່ຫຼັກສູດການຝຶກອົບຮົມທີ່ສອດຄ່ອງກັບຈຸດພິເສດຂອງແຕ່ລະຂະແໜງອຸດສະຫະກຳ ແລະ ເພີ່ມທະວີສະຖຽນລະພາບພາຍໃນ ໂດຍການສົ່ງເສີມການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຜ່ານການສ້າງຕັ້ງບັນດາຄະນະກຳມະການຂັ້ນສູນກາງ.
- ຂະຫຍາຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຄະນະກຳມະການຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບເພື່ອນຳສະເໜີລະບົບການປະເມີນຄວາມສ່ຽງຢູ່ບັນດາສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ ແລະ ຊອກຫາວິທີທາງໃນການໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນ.
- ເພີ່ມທະວີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຄົນງານ ແລະ ຜູ້ບໍລິຫານໃນການກຳນົດ ແລະ ພັດທະນາບັນດາໂຄງການບ່ອນທີ່ຄະນະກຳມະການຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບ ແລະ ສະມາຄົມແຮງງານເກົາຫຼີກາຍເປັນອົງການຈັດຕັ້ງຫຼັກ.

(2) ການຟື້ນຟູກິດຈະກຳປ້ອງກັນການບາດເຈັບຢູ່ລະດັບເຂດ ແລະ ອຸສະຫະກຳ

- ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາໂຄງການປ້ອງກັນການບາດເຈັບໃນອາຊີບໃນເຂດພາກພື້ນ
 - ກຳນົດແຜນການໂຄງການທີ່ສອດຄ່ອງກັບລັກສະນະພິເສດຂອງແຕ່ລະເຂດພາກພື້ນ ແລະ ພິຈາລະນາການຫັນປ່ຽນມັນໃຫ້ເປັນລະບົບການສະໜັບສະໜູນ.
 - ກຳນົດແຜນການໂຄງການປ້ອງກັນການບາດເຈັບໃນເຂດພາກພື້ນບ່ອນທີ່ທຸກໆໜ່ວຍງານໃນເຂດພາກພື້ນນັ້ນທີ່ຮັບຜິດຊອບການປ້ອງກັນການບາດເຈັບ* ເຂົ້າຮ່ວມ. ຮ່ວມມື ແລະ ປະສານງານກັບສຳນັກງານໃຫຍ່.
 - * ໜ່ວຍງານທີ່ຮັບຜິດຊອບການປ້ອງກັນການບາດເຈັບ: ຫ້ອງການທ້ອງຖິ່ນ, ລັດຖະບານທ້ອງຖິ່ນ, ສຳນັກງານໃຫຍ່ຂອງອົງການ KOSHA ປະຈຳເຂດພາກພື້ນ, ບັນດາສະຖາບັນປ້ອງກັນການບາດເຈັບຂອງພົນລະເຮືອນ, ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງປ້ອງກັນການບາດເຈັບ, ແລະອື່ນໆ.
- ການກຳນົດບັນດາມາດຕະການປ້ອງກັນຢູ່ໃນຂັ້ນອຸດສະຫະກຳ
 - ສ້າງແຜນງານປ້ອງກັນການບາດເຈັບຢູ່ໃນລະດັບແຕ່ລະອຸດສະຫະກຳ ແລະ ນຳໃຊ້ກະມະການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດສຳລັບແຕ່ລະຂະແໜງ (ຄະນະກຳມະການຕາມຂະແໜງ) ເປັນແຖນສູນກາງໃນການນຳສົ່ງ.
 - ຮ່ວມກັນພັດທະນາໂປຼແກຼມ ແລະ ຫຼັກສູດການຝຶກອົບຮົມ ຕາມອຸດສະຫະກຳ ແລະ ປະເພດທຸລະກິດ ແລະ ສະໜັບສະໜູນກິດຈະກຳປ້ອງກັນການບາດເຈັບ.
 - * ຄະນະກຳມະການຕາມຂະແໜງການ: ຄະນະກຳມະການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດທີ່ນຳພາໂດຍພົນລະເຮືອນ ເຊິ່ງປະກອບມີບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງທຸລະກິດ, ວິສະຫະກິດຜູ້ຕາງໜ້າ, ວົງຈອນການຮ້າຮຽນ ແລະ ບັນດາສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າໃນອາຊີບ. ມີຄະນະກຳມະການຕາມຂະແໜງສຳລັບ 19 ຂະແໜງອຸດສະຫະກຳທີ່ສຳຄັນ ເຊິ່ງລວມມີ ການຕໍ່ເຮືອ, ເຄື່ອງໄຟຟ້າ ແລະ ເຄື່ອງອີເລັກໂທຣນິກ, ເຫຼັກ, ເຄື່ອງກົນຈັກ, ລົດຍົນ, ແລະ ຜ້າແພ.
 - ສະແຫວງຫາບັນດາໂຄງການປ້ອງກັນທີ່ມີປະສິດທິຜົນທີ່ກ່ຽວພັນກັບສູນອຸດສະຫະກຳລະດັບຊາດ (47 ແຫ່ງ).
 - ຈັດຕັ້ງຄະນະກຳມະການບ່ອນທີ່ສະຖາບັນພົນລະເຮືອນ ແລະ ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກຂະໜາດນ້ອຍເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ສະໜອງການສະໜັບສະໜູນເປັນຊຸດສຳລັບໂຄງການຊອກຈ້າງຄົນນອກຂອງລັດຖະບານ ແລະ ການບໍລິການໃຫ້ຄຳປຶກສາ.
 - * ສະຖານະຂອງສູນອຸດສະຫະກຳ ('09.8): ຈຳນວນສູນອຸດສະຫະກຳ (47 ແຫ່ງ), ຈຳນວນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ (37,093 ແຫ່ງ), ຈຳນວນຄົນງານ (783,213 ຄົນ)

(3) ການສົ່ງເສີມການເຂົ້າຮ່ວມຂອງພົນລະເຮືອນໃນບັນດາໂຄງການປ້ອງກັນການບາດເຈັບທາງອາຊີບ

- ດັດແກ້ຄືນໃໝ່ພາລະໜ້າທີ່ ແລະ ບົດບາດ
 - ເພື່ອສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງພົນລະເຮືອນ, ຄ່ອຍໆຈັດຕັ້ງຄືນໃໝ່ລະບົບປະຕິບັດໂຄງການ ໂດຍການດັດແກ້ພາລະໜ້າທີ່ ແລະ ບົດບາດຂອງກະຊວງແຮງງານ, ອົງການ KOSHA, ແລະ ບັນດາສະຖາບັນການປ້ອງກັນການບາດເຈັບຂອງພົນລະເຮືອນ.

- ພິຈາລະນາການໂອນມອບໃຫ້ແກ່ພົນລະເຮືອນໜ້າທີ່ ແລະ ພາລະບົດບາດທີ່ເໝາະສົມກັບພົນລະເຮືອນ ຫຼື ທີ່ສາມາດຖືກປະຕິບັດໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນໂດຍພົນລະເຮືອນ ແລະ ຈັດວາງແຜນງານການຮ່ວມມືລະຫວ່າງບັນດາໂຄງການຕ່າງໆ.
- ສົ່ງເສີມຄວາມສາມາດຂອງບັນດາສະຖາບັນປ້ອງກັນການບາດເຈັບພົນລະເຮືອນ
 - ຊອກວິທີເຊັ່ນວ່າການຈຳກັດຂະໜາດ ແລະ ຂອບເຂດຂອງໂຄງການ ແລະ ການສະໜອງສິ່ງຈູງໃຈທີ່ແຍກປະເພດ ໂດຍການນຳສະເໜີລະບົບການປະເມີນຜົນສະຖາບັນ ແລະ ລະບົບການປະກາດ ແລະ ອີງໃສ່ຜົນຂອງການປະເມີນ.
 - * ພັດທະນາເຄື່ອງມືທີ່ຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອປະເມີນສິ່ງອ່ານວຍຄວາມສະດວກ, ຜູ້ຊ່ວຍຊານ, ແລະ ລະດັບຄວາມພໍໃຈຂອງຜູ້ນຳໃຊ້ ແລະ ເພື່ອວັດແທກຜົນການປ້ອງກັນການບາດເຈັບ; ຍົກເລີກການແຕ່ງຕັ້ງຂອງສະຖາບັນ ຫຼື ສະໜອງສິ່ງຈູງໃຈທີ່ແຍກປະເພດ ອີງໃສ່ຜົນການປະເມີນຜົນ.
 - ສົ່ງເສີມ M&A ຫຼື ຄວາມສຳພັນທາງຍຸດທະສາດລະຫວ່າງບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງພົນລະເຮືອນ ເພື່ອເສີມທະວີຄວາມເປັນມືອາຊີບ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງອົງການຈັດຕັ້ງພົນລະເຮືອນ.
 - * ຕົວຢ່າງ: Plimsoll, ເຊິ່ງເປັນບໍລິສັດຄົ້ນຄວ້າສັນຊາດອັງກິດ, ສະໜອງຂໍ້ມູນການວິເຄາະການຄຸ້ມຄອງທີ່ຈຳເປັນສຳລັບ M&A ລະຫວ່າງອົງການຈັດຕັ້ງພົນລະເຮືອນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບ.
 - ສ້າງຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນຫຼັກສູດການຝຶກອົບຮົມດ້ານວິຊາການ (ສູນຝຶກອົບຮົມຂອງ KOSHA) ເພື່ອສ້າງຜູ້ຊ່ວຍຊານຈາກພົນລະເຮືອນໃນແຕ່ລະສາຂາ, ຕົວຢ່າງ ຄວາມປອດໄພ, ສຸຂະພາບ, ການກໍ່ສ້າງ, ແລະ ສຸຂະອະນາໄມ.
 - * ປະເມີນໂຄງການສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການ (ດັດສະນີ-ດາວ) ກ່ຽວກັບວຽກງານການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບທີ່ໄດ້ຮັບທຶນຊ່ວຍເຫຼືອຈາກລັດຖະບານ. ພິຈາລະນາເບິ່ງບັນທຶກການຝຶກອົບຮົມທີ່ໄດ້ຮັບເມື່ອເລືອກໜ່ວຍງານການບໍລິການເພື່ອຖືກມອບໝາຍໃຫ້ເຮັດໂດຍລັດຖະບານ.
 - ສ້າງຫຼັກສູດການຝຶກອົບຮົມ ຫຼື ນຳສະເໜີລະບົບຄັດເລືອກຄຸນສົມບັດເພື່ອນຳມາໃຊ້ການປະເມີນຄວາມສູງໆ.
 - ຂະຫຍາຍການສະໜັບສະໜູນດ້ານການເງິນ ເຊິ່ງລວມທັງລາຍຈ່າຍ R&D ຕໍ່ກັບຜູ້ຜະລິດສິ່ງອ່ານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ອຸປະກອນ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ຜະລິດຕະພັນທີ່ປອດໄພ ແລະ ດີ ສາມາດຖືກສະໜອງໃຫ້ແກ່ສະຖານອຸດສະຫະກຳໄດ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງ.
 - * ປະມານ 47% ຂອງຜູ້ຜະລິດເຄື່ອງມືປ້ອງກັນ ແລະ ອຸປະກອນປ້ອງກັນສ່ວນຕົວ (605 ຜູ້ຜະລິດ) ແມ່ນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກຂະໜາດນ້ອຍທີ່ມີຄົນງານນ້ອຍກວ່າ 10 ຄົນ; ສະພາບຂອງວິສະວະກອນ R&D ຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ສະຖານະທາງການເງິນແມ່ນບໍ່ດີທີ່ສຸດ.
- ການສະນັບສະໜູນການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳໂດຍການຂະຫຍາຍຈຳນວນບຸກຄະລາກອນທີ່ເຂົ້າໃນບັນດາກິດຈະກຳປ້ອງກັນການບາດເຈັບໃນອາຊີບ
 - ຊອກວິທີທາງໃນການໃຫ້ການສະນັບສະໜູນແກ່ບັນດາສະຖານທີ່ເຮັດວຽກທີ່ຈ້າງຜູ້ຈັດການດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບຄົນໃໝ່.
 - ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາຕົວແບບໂຄງການປ້ອງກັນການບາດເຈັບໃໝ່ ໂດຍນຳໃຊ້ຜູ້ທີ່ອອກບ້ານແລ້ວ ແລະ ຜູ້ຫວ່າງງານທີ່ເຄີຍເຮັດວຽກເປັນຜູ້ຈັດການຄວາມປອດໄພ/ສຸຂະພາບ ຫຼື ຮຽນລົງເລີກວິຊາຄວາມປອດໄພ/ສຸຂະພາບ.

- ◆ ການບາດເຈັບຂອງທຸລະກິດທີ່ຕາມປະເພນີແລ້ວ “ມັກເກີດບາດເຈັບ”, ຕົວຢ່າງ ການກໍ່ສ້າງ, ການຜະລິດ, ຍັງບໍ່ທັນຫຼຸດລົງເທື່ອ.
- ການບາດເຈັບຂອງອຸດສະຫະກຳການບໍລິການແມ່ນມີແນວໂນ້ມເພີ່ມຂຶ້ນເທື່ອລະກ້າວ ເນື່ອງຈາກການຂະຫຍາຍຕົວຈາກພາຍນອກ.
- ◆ ກຳນົດ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາແຜນງານປ້ອງກັນການບາດເຈັບທີ່ສອດຄ່ອງກັບລັກສະນະພິເສດຂອງອຸດສະຫະກຳ, ຕົວຢ່າງ ການກໍ່ສ້າງ, ການຜະລິດ, ສານເຄມີ ແລະ ການບໍລິການ, ແລະ ເສີມສ້າງໃຫ້ເຂັ້ມແຂງການສະໜັບສະໜູນລັດຖະບານສໍາລັບບັນດາສະຖານທີ່ເຮັດວຽກທີ່ສາມາດເກີດການບາດເຈັບໃນອາຊີບໄດ້ງ່າຍ.

(1) ເພີ່ມທະວີການຄວບຄຸມແບບມີຈຸດສຸມຂອງບັນດາທຸລະກິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນອຸປະຕິເຫດຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ຈຳນວນການບາດເຈັບທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ

- (ອຸດສະຫະກຳການກໍ່ສ້າງ) ເພີ່ມທະວີການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບດ້ານຄວາມປອດໄພເປັນໄລຍະ ໃນວຽກງານການກໍ່ສ້າງ.
- ເພີ່ມທະວີການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພໃນໄລຍະສັ້ນກໍ່ສ້າງ, ອອກແບບ, ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ກໍ່ສ້າງຕົວຈິງເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພພື້ນຖານຂອງວຽກງານກໍ່ສ້າງ.
 - ສະເໜີແນະການນຳມາໃຊ້ລະບົບຄຸ້ມຄອງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄຸນນະພາບສໍາລັບວິສະຫະກຳພາກລັດ ແລະ ສະຖາບັນເຄື່ອງລັດຖະບານ ແລະ ດຳເນີນລະບົບສໍາລັບການຄິດໄລ່ ແລະ ການແຈ້ງບອກອັດຕາການບາດເຈັບສໍາລັບແຕ່ລະສະຖາບັນອອກຄໍາສັ່ງພາກລັດ.
 - ເຮັດໃຫ້ການສົ່ງແຜນການປ້ອງກັນອັນຕະລາຍ ແລະ ການສູ່ງໄພທີ່ກວມເອົາວຽກງານທີ່ນຳໃຊ້ເທັກໂນໂລຢີໃໝ່ໆ ແລະ/ຫຼື ວິທີການໃໝ່ໆ ໃຫ້ເປັນພາກບັງຄັບ ແລະ ແບ່ງໜ້າວຽກໃຫ້ນ້ອຍລົງໄປອີກອີງຕາມການສົ່ງແຜນການປ້ອງກັນອັນຕະລາຍ ແລະ ການສູ່ງໄພ.
 - * (ປະເພດ 1: ສຳນັກງານໃຫຍ່ KOSHA) ວຽກຂະໜາດໃຫຍ່ທີ່ສຸດ, ຕົວຢ່າງ ສິ່ງປຸກສ້າງຂະໜາດສູງທີ່ສຸດ, ການຂຸດທີ່ເລິກ, ແລະ ວຽກກໍ່ສ້າງຂົວທີ່ຍາວ ແລະ ໃຫຍ່, (ປະເພດ 2: ວິສະວະກອນໃຫຍ່ປົກກະຕິ, ທີ່ປົກກະຕິດ້ານວິຊາການທີ່ໃບຮັບຮອງ, ແລະອື່ນໆ) ໜ້າວຽກກໍ່ສ້າງອື່ນທີ່ຢູ່ນອກເໜືອໜ້າວຽກປະເພດ 1
- ພິຈາລະນາປຸງນວີທີ່ຄັດເລືອກທີ່ປຶກສາເພື່ອບັບປຸງລະບົບສະໜອງການບໍລິການໃຫ້ຄຳປຶກສາດ້ານວິຊາການ ຜ່ານບັນດາສະຖາບັນປ້ອງກັນການບາດເຈັບຂອງພົນລະເຮືອນຢູ່ສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງຕ່າງໆ ແລະ ກຳນົດບັນດາແຜນງານຄຸ້ມຄອງຜົນການປະຕິບັດງານ.
 - * ໜ້າວຽກທີ່ມີສິດໄດ້ຮັບການບໍລິການໃຫ້ຄຳປຶກສາດ້ານວິຊາການe: ວຽກກໍ່ສ້າງທີ່ມີມູນຄ່າສັນຍາ KRW 300 ລ້ານ ຫຼື ຫຼາຍກວ່າ ແຕ່ນ້ອຍກວ່າ KRW 12 ຕື້ (KRW 15 ຕື້ ໃນກໍລະນີຂອງວຽກວິສະວະກຳໂຍທາ)
 - ເນື່ອງຈາກວ່າວິທີການເລືອກຜູ້ຮັບໜ້າໂດຍກົງໃນປະຈຸບັນມັກກໍ່ໃຫ້ເກີດບັນຫາ, ເຊັ່ນວ່າຊະນະຄຳສັ່ງຊື້ໃນລາຄາທີ່ຕ່ຳ ແລະ ຈຳກັດການປະຕິບັດໜ້າວຽກຢ່າງເປັນອິດສະຫຼະ, ໃຫ້ພິຈາລະນາປຸງແບ່ງລະບົບການເລືອກ (ໜ່ວຍງານສັ່ງຊື້ ຫຼື ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງທີ່ແຍກກັນ).

- ເຮັດໃຫ້ຈະແຈ້ງໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ແລະ ບົດບາດຂອງບັນດາຜູ້ຮັບເໝົາ, ໜ່ວຍງານສັງຂີ້, ແລະ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມອື່ນໆ ໃນວຽກງານກໍ່ສ້າງ.
 - ຈຳແນກຄຸນສົມບັດຂອງຜູ້ຈັດການດ້ານຄວາມປອດໄພເພື່ອເພີ່ມທະວີການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພໃນການຕອບໂຕ້ຕໍ່ກັບການປ່ຽນແປງໃນສະພາບແວດລ້ອມການກໍ່ສ້າງ, ຕົວຢ່າງ ແນວໂນ້ມຂອງອາຄານທີ່ຮູບຮ່າງສູງຂຶ້ນ, ໃຫຍ່ຂຶ້ນ, ແລະ ມີອົງປະກອບຫຼາຍຂຶ້ນ.
 - * ຈຳແນກຄຸນສົມບັດຂອງຜູ້ຈັດການຄວາມປອດໄພ ອີງໃສ່ປະສົບການ, ລະດັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ຂອບເຂດວຽກກໍ່ສ້າງ, ແລະ ຄວາມສ່ຽງ ໃນແບບດຽວກັນກັບແຍກປະເພດລະດັບດ້ານວິຊາການຂອງວິສະວະກອນກໍ່ສ້າງ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງເຕັກໂນໂລຢີການກໍ່ສ້າງ.
 - ເຮັດໃຫ້ການແຕ່ງຕັ້ງຫົວໜ້າຄຸມງານທີ່ຮັບຜິດຊອບການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພເປັນພາກບັງຄັບ ແລະ ເອົາເລື່ອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບເຂົ້າໃນຫົວຂໍ້ການຝຶກອົບຮົມ.
- ເຮັດໃຫ້ຈະແຈ້ງ ແລະ ອະທິບາຍເຫດຜົນຕໍ່ກັບການຄິດໄລ່ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງລາຍຈ່າຍຂອງວຽກງານຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ.
 - ພິຈາລະນາການນຳມາໃຊ້ວິທີຄິດໄລ່ທີ່ເອົາໃຈໃສ່ເຖິງມູນຄ່າກໍ່ສ້າງ, ລະດັບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະ ລະດັບຄວາມສ່ຽງ.
 - * ພິຈາລະນາ ແລະ ແບ່ງບັນດາປັດໃຈທີ່ມີຜົນກະທົບໂດຍກົງຕໍ່ກັບລະດັບຄວາມສ່ຽງຂອງການກໍ່ສ້າງ, ເຊັ່ນວ່າ ປະເພດຂອງສິ່ງປຸກສ້າງ, ຄວາມສູງ, ຄວາມເລິກຂອງການຂຸດ, ແລະ ໄລຍະກວ້າງຍາວ.
 - ເສີມສ້າງໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ ການກວດກາທີ່ດຳເນີນໂດຍກະຊວງແຮງງານ ຫຼື ໜ່ວຍງານອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕໍ່ກັບລາຍລະອຽດຂອງການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ.
 - * ກວດກາເບິ່ງລາຍລະອຽດຂອງລາຍຈ່າຍໃນການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບທີ່ເກີດຂຶ້ນ ແທນທີ່ຈະພຽງແຕ່ກວດເບິ່ງວ່າລາຍຈ່າຍດ້ານການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໄດ້ເກີດຂຶ້ນແທ້ຫຼືບໍ່. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ກວດກາເບິ່ງລາຍຈ່າຍດ້ານການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນລາຍລະອຽດເພື່ອກຳນົດເບິ່ງຄວາມເໝາະສົມຂອງລາຍຈ່າຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຖ້າສະຖານທີ່ເຮັດວຽກສະເພາະໃດໜຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນການຄຸ້ມຄອງລາຍຈ່າຍທີ່ບໍ່ເປັນໜ້າພໍໃຈ.
- (ອຸດສະຫະກຳການຜະລິດ) ສະໜອງການສະໜັບສະໜູນແບບແຍກປະເພດຕາມປະເພດ ແລະ ສາຍເຫດຂອງການບາດເຈັບ.
- ແຍກວິທີການ ແລະ ລາຍລະອຽດຂອງການສະໜັບສະໜູນການປ້ອງກັນການບາດເຈັບຕາມລະດັບຄວາມສ່ຽງທີ່ກ່ຽວພັນກັບການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ.
 - ເຮັດໃຫ້ວິທີການ ແລະ ລາຍລະອຽດການສະໜັບສະໜູນມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍແລະແຕກຕ່າງກັນຕາມຄວາມເໝາະສົມກັບປະເພດທຸລະກິດ, ຂະໜາດ, ແລະ ສະພາບຕົວຈິງຂອງສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ ທີ່ແຕກຕ່າງຈາກການສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການທີ່ສຸມໃສ່ແຕ່ການປັບປຸງສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ.

- ແຈກຢາຍງົບປະມານຢ່າງເໝາະສົມຕາມຂະແໜງການ ແລະ ເພີ່ມການສະໜັບສະໜູນ ໂດຍພິຈາລະນາເຖິງອັດຕາການບາດເຈັບຕາມປະເພດທຸລະກິດທີ່ໄດ້ແບ່ງແຍກນັ້ນ.

- * ເນື່ອງຈາກປະລິມານການສະໜັບສະໜູນສໍາລັບການຜະລິດເຄື່ອງຈັກ ແລະ ອຸປະກອນ ເຄື່ອງມືກວມເອົາ 23.29% (KRW 30.4 ຕື້) ຂອງຈໍານວນທຶນທັງໝົດສໍາລັບອຸດສະຫະກໍາ ການຜະລິດ (ລວມທັງການສະໜັບສະໜູນດ້ານການເງິນ), ມີຄວາມຈໍາເປັນຕ້ອງ ຂະຫຍາຍການສະໜັບສະໜູນໄປສູ່ປະເພດທຸລະກິດອື່ນ.

- (ອຸດສະຫະກໍາການບໍລິການ) ເຮັດໃຫ້ເປັນພິເສດລະບົບການສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການ.

- ສ້າງແຜນງານການສະໜັບສະໜູນ (ເຮັດສັນຍາ MOU, ການສະເໜີໃຫ້ທາງພາກລັດ ແລະ ອື່ນໆ) ທີ່ສອດຄ່ອງກັບລັກສະນະພິເສດຂອງອຸດສະຫະກໍາການບໍລິການບ່ອນທີ່ເປີ ເຊັນການບາດເຈັບກໍາລັງເພີ່ມສູງຂຶ້ນ.

- ສະແຫວງຫາໂຄງການຮ່ວມກັນກັບບັນດາຄະນະກຳມະການສໍາລັບແຕ່ລະປະເພດທຸລະກິດ ຫຼື ອື່ໆເພື່ອພັດທະນາ « ແຜນງານການຝຶກອົບຮົມແບບຢູ່ມຢາມ » ແລະ ວັດສະດຸ ແລະ ຫຼັກສູດການຝຶກອົບຮົມແບບມາດຕະຖານ ແລະ ເພື່ອສະໜອງການສະໜັບສະໜູນການຝຶກ ອົບຮົມທີ່ຈໍາເປັນ.

- * ເນື່ອງຈາກວ່າອຸດສະຫະກໍາການບໍລິການກ່ຽວຂ້ອງກັບການເຄື່ອນໄຫວໄປມາຢູ່ເລື້ອຍໆ ແລະ ຊົ່ວໂມງເຮັດວຽກທີ່ບໍ່ເປັນປົກກະຕິ, ການສົ່ງເສີມຄວາມຮັບຮູ້ດ້ານຄວາມປອດໄພຜ່ານ ການຝຶກອົບຮົມ, ກິດຈະກຳປະຊາສໍາພັນ, ແລະ ການໂຄສະນາສົ່ງເສີມຈຶ່ງສໍາຄັນຫຼາຍ ເນື່ອເໝືອຈາກການສະໜອງການສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການ ບັບປຸງສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ.

- ພັດທະນາ ແລະ ສະໜອງຕົວແບບໂຄງການການປ້ອງກັນການບາດເຈັບທີ່ກວມລວມເອົາ ແຕ່ລະປະເພດທຸລະກິດໂດຍການເຂົ້າໃຈສະພາບການທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງອຸດສະຫະກໍາການ ບໍລິການ (ກວດກາເບິ່ງລະບົບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ສະພາບການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ, ແລະ ລະດັບຄວາມຕ້ອງການຂອງໂຄງການ).

- (ອຸດສະຫະກໍາເຄມີ) ຂະຫຍາຍການນໍາໃຊ້ PSM ແລະ ບັບປຸງລະບົບຕ່າງໆ.

- ດັດປັບປະເພດທຸລະກິດທີ່ນໍາໃຊ້ PSM ແລະ ວັດສະດຸ ຂັ້ນສູງລະດັບທີ່ສົມເຫດສົມຜົນເພື່ອ ໃຫ້ແທດເໝາະກັບສະພາບຄວາມເປັນຈິງ; ຂະຫຍາຍວັດສະດຸທີ່ນໍາໃຊ້ PSM ສູງລະດັບ ຂອງບັນດາປະເທດທີ່ກ້າວໜ້າແລ້ວ.

- ຂະຫຍາຍວັດສະດຸທີ່ນໍາໃຊ້ PSM ສໍາລັບວັດສະດຸທີ່ຈັດການຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ປະລິມານທີ່ນໍາໃຊ້ຂໍ້ມູນການສໍາຫຼວດກ່ຽວກັບສະພາບແວດລ້ອມການເຮັດວຽກ.

- * ປະເພດວັດສະດຸອົງໃສ່ການນໍາໃຊ້ PSM: ເກົາຫຼີ (21 ປະເພດ), ສະຫະລັດ (137 ປະເພດ), ສະຫະພາບເອີຣົບ (38 ປະເພດ)

- * ແມັກກະທັ້ງສະຫະລັດ ແລະ ສະຫະພາບເອີຣົບ, ເຊິ່ງໄດ້ນໍາໃຊ້ PSM ໃນແຕ່ຕອນຕົ້ນໆ, ມັກ ຈະນໍາໃຊ້ PSM ໂດຍສຸມໃສ່ວັດສະດຸ.

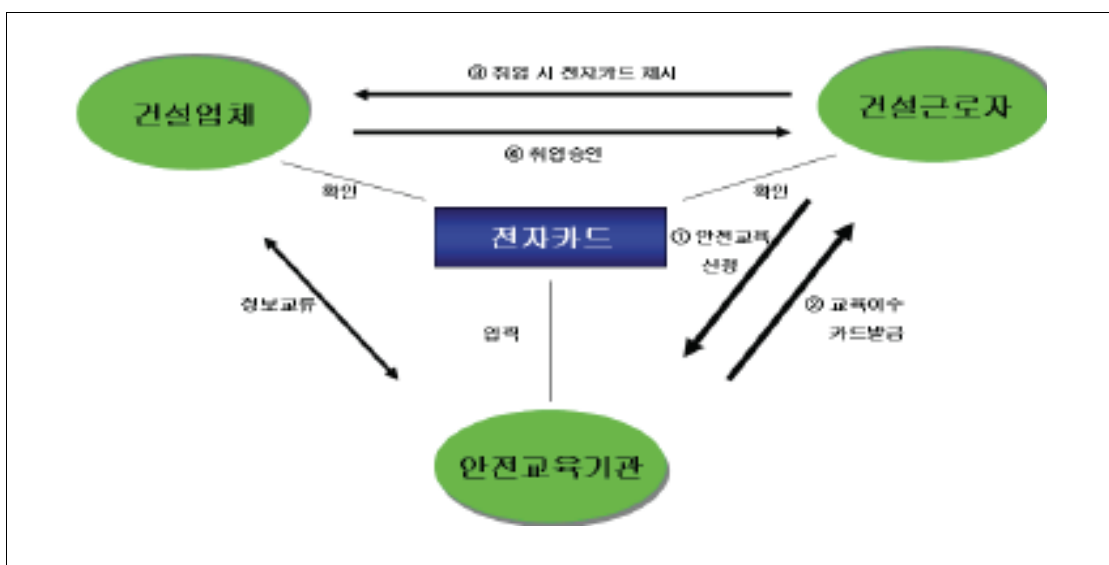
- ບັບປຸງລະບົບຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເພື່ອສົ່ງເສີມປະສິດທິຜົນຂອງການດໍາເນີນ PSM.

- ບັບປຸງມາດຕະຖານໃຫ້ສູງຂຶ້ນສໍາລັບອຸປະຕິບັດທາງອາຊີບທີ່ສໍາຄັນ ແລະ ດໍາເນີນການທີ່ຈໍາ ເປັນ, ຕົວຢ່າງ ການຢຸດການດໍາເນີນສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ ກ່ອນທີ່ການກວດກາສໍາລັບ PSM ຈະຖືກເຮັດສໍາເລັດ.

(2) ເພີ່ມການສະໜັບສະໜູນສໍາລັບພາກສ່ວນທີ່ສາມາດເກີດການບາດເຈັບທາງອາຊີບໄດ້ງ່າຍ

- ☐ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດໂດຍຄໍານຶງເຖິງລັກສະນະພິເສດຂອງການຈ້າງງານ
- ☐ (ຄົນງານທີ່ບໍ່ປົກກະຕິ) ພິຈາລະນາການດໍາເນີນການຝຶກອົບຮົມຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບທີ່ສອດຄ່ອງກັບລັກສະນະພິເສດຂອງຄົນງານກໍ່ສ້າງຢູ່ລະດັບປະເພດທຸລະກິດ, ບໍ່ແມ່ນຢູ່ແຕ່ລະສະຖານທີ່ເຮັດວຽກສະເພາະ.
- ໃຫ້ຄົນງານກໍ່ສ້າງໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພ ກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະຖືກຈ້າງງານ ແລະ ບັນທຶກລາຍລະອຽດຂອງການຝຶກອົບຮົມໃນບັດ. (ຊື່ຊົ່ວຄາວ: ລະບົບ 『ບັດຂຽວ』)

ລະບົບ​ជីវា​ອົប​នົມ​ຄວາມ​ປອດ​ໄພ​ຂ្នឹង​ផ្ទាំង​ពុរ

- ດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມທົດລອງເຊິ່ງເສີມຈາກສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງຂອງວິສະຫະກຳຂະໜາດໃຫຍ່ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບົບຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ຄ່ອຍໆຂະຫຍາຍການຝຶກອົບຮົມໄປສູ່ສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງຂະໜາດນ້ອຍ. ເຊັ່ນດຽວກັນ, ພິຈາລະນາ ການແກ້ໄຂກົດໝາຍ*.
- * ພິຈາລະນານຳໃຊ້ສ່ວນໜຶ່ງຂອງລາຍຈ່າຍການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພຕາມມາດຕະຖານ (1.24~2.48% ຂອງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍການກໍ່ສ້າງທັງໝົດ) ສຳລັບການຝຶກອົບຮົມດ້ານຄວາມປອດໄພພື້ນຖານ.
- ເພື່ອສົ່ງເສີມການເຂົ້າຮ່ວມໃນການຝຶກອົບຮົມດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ ໂດຍບັນດາສະຖານທີ່ເຮັດວຽກຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ, ໃຫ້ຄ່ອຍໆຂະຫຍາຍການຝຶກອົບຮົມ ໂດຍຂຶ້ນກັບເບົ້າໝາຍຂອງການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ປະເພດທຸລະກິດ.

- (ຄົນງານອົບພະຍົບ) ແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆໃນການໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບທີ່ເກີດຈາກອຸປະສັກດ້ານພາສາປາກເວົ້າ.
 - ແຈກຢາຍບົດລາຍງານທາງການແພດພິເສດ ແລະ ຂໍ້ມູນດ້ານວິຊາການທີ່ຂຽນເປັນພາສາກຳເນີດ, ສ້າງເວັບໄຊທາງອິນເຕີເນັດກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ, ແລະ ຂະຫຍາຍບໍລິການລ່າມແປພາສາສໍາລັບການກວດສຸຂະພາບແບບພິເສດ.
 - * ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບບັນດາສູນຊ່ວຍເຫຼືອວຽກເຮັດງານທຳ (55 ແຫ່ງ), ສະຖາບັນຝຶກອົບຮົມດ້ານວຽກເຮັດ (Suhyup (ສະຫະພັນສະຫະກອນການປະມົງແຫ່ງຊາດ), Nonghyup (ສະຫະພັນສະຫະກອນກະສິກຳແຫ່ງຊາດ), ສະມາຄົມການກໍ່ສ້າງແຫ່ງເກົາຫຼີ, ແລະ ສະຫະພັນທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍແລະຂະໜາດກາງແຫ່ງເກົາຫຼີ), ສູນຄົນງານຊາວອົບພະຍົບ (5 ແຫ່ງ), ອົງການບໍ່ສັງກັດລັດ, ແລະ ອື່ນໆ.
- (ຄົນງານສູງອາຍຸ) ພັດທະນາ ແລະ ສະໜອງເຕັກນິກການປັບປຸງຂະບວນການເຮັດວຽກ ແລະ ມາດຕະຖານດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ ໂດຍຄໍານຶງເຖິງລັກສະນະພິເສດທາງດ້ານກາຍະພາບ.
- (ຄົນງານທີ່ເປັນແມ່ຍິງ) ພັດທະນາ ແລະ ແຈກຢາຍຄູ່ມືດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບສໍາລັບວຽກເຊິ່ງຄົນງານແມ່ຍິງຖືກຈ້າງງານເປັນຕົ້ນຕໍ ແລະ ແຜນງານການດູແລສຸຂະພາບສໍາລັບບຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນທຸລະກິດການບໍລິການ.
- ການສະແຫວງຫາບັນດາໂຄງການຂອງກຸ່ມກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບຢູ່ບັນດາສະຖານທີ່ເຮັດວຽກຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ
 - ສະໜັບສະໜູນການຄຸ້ມຄອງດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບຢູ່ບັນດາສະຖານທີ່ເຮັດວຽກຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງໃນຮູບແບບຂອງກຸ່ມບໍລິສັດ ໂດຍນຳໃຊ້ໂຄງລ່າງດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງວິສະຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່ (ຜູ້ຮັບເໝົາຍ່ອຍ) ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງເຈົ້າຂອງທຸລະກິດ (ວິສະຫະກຳສະມາຊິກ).
 - * ດຳເນີນບັນດາແຜນງານການຄຸ້ມຄອງເຊິ່ງປ້ອງກັນ, ສະໜອງການຝຶກອົບຮົມດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ, ແລະ ສະໜອງບໍລິການໃຫ້ຄຳປຶກສາ ແລະ ຮັກສາຊ່ອງສື່ສານສໍາລັບຄວາມປອດໄພແລະສຸຂະພາບໃນອາຊີບ. ດຳເນີນການຄຸ້ມຄອງແບບພິເສດສໍາລັບກຸ່ມທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ.
- ການເພີ່ມການສະໜັບສະໜູນໃນການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບສໍາລັບວິສະຫະກິດແມ່ ແລະ ຜູ້ຮັບເໝົາຍ່ອຍ
 - ຈັດຕັ້ງຄະນະກຳມະການທີ່ປະກອບມີບັນດາເຈົ້າຂອງທຸລະກິດຂອງວິສະຫະກິດແມ່ ແລະ ຜູ້ຮັບເໝົາຍ່ອຍ ແລະ ຊ່ວຍແຕ່ງຕັ້ງບັນດາຜູ້ຈັດການດ້ານຄວາມປອດໄພແລະສຸຂະພາບ ແລະ ດຳເນີນການກວດກາຢ່າງເປັນປົກກະຕິຢູ່ບັນດາສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ.
 - * ວິສະຫະກິດແມ່ຈະຕ້ອງກຳນົດ ແລະ ຄຸ້ມຄອງເປົ້າໝາຍການຫຼຸດຜ່ອນການບາດເຈັບປະຈຳປີໃຫ້ແກ່ບັນດາຜູ້ຮັບເໝົາຍ່ອຍ. ໃຫ້ລາງວັນແກ່ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກທີ່ປະຕິບັດໄດ້ດີ ແລະ ໂດຍສະເພາະ ຄຸ້ມຄອງສະຖານທີ່ເຮັດວຽກທີ່ປະຕິບັດບໍ່ໄດ້ດີ.
 - ພິຈາລະນາການສະໜັບສະໜູນດ້ານການເງິນທີ່ສະໜອງໃຫ້ໂດຍວິສະຫະກິດແມ່ ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ຮັບເໝົາຍ່ອຍລົງທຶນເຂົ້າໃນການປັບປຸງສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກດ້ານຄວາມປອດໄພແລະສຸຂະພາບ ແລະ ສະໜອງໜັງສືຄຳປະກັນໃນເວລາທີ່ຜູ້ຮັບເໝົາຍ່ອຍພະຍາຍາມຂໍເອົາເງິນກູ້.

(3) ເສີມທະວີຄວາມປອດໄພຂອງເຄື່ອງຈັກ ແລະ ເຄື່ອງມືທີ່ອັນຕະລາຍ

- ☐ ການຂະຫຍາຍທົວຂໍ້ທີ່ມີສິດໄດ້ຮັບການຮັບຮອງ ຫຼື ການກວດກາດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ເສີມທະວີປະສິດທິຜົນ
- ☐ ນຳມາໃຊ້ «ລະບົບການປະເມີນຄວາມປອດໄພ» , ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ການດຳເນີນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ກັບເຄື່ອງຈັກ ແລະ ອຸປະກອນທາງອຸດສະຫະກຳທົ່ວໄປເປັນພາກບັງຄັບ.
 - ແຍກປະເພດ* ຜະລິດຕະພັນອອກເປັນທົວຂໍ້ຕໍ່ກັບການຮັບຮອງຄວາມປອດໄພພາກບັງຄັບ ແລະ ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງອີງໃສ່ລະດັບຄວາມສ່ຽງຂອງຜະລິດຕະພັນ ດັ່ງໃນກໍລະນີຂອງເຄື່ອງໝາຍຮັບຮອງຄວາມປອດໄພຂອງສະຫະພາບເອີຣົບ (CE Mark).
 - * ① ເຄື່ອງຈັກທີ່ເປັນອັນຕະລາຍສະເພາະ ເຊັ່ນວ່າ ເຄື່ອງໝີບ: ການຮັບຮອງຄວາມປອດໄພພາກບັງຄັບຂອງຜູ້ຜະລິດ (ລະບົບໃນປະຈຸບັນ)
 - ② ເຄື່ອງຈັກອຸດສະຫະກຳອື່ນ: ຜູ້ຜະລິດດຳເນີນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງເອງ.
- ☐ ໃນປະຈຸບັນ, ພຽງແຕ່ຜູ້ນຳໃຊ້ຖືກກຳນົດໃຫ້ຕິດຕັ້ງອຸປະກອນຄວາມປອດໄພແລະອຸປະກອນປ້ອງກັນ. ໃຫ້ພິຈາລະນາການອອກຂໍ້ກຳນົດດຽວກັນຕໍ່ກັບບັນດາຜູ້ຜະລິດ.
- ☐ ພິຈາລະນາແຜນງານບ່ອນທີ່ເກນມາດຖານການຕັດສິນການກວດກາ ແລະ ເກນມາດຖານການດຳເນີນການຖືກແຍກປະເພດອີງຕາມລະດັບຄວາມສຳຄັນຂອງຄວາມປອດໄພ.
- ☐ ການເຮັດໃຫ້ແຜ່ໄປທົ່ວໂລກເກນມາດຖານສຳລັບການຮັບຮອງ ແລະ ການກວດກາຄວາມປອດໄພ
 - ☐ ສະແຫວງຫາຄວາມສອດຄ່ອງຂອງເກນມາດຖານລະຫວ່າງເກນມາດຖານການຮັບຮອງຄວາມປອດໄພທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບ, ມາດຕະຖານຂອງເກົາຫຼີ (KS), ແລະ ມາດຕະຖານສາກົນ (ISO, IEC, ແລະ).
 - ☐ ນຳສະເໜີລະບົບຄັດເລືອກຄຸນສົມບັດຂອງຜູ້ກວດກາທີ່ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານສາກົນເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຍຸຕິທຳ ແລະ ຄວາມເຊື່ອຖືໄດ້ຂອງຜົນການກວດກາ.
 - ສົ່ງເສີມປະສິດທິຜົນ ແລະ ສະຖານະຂອງລະບົບພາຍໃນປະເທດ ແລະ ສະໜອງການສະໜັບສະໜູນທີ່ຕ້ອງການເພື່ອໃຫ້ຜະລິດຕະພັນທີ່ຖືກຮັບຮອງຢູ່ພາຍໃນປະເທດສາມາດໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຢູ່ຕ່າງປະເທດ (CE, ແລະອື່ນໆ) ໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ.

- ◆ ການນຳໃຊ້ສານເຄມີທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ການພັດທະນາວັດສະດຸໃໝ່ໆ ແລະ ວິທີການໃໝ່ໆທີ່ກວມເອົາທັງໝົດອຸດສະຫະກຳກຳລັງມີແນວໂນ້ມເພີ່ມຂຶ້ນ.
- ແນວໃດກໍຕາມ ຈົ່ງຮັບຊາບວ່າການຕອບໂຕ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນຕໍ່ກັບການປ່ຽນແປງທາງສິ່ງແວດລ້ອມພຽງແຕ່ດ້ວຍລະບົບກົດໝາຍໃນປະຈຸບັນ ແລະ ລະບົບການຄຸ້ມຄອງສຸຂະພາບຢູ່ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກແມ່ນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ.
- ◆ ສ້າງລະບົບປ້ອງກັນພະຍາດໃນອາຊີບແບບກັນໄວ້ກ່ອນ ໂດຍການຕິດຕັ້ງໂຄງລ່າງການຄຸ້ມຄອງຢ່າງເປັນລະບົບກ່ຽວກັບພະຍາດໃນອາຊີບ.
- ຍົກລະດັບລະບົບຄຸ້ມຄອງອັນຕະລາຍ ແລະ ການສ່ຽງໄພ, ຂະຫຍາຍການສະໜັບສະໜູນໃນແບບການບໍລິການດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບຂັ້ນພື້ນຖານສຳລັບສະຖານທີ່ເຮັດວຽກຂະໜາດນ້ອຍ, ແລະ ເສີມທະວີການຊີ້ນຳກ່ຽວກັບແຮ່ໃຍຫີນ.

(1) ການຍົກລະດັບລະບົບການຄຸ້ມຄອງ

- ການສ້າງລະບົບຄຸ້ມຄອງປັດໃຈທີ່ເປັນອັນຕະລາຍເຕັມເວລາ
 - ຈັດຕັ້ງຄະນະຜູ້ຊ່ຽວຊານທີ່ປະກອບມີບັນດາຜູ້ຊ່ຽວຊານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອແຍກປະເພດ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຢ່າງເປັນລະບົບ ບັນດາປັດໃຈທີ່ເປັນອັນຕະລາຍເພື່ອໃຫ້ແທດເໝາະກັບຄວາມເປັນຈິງພາຍໃນ.
 - * ຂຶ້ນກັບຜົນຂອງການປະເມີນວັດສະດຸທີ່ສ່ຽງໄພ ແລະ ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ການສຳຫຼວດຄວາມສ່ຽງໄພ, ໃຫ້ແຍກ ແລະ ຄຸ້ມຄອງປັບໃຈທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ແລະ ພິຈາລະນາການກຳນົດລະດັບການຄວບຄຸມສານກໍ່ມະເລັງ ແລະ ມາດຕະຖານການສ່ຽງໄພ.
 - ການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ການດຳເນີນສູນທົດສອບສານພິດທາງການສູດຕົມ
 - ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ວິເຄາະເບິ່ງວ່າສຸຂະພາບຂອງຄົນງານຖືກກະທົບແນວໃດ ໃນກໍລະນີທີ່ເຂົາເຈົ້າສຳພັດກັບວັດສະດຸທີ່ເປັນອັນຕະລາຍໃນປະລິມານຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນຕໍ່າເປັນເວລາຍາວນານ (2 ປີ) ແລະ ເພີ່ມທະວີຄວາມສາມາດໃນການປະເມີນຄວາມເປັນອັນຕະລາຍຂອງວັດສະດຸທີ່ມີຄວາມເປັນພິດທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກ.
 - * ແລກປ່ຽນເທັກໂນໂລຢີກັບໂຄງການ NTP ຂອງສະຫະລັດ, ສູນຄົ້ນຄວ້າ Bio Assay ຂອງຢີ່ປຸ່ນ, ແລະ ສະຖາບັນອື່ນທີ່ຊ່ຽວຊານດ້ານສານພິດ ແລະ ກ້າວໄປຫາສະຖາບັນຄູ່ຮ່ວມງານ OECD SIDS.

□ ບັບປຸງລະບົບນຳສົ່ງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບສານທີ່ເປັນອັນຕະລາຍແລະສ່ຽງໄພ

- ສ້າງຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນ «ສູນຂໍ້ມູນສານເຄມີຂອງ KOSHA (ສູນ KCIC)» ເພື່ອໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ຕ້ອງການສຳລັບການຄຸ້ມຄອງສະພາບແວດລ້ອມການເຮັດວຽກສາມາດຖືກປະເມີນ ແລະ ນຳໃຊ້ໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ.
- ສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍຖານຂໍ້ມູນ GHS MSDS DB ຂອງສານເຄມີທີ່ເປັນອັນຕະລາຍສຳຄັນ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງພາຍໃນຂອງຂໍ້ມູນ MSDS ໂດຍການຍົກລະດັບຂໍ້ມູນ MSDS ຢ່າງເປັນລະບົບ.
- ເຮັດໃຫ້ວິທີນຳສົ່ງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບວັດສະດຸທີ່ເປັນອັນຕະລາຍແລະສ່ຽງໄພ ເພື່ອໃຫ້ຄົນງານສາມາດເຂົ້າໃຈພວກມັນໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ.

□ ການເພີ່ມທະວີລະບົບຄົ້ນຫາ ແລະ ຕິດຕາມພະຍາດໃນອາຊີບ

- ສ້າງ «ລະບົບຕິດຕາມສູນກາງ» ທີ່ສາມາດຕິດຕາມໄດ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແນວໂນ້ມຕັ້ງແຕ່ເລີ່ມຕົ້ນຂອງພະຍາດໃນອາຊີບທີ່ຖືກລະບຸໄວ້.
- ເພີ່ມທະວີການຕິດຕາມພະຍາດໃນອາຊີບ ແລະ ດຳເນີນການທົດສອບພະຍາດລະບາດ ໂດຍອີງໃສ່ຜົນການກວດທາງການແພດ ແລະ ກຳນົດການເລີ່ມຕົ້ນຂອງພະຍາດຕັ້ງແຕ່ໄລຍະຕົ້ນໆ ໂດຍເຊື່ອມໂຍງກັບໂຄງການສຸຂະພາບອື່ນ.
- * '08 ມະເລັງເນື້ອຫຸ້ມປອດ ແລະອື່ນໆ (4 ປະເພດ) → '09 ການເສຍຊີວິດກະທັນຫັນ, ແລະອື່ນໆ (2 ປະເພດ) → ພະຍາດທີ່ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຕິດຕາມເພີ່ມເຕີມ ຫຼັງຈາກນັ້ນ
- ເພີ່ມທະວີການປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃນການປຸງທຽບ ແລະ ການວິເຄາະເພື່ອຄາດເດົາພະຍາກອນພະຍາດລ່ວງໜ້າ.
- ເພີ່ມທະວີການເຊື່ອມໂຍງກັບຂໍ້ມູນທາງສະຖິຕິຂອງພະຍາດທີ່ອອກໂດຍບັນດາສະຖາບັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອດຳເນີນການສຳຫຼວດໃນທົ່ວປະເທດ.
- * ສ້າງຕັ້ງລະບົບການເຊື່ອມໂຍງ ແລະ ການປຸງທຽບທີ່ມີຂໍ້ມູນກ່ຽວຂ້ອງກັບການປິ່ນປົວການບາດເຈັບໃນອາຊີບທີ່ສະໜອງໃຫ້ໂດຍສຳນັກງານສະຫວັດດີການແຮງງານຂອງເກົາຫຼີ, ຂໍ້ມູນການກວດທາງການແພດທີ່ອອກໃຫ້ໂດຍສຳນັກງານປະກັນສຸຂະພາບແຫ່ງຊາດ, ຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບມະເລັງທີ່ອອກໃຫ້ໂດຍສູນມະເລັງແຫ່ງຊາດ, ຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບມະເລັງທີ່ອອກໃຫ້ໂດຍໜ່ວຍງານສະຖິຕິຂອງເກົາຫຼີ ແລະ ອື່ນໆ.
- ການຈັດຕັ້ງຄົນໃໝ່ລະບົບຄຸ້ມຄອງການປ້ອງກັນມະເລັງໃນອາຊີບ
- ເພີ່ມທະວີການຄວບຄຸມສານກໍ່ມະເລັງທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນລະຫວ່າງການເຮັດວຽກ ນອກເໜືອຈາກວັດສະດຸເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ຖືກນຳໃຊ້ ແລະ ເຮັດວຽກກັບ.
- ຄຸ້ມຄອງສະຖານທີ່ເຮັດວຽກທີ່ເຮັດວຽກກັບສານກໍ່ມະເລັງໃນ 3 ໄລຍະ* ອີງຕາມລະດັບຄວາມສ່ຽງໄພ (ອັດຕາເກີນກຳນົດ), ຈຳນວນຂອງຄົນງານທີ່ເຮັດວຽກກັບສານກໍ່ມະເລັງ, ແລະ ສະພາບຂອງພະຍາດໃນອາຊີບທີ່ເກີດຂຶ້ນ.
- * (ໄລຍະ 1: ຄວາມສ່ຽງສູງ) ກວດເບິ່ງເປັນປະຈຳບັນດາມາດຕະການສຸຂະພາບທີ່ຖືກດຳເນີນ, (ໄລຍະ 2: ຄວາມສ່ຽງປານກາງ) ສະໜອງການສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການ, (ໄລຍະທີ 3: ຄວາມສ່ຽງຕ່ຳ) ການຄຸ້ມຄອງແບບສະໝັກໃຈໂດຍສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ

(2) ການໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນແກ່ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກສໍາລັບການສ້າງລະບົບປ້ອງກັນພະຍາດ

- ການສະໜອງການສະໜັບສະໜູນຢ່າງຈິງຈັງໃນການຄຸ້ມຄອງການປ້ອງກັນພະຍາດທີ່ສອດຄ່ອງກັບລັກສະນະພິເສດຕາມປະເພດ ແລະ ຂະໜາດຂອງທຸລະກິດ
- ສະໜັບສະໜູນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກຂະໜາດນ້ອຍທີ່ມີຄົນງານນ້ອຍກວ່າ 50 ຄົນ ທີ່ມີການບໍລິການດ້ານສຸຂະພາບໃນອາຊີບຂັ້ນພື້ນຖານເປັນປະຈຳຕໍ່ເນື່ອງ.
 - ໃນຂະນະທີ່ຂະຫຍາຍການສະໜັບສະໜູນສໍາລັບລາຍຈ່າຍຂອງການກວດທາງການແພດແບບພິເສດ, ໃຫ້ສົ່ງເສີມຄວາມສາມາດເຂົ້າເຖິງ ໂດຍການຈັດຕັ້ງລົດບໍລິການທາງແພດແບບເຄື່ອນທີ່ ແລະ ໃຫ້ທາງເລືອກແກ່ຄົນງານໃນເລື່ອງການເລືອກໂຮງໝໍ.
 - ຂະຫຍາຍການສະໜັບສະໜູນສໍາລັບລາຍຈ່າຍຂອງການວັດແທກສະພາບແວດລ້ອມການເຮັດວຽກ ແລະ ສົ່ງເສີມສະຖຽນລະພາບພາຍໃນຂອງການດໍາເນີນລະບົບ ໂດຍການຈັດຕັ້ງວິທີການສົ່ງເສີມຄວາມເຊື່ອຖືໄດ້ຂອງຜົນການກວດທົດສອບ.
- ດັດປັບວົງຈອນ ແລະ ວິທີການວັດແທກສະພາບແວດລ້ອມການເຮັດວຽກ ແລະ ການກວດທາງການແພດແບບພິເສດສູ່ລະດັບທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ; ເພີ່ມທະວີການປະເມີນຜົນ ແລະ ສົ່ງຈູງໃຈໃນການສົ່ງເສີມຄຸນນະພາບການບໍລິການ.
 - ສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຜ່ານການນໍາໃຊ້ຖານຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການວັດແທກສະພາບແວດລ້ອມການເຮັດວຽກ ແລະ ການກວດທາງການແພດແບບພິເສດ; ສະນັ້ນ ຈິ່ງເປັນການສົ່ງເສີມຄວາມສົນໃຈໃນການຄຸ້ມຄອງສຸຂະພາບ.
 - * ສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການວັດແທກສະພາບແວດລ້ອມການເຮັດວຽກ ແລະ ການກວດທາງການແພດແບບພິເສດໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຂອງທຸລະກິດແລະໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງສຸຂະພາບ; ສະໜອງຜົນສະເພາະຂອງການກວດທາງການແພດແບບພິເສດໃຫ້ແກ່ຄົນງານ.
- ພັດທະນາ ແລະ ສະໜອງຕົວແບບເຕັກນິກການປ້ອງກັນຕາມປະເພດ ແລະ ຂະໜາດຂອງທຸລະກິດ.
 - ສັງລວມ ແລະ ແຈກຢາຍມາດຕະການປ້ອງກັນທີ່ສໍາຄັນໃນແບບທີ່ງ່າຍດາຍ ອີງໃສ່ລັກສະນະພິເສດຂອງພະຍາດຕົ້ນຕໍ ແລະ ປັດໃຈທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕາມປະເພດ ແລະ ຂະໜາດຂອງທຸລະກິດ.
- ເລືອກວັດສະດຸເປົ້າໝາຍໃນທຸກໆປີໃນວັດສະດຸເປັນພິດຮຸນແຮງ 10 ຊະນິດ ແລະ ເສີມທະວີການສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການແກ່ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກທີ່ມີຂະບວນການຕົ້ນຕໍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສູງໄພທີ່ເປັນໄປໄດ້ສູງຕໍ່ກັບວັດສະດຸດັ່ງກ່າວ.

- ບັບປຸງລະບົບໃຫ້ມີປະສິດທິພາບສູງຂຶ້ນເພື່ອສ້າງລະບົບຄຸ້ມຄອງສຸຂະພາບແບບສະໝັກໃຈ
 - ບັບປຸງມາດຕະຖານການຄັດເລືອກຄຸ້ມຄອງສົມບັດຂອງຜູ້ຈັດການດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ວິທີເຮັດວຽກ.
 - ດັດບັບຄືນໃໝ່ຄຸ້ມຄອງສົມບັດຂອງຜູ້ຈັດການດ້ານສຸຂະພາບສູລະດັບຂອງສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ມີການເຊື່ອມໂຍງສູງກັບການບໍລິການດ້ານການຄຸ້ມຄອງສຸຂະພາບທີ່ອະທິບາຍໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບ.
 - * ວິສະວະກອນສິ່ງແວດລ້ອມດ້ານອາກາດເປັນພຶດທີ່ມີການເຊື່ອມໂຍງດ້ານວຽກເຮັດຕໍ່າກວມເອົາ 25% ຂອງບັນດາຜູ້ຈັດການດ້ານສຸຂະພາບທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເອງ.
 - ເພີ່ມທະວີການຄຸ້ມຄອງສຸຂະພາບຂອງຄົນງານ ອີງໃສ່ການເຊື່ອມຕໍ່ທາງຊີວະພາບກັບວຽກງານສຸຂະອະນາໄມໃນອຸດສະຫະກຳ, ການພະຍາຍາມໃນອຸດສະຫະກຳ, ແລະ ການຢາໃນອຸດສະຫະກຳ.
 - ເພີ່ມທະວີຄຳແນະນຳຕໍ່ກັບການຕິດຕາມການກວດກາທາງການແພດຂອງບັນດາສະຖານທີ່ເຮັດວຽກທີ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມພັນທະໃນການແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຈັດການດ້ານສຸຂະພາບ.
 - * ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄົນງານສາມາດໄດ້ຮັບການດູແລຕິດຕາມອາການ, ຕົວຢ່າງ ການທັດກາຍ, ການຝຶກອົບຮົມດ້ານສຸຂະພາບ, ແລະ ການໃຫ້ຄຳປຶກສາທາງການແພດ, ພິຈາລະນານຳໃຊ້ໂຄງລ່າງຂອງສູນສົ່ງເສີມສຸຂະພາບຂອງສຳນັກງານປະກັນສຸຂະພາບແຫ່ງຊາດ ແລະ ບັນດາໂຄງການຄຸ້ມຄອງກໍລະນີ.
 - ຂະຫຍາຍຂອບເຂດຂອງສະຖານທີ່ເຮັດວຽກທີ່ຕ້ອງໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຈັດການດ້ານຄວາມປອດໄພ.
 - ແມ້ກະທັ້ງອຸດສະຫະກຳການຂົນສົ່ງ, ການຂາຍສິ່ງແວດລ້ອມ, ແລະ ການກໍ່ສ້າງເຊິ່ງໃນປະຈຸບັນບໍ່ມີພັນທະໃນການແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຈັດການດ້ານສຸຂະພາບ ຈະຖືກເອົາລວມເຂົ້າເປັນຂະແໜງອຸດສະຫະກຳທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຈັດການດ້ານສຸຂະພາບ.
- ພື້ນຖານການໂຄສະນາສົ່ງເສີມສຸຂະພາບຢູ່ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ.
 - ເພື່ອປ້ອງກັນພະຍາດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງການການສູບຢາ ແລະ ພະຍາດໃນອາຊີບ, ໃຫ້ເປີດ «ການໂຄສະນາສົ່ງເສີມການບໍ່ສູບຢາຢູ່ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ» .
 - * ຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາການສູບຢາຂອງຄົນງານ (54%), ເຊິ່ງເປັນອັດຕາສູງສຸດໃນບັນດາປະເທດ OECD, ໃຫ້ຫຼຸດລົງເຖິງໜຶ່ງຂອງລະດັບໃນປະຈຸບັນພາຍໃນເວລາ 5 ປີຕໍ່ໄປ.
 - ກະກຽມມາດຕະການສະໜັບສະໜູນ ເຊັ່ນວ່າ ການເພີ່ມທະວີການຄວບຄຸມດູແລຕໍ່ກັບການຫ້າມສູບຢາຢູ່ບັນດາສະຖານທີ່ເຮັດວຽກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວັດສະດຸທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ, ການກຳນົດແຜນງານຫ້າມສູບຢາຢູ່ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ ແລະ ການສະໜອງການສະໜັບສະໜູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ແລະ ການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ຄູ່ສອນກ່ຽວກັບການຫ້າມສູບຢາ.
 - ສ້າງແຜນປະຕິບັດງານສຳລັບປະເດັນເລື່ອງ «ແນວຄິດທີ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບ» ເຊັ່ນວ່າ ຄວາມຄຽດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກເຮັດທີ່ເພີ່ມສູງຂຶ້ນຈາກການແຂ່ງຂັນທີ່ຮຸນແຮງ ແລະ ການປ່ຽນແປງໃນໂຄງສ້າງທາງອຸດສະຫະກຳ.
 - ກຳນົດແຜນການເພື່ອສ້າງແນວຄິດທີ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບຢູ່ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ, ສະໜອງການສະໜັບສະໜູນທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການດຳເນີນງານ, ສ້າງຂໍ້ແນະນຳກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນຄວາມຄຽດຈາກວຽກ, ແລະ ເສີມທະວີການສະໜັບສະໜູນສຳລັບການຄຸ້ມຄອງກຸ່ມທີ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງ.

(3) ການສ້າງລະບົບປ້ອງກັນບັນຫາສຸຂະພາບທີ່ເກີດຈາກແຮ່ໃຍຫີນ ແລະ ເພີ່ມທະວີການຄຸ້ມຄອງ

- ການສ້າງໂຄງລ່າງປ້ອງກັນການບາດເຈັບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບແຮ່ໃຍຫີນຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະ ຄົບຖ້ວນ
 - ກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕົວຢ່າງ « ສະຖານວິເຄາະແຮ່ໃຍຫີນແບບປະສົມປະສານ » ສໍາລັບການເຂົ້າເຖິງທາງວິທະຍາສາດ ແລະ ເປັນລະບົບກ່ຽວກັບບັນຫາແຮ່ໃຍຫີນ.
 - ຕິດຕັ້ງສະຖານທີ່ຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການມ້າງແຮ່ໃຍຫີນໃນແຕ່ລະເຂດພື້ນທີ່ (6 ແຫ່ງ) ແລະ ສະໜອງການຝຶກອົບຮົມຢ່າງເຂັ້ມຊັ້ນໃຫ້ແກ່ບັນດາເຈົ້າຂອງທຸລະກິດ, ຄົນງານ ແລະ ຫົວໜ້າຄຸມງານທີ່ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບການມ້າງ ແລະ ກໍາຈັດຖິ້ມແຮ່ໃຍຫີນ.
 - ພັດທະນາຂັ້ນ ແລະ ສະໜອງ « ຄູ່ມືວ່າດ້ວຍການກະກຽມແຜນທີ່ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງແຮ່ໃຍຫີນ » ໃຫ້ແກ່ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກທີ່ມີການກໍ່ສ້າງທີ່ປະກອບມີແຮ່ໃຍຫີນ; ເຮັດໃຫ້ເກີດການກະກຽມແຜນທີ່ແຮ່ໃຍຫີນດ້ວຍຕົນເອງ.
 - ລວມເອົາລາຄາທົ່ວໜ່ວຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບແຮ່ໃຍຫີນໃນ « ການຄາດຄະເນມາດຕະຖານການກໍ່ສ້າງ » ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການກໍ່ສ້າງທີ່ເໝາະສົມສາມາດຖືກສະທ້ອນເຖິງວຽກງານການມ້າງແຮ່ໃຍຫີນ; ເພີ່ມເສີມມັນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.
- ການເສີມທະວີການຮ່ວມມືກັບລັດຖະບານທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ການເພີ່ມທະວີການຊີ້ນຳ ແລະ ການຄວບຄຸມດູແລ
 - ເສີມທະວີການຄວບຄຸມຕໍ່ກັບວຽກງານການມ້າງ ແລະ ການກໍາຈັດແຮ່ໃຍຫີນ ໂດຍການຮ່ວມມືກັບລັດຖະບານທ້ອງຖິ່ນ.
 - ໃຫ້ແຕ່ລະຫ້ອງການທ້ອງຖິ່ນດຳເນີນ « ຄະນະສະເພາະກິດສໍາລັບຮັບຜິດຊອບແຮ່ໃຍຫີນໃນພື້ນທີ່ພັດທະນາຄືນໃໝ່ », ຮ່ວມກັນກວດການພື້ນທີ່ພັດທະນາຄືນໃໝ່, ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໂດຍການສ້າງລະບົບຕອບໂຕ້ຮ່ວມກັນ.
 - * ປະກອບມີບັນດາບຸກຄົນທີ່ຮັບຜິດຊອບຈາກບັນດາຫ້ອງການທ້ອງຖິ່ນ, KOSHA, ແລະ ລັດຖະບານທ້ອງຖິ່ນ, ຄະນະສະເພາະກິດຈະຖືກດຳເນີນງານເປັນປະຈຳໄຕມາດ.
 - ເສີມທະວີການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບຄວາມເປັນອັນຕະລາຍຂອງແຮ່ໃຍຫີນ ແລະ ມາດຕະຖານວຽກງານການມ້າງແຮ່ໃຍຫີນສໍາລັບບັນດາຜູ້ຈັດການ ແລະ ຫົວໜ້າຄຸມງານຂອງຜູ້ຮັບເໝົາ ແລະ ບັນດາຜູ້ມ້າງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການພັດທະນາຄືນໃໝ່, ຕົວຢ່າງ ການກໍ່ສ້າງເມືອງໃໝ່.
 - ເພີ່ມທະວີການຄວບຄຸມດູແລວຽກງານມ້າງ ແລະ ກໍາຈັດແຮ່ໃຍຫີນ.
 - ກວດເບິ່ງວ່າຕາຕະລາງການເຮັດວຽກໄດ້ຖືກສົ່ງ ກ່ອນການມ້າງແຮ່ໃຍຫີນ. ເສີມທະວີການດຳເນີນການທາງສານຕໍ່ກັບບັນດາບໍລິສັດອົງໃສ່ການຄຸ້ມຄອງແບບມີຈຸດສຸມ ເຊິ່ງລວມທັງບໍລິສັດເຫຼົ່ານັ້ນທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍ.

ເຮັດໃຫ້ຄວາມຮັບຮູ້ດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບເປັນວຽກ ງານພາຍໃນ ແລະ ເປັນນິໄສປະຈຳຕົວ ໂດຍຜ່ານການຂະຫຍາຍ ການປຸກຈິດສຳນຶກດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ

- ◆ ເນື່ອງຈາກປະເພນີ ແລະ ຫຼັກປະຕິບັດທີ່ມີມູນຄ່າວນານ ແລະ ການບໍ່ມີການຝຶກອົບຮົມ
ແຕ່ລະຄົນໆ, ການປຸກຄວາມຮັບຮູ້ແມ່ນເປັນເລື່ອງຍາກ ແລະ ປະສິດທິຜົນຂອງນະ
ໂຍບາຍປຸກຝັງຄວາມປອດໄພແມ່ນຍັງຕ່ຳ.
- ອຸປະຕິເຫດຂະໜາດໃຫຍ່ເກີດຂຶ້ນເນື່ອງຈາກການລົ້ມເຫຼວໃນການປະຕິບັດຕາມກົດ
ລະບຽບດ້ານຄວາມປອດໄພຂັ້ນພື້ນຖານ; ການຫຼຸດຜ່ອນການບາດເຈັບທາງອາຊີບ
ແມ່ນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ຖ້າປາສະຈາກຄວາມຮັບຮູ້ດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ປາສະຈາກ
ການປຸກຈິດສຳນຶກດ້ານຄວາມປອດໄພເປັນຮາກຖານ.
- ◆ ເຂົ້າຮ່ວມໃນບັນດາກິດຈະກຳຕ່າງໆເພື່ອຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ພຶດຕິກຳດ້ານຄວາມປອດ
ໄພສາມາດເກີດຂຶ້ນເປັນການປຸກຝັງດ້ານຄວາມປອດໄພຢູ່ໃນລະດັບທີ່ເທົ່າທຽມກັນກັບ
ລະດັບຂອງບັນດາປະເທດທີ່ກ່າວໜ້າແລ້ວ.

(1) ເປີດການໂຄສະນາສົ່ງເສີມການປຸກຈິດສຳນຶກດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ ໂດຍເຊື່ອມໂຍງກັບອົງການ NGO ແລະ ຄົນງານ-ຜູ້ບໍລິຫານ

- ກະຕຸ້ນໃຫ້ເກີດການແຜ່ຂະຫຍາຍໄປທົ່ວໄປເທດຂອງການປຸກຈິດສຳນຶກດ້ານຄວາມປອດ
ໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ ໂດຍການເປີດການໂຄສະນາສົ່ງເສີມຮ່ວມກັນກັບ NGO, ອົງການ
ຈັດຕັ້ງຂອງຄົນງານ-ຜູ້ບໍລິຫານ, ສົມວນຊົນ, ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງໃນອາຊີບຕ່າງໆ.
 - ເລີ່ມການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ການປຸກຈິດສຳນຶກດ້ານຄວາມປອດໄພສຳລັບແຕ່ລະຊັ້ນຄົນໃນ
ສັງຄົມ ເພື່ອສົ່ງເສີມຄວາມຮັບຮູ້ຕົວຕົນດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສະແຫວງຫາບັນດາແຜນ
ງານຂະຫຍາຍການປຸກຈິດສຳນຶກດ້ານຄວາມປອດໄພໃນຊີວິດປະຈຳວັນ.
- ສົ່ງເສີມການຂະຫຍາຍກິດຈະກຳການປ້ອງກັນການບາດເຈັບແບບສະໝັກໃຈຢູ່ສະຖານທີ່
ເຮັດວຽກຜ່ານການຮ່ວມມືກັນລະຫວ່າງຄົນງານ ແລະ ຄະນະຜູ້ບໍລິຫານ.
 - ດຳເນີນ ‘ລະບົບການຮັບຮອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບ’ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄົນ
ງານ ແລະ ຄະນະຜູ້ບໍລິຫານສາມາດຮ່ວມກັນປະເມີນຜົນ ແລະ ປັບປຸງລະດັບການປຸກຈິດ
ສຳນຶກດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນແຕ່ລະສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ.
 - * ໃຫ້ສິ່ງຈູງໃຈແກ່ບັນດາສະຖານທີ່ເຮັດວຽກທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງ, ເຊິ່ງລວມທັງການໃຫ້
ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການເງິນແກ່ບັນດາໂຄງການສະອາດທີ່ມີເປົ້າໝາຍປັບປຸງສິ່ງ
ອ່ານວຍຄວາມສະດວກ.
 - ກະຕຸ້ນສະມາຊິກຂອງອົງການຈັດຕັ້ງຂອງຄົນງານ-ຜູ້ບໍລິຫານໃຫ້ເລີ່ມການໂຄສະນາສົ່ງເສີມ
ຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບແບບສະໝັກໃຈ* ທີ່ສອດຄ່ອງກັບລັກສະນະພິເສດຂອງ
ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກນັ້ນໆ.
 - * ເລີ່ມການໂຄສະນາສົ່ງເສີມ ‘1 ບໍລິສັດ, 1 ກົດລະບຽບດ້ານຄວາມປອດໄພ, ການ
ໂຄສະນາສົ່ງເສີມການຫຼຸດຜ່ອນການບາດເຈັບລົງເຄິ່ງໜຶ່ງວສຳລັບສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ
ຂະໜາດໃຫຍ່, ການໂຄສະນາສົ່ງເສີມການບໍ່ສູບຢາໃນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ.

(2) ການກຳນົດ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຝຶກອົບຮົມພິເສດ, ການປະຊາສຳພັນ, ແລະ ຍຸດທະສາດການໂຄສະນາສົ່ງເສີມ

- ການຂະຫຍາຍການສະໜັບສະໜູນສຳລັບການຝຶກອົບຮົມຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ
 - ພື້ນຖານການຝຶກອົບຮົມດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ ໂດຍການກະຕຸ້ນໃຫ້ມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງບັນດາເຈົ້າຂອງທຸລະກິດ.
 - ພິຈາລະນາວິທີການຫຼຸດຜ່ອນການປັບໃໝ ໃນກໍລະນີທີ່ເຈົ້າຂອງທຸລະກິດ, ຫົວໜ້າຄຸມງານ, ຫຼື ຄົນງານໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມຫຼັງຈາກການລະເມີດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບ.
 - * ຕົວຢ່າງ: ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈາລະຈອນຕາມຖະໜົນ, ຖ້າຜູ້ລະເມີດເຮັດສຳເລັດການຝຶກອົບຮົມ, ຄະແນນຂໍ້ເສຍໃນການລະເມີດກົດຈາລະຈອນແມ່ນຖືກຫຼຸດລົງ.
 - ດຳເນີນຫຼັກສູດການຝຶກອົບຮົມພິເສດເພື່ອສົ່ງເສີມຄວາມເຊື່ອຖືການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພຂອງເຈົ້າຂອງທຸລະກິດ. ພິຈາລະນາວິທີການໃຫ້ສິ່ງຈູງໃຈ ຕົວຢ່າງ ການຍົກເວັ້ນຈາກການຝຶກອົບຮົມພາກບັງຄັບຂອງຜູ້ຈັດການດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບສຳລັບບັນນິດຖ້າເຈົ້າຂອງທຸລະກິດເຮັດສຳເລັດຫຼັກສູດການຝຶກອົບຮົມພິເສດ.
 - ພັດທະນາ ແລະ ສະໜອງແຜນງານ ແລະ ວິທີການຝຶກອົບຮົມທີ່ຄຳນຶງເຖິງລັກສະນະພິເສດຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມການຝຶກ ແລະ ຂະຫຍາຍການສະໜັບສະໜູນດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ.

ລາຍລະອຽດຂອງການຝຶກອົບຮົມແບບພິເສດສຳລັບຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແຕ່ລະປະເພດ (ຕົວຢ່າງ)

- (ຄົນງານ) ກຳນົດບັນຫາສະເພາະຜ່ານແຜນງານທີ່ສາມາດວັດແທກລະດັບຄວາມຮັບຮູ້ດ້ານຄວາມປອດໄພ; ດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ.
 - * ພື້ນຖານການຝຶກອົບຮົມຢູ່ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ ໂດຍນຳໃຊ້ຜູ້ຈັດການ ແລະ ຫົວໜ້າຄຸມງານຂອງສະຖານທີ່ເຮັດວຽກເປັນຜູ້ຝຶກພາຍໃນສະຖານທີ່.
- (ເຈົ້າຂອງທຸລະກິດ) ວິເຄາະລາຍຈ່າຍ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງການປ້ອງກັນການບາດເຈັບໃນອາຊີບສຳລັບແຕ່ລະສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ ແລະ ສົ່ງເສີມຄວາມຮັບຮູ້ດ້ານຄວາມປອດໄພຜ່ານການນຳສະເໜີ (ການຝຶກອົບຮົມ) ຫຼັກປະຕິບັດທີ່ດີຂອງວຽກງານການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ.
- (ນັກຮຽນ) ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມສາມາດເອົາລວມເຂົ້າໃນຊົ່ວໂມງຮຽນປົກກະຕິຂອງໂຮງຮຽນປະຖົມ, ມັດທະຍົມ ແລະ ໂຮງຮຽນອຸດົມ, ເພີ່ມເຕີມເນື້ອໃນການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຊ່ວຍພັດທະນາ ແລະ ສະໜອງເອກະສານການຝຶກອົບຮົມ.
 - * ພັດທະນາ ແລະ ສະໜອງປຶ້ມຕຳຮຽນ ແລະ ເອກະສານການສົດສອນ (5~10 ນາທີ) ສຳລັບການຝຶກອົບຮົມດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ເຮັດສັນຍາ MOU ຮ່ວມກັບຫຼັກການສຶກສາເມືອງ ແລະ ແຂວງເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ແລະ ພື້ນຖານການຝຶກອົບຮົມດ້ານຄວາມປອດໄພ.

- ອະນຸຍາດໃຫ້ຄະນະກຳມະການສຳລັບແຕ່ລະປະເພດທຸລະກິດ ແລະ ສະຫະພາບແຮງງານດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມ; ສະໜັບສະໜູນການດຳເນີນຫຼັກສູດການຝຶກອົບຮົມແບບພິເສດສະເພາະສຳລັບແຕ່ລະຂະແໜງການ.
- ພິຈາລະນາວິທີໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການເງິນໃນກໍລະນີທີ່ສະຖາບັນການສຶກສາອາຊີບເຮັດສັນຍາກັບສະຖານທີ່ເຮັດວຽກຂະໜາດນ້ອຍໃນການພັດທະນາ ແລະ ດຳເນີນຫຼັກສູດການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ສະໜອງການບໍລິການໃຫ້ຄຳປຶກສາ.

□ ເສີມທະວີກິດຈະກຳປະຊາສຳພັນແບບພິເສດ ແລະ ການໂຄສະນາສິ່ງເສີມ

- (ກິດຈະກຳປະຊາສຳພັນ) ຊອກຫາຄວາມສອດຄ່ອງກັນລະຫວ່າງຄົນງານ ແລະ ຜູ້ບໍລິຫານໃນການຂະຫຍາຍຈຸດຕິດຕໍ່ທາງການປະຊາສຳພັນ ແລະ ສິ່ງເສີມດັດສະນີທາງດ້ານອາລົມຄວາມຮູ້ສຶກຢູ່ສະຖານທີ່; ກຳນົດ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການປະຊາສຳພັນສະເພາະເຂດ.
 - ແຕ່ງຕັ້ງຄົນງານເປັນທີມຕິດຕາມດ້ານຄວາມປອດໄພປະຈຳເຂດ ຫຼື ຜູ້ລາຍງານພາກສະໜາມ ແລະ ສະໜັບສະໜູນກິດຈະກຳປະຊາສຳພັນທາງອອນລາຍ/ບໍ່ອອນລາຍ.
 - ເພີ່ມທະວີກິດຈະກຳປະຊາສຳພັນຮ່ວມກັນລະຫວ່າງຄົນງານ ແລະ ຜູ້ບໍລິຫານ ເພື່ອສົ່ງເສີມຄວາມຮັບຮູ້ດ້ານຄວາມປອດໄພແລະສຸຂະພາບຂອງຄົນງານ-ຜູ້ບໍລິຫານ. ຂະຫຍາຍ ແລະ ເພີ່ມທະວີພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນ ອີງໃສ່ກິດຈະກຳປະຊາສຳພັນ.
- (ການໂຄສະນາສິ່ງເສີມ) ຂະຫຍາຍງານໂຄສະນາສິ່ງເສີມດ້ານຄວາມປອດໄພທາງອາຊີບປະຈຳອາທິດໃຫ້ແກ່ບັນດາຫົວໜ່ວຍໃນເຂດພື້ນທີ່ ເພື່ອໃຫ້ຄົນງານສາມາດເຂົ້າຮ່ວມຫຼາຍຂຶ້ນຜ່ານການຂະຫຍາຍການປູກຈິດສຳນຶກດ້ານຄວາມປອດໄພໃນເຂດພື້ນທີ່.

□ ການສົ່ງເສີມຄວາມສາມາດເຂົ້າເຖິງ ແລະ ດັດສະນີດ້ານອາລົມຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຂໍ້ມູນຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ

- ຂະຫຍາຍການພັດທະນາ ແລະ ການສະໜອງເອກະສານໃນຮູບແບບການເລົ່າເລື່ອງໂດຍອີງໃສ່ຕົວຢ່າງສະເພາະ.
 - * ກໍ່ໃຫ້ເກີດການປ່ຽນແປງໃນການດຳເນີນການໂດຍການກະຕຸ້ນຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຄົນງານ.
 - ສ້າງເວັບໄຊສຳລັບລະບົບນຳສົ່ງຂອງສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ ແລະ ກິດຈະກຳປະຊາສຳພັນເພື່ອນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ພັດທະນາຂຶ້ນຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ເສີມສ້າງພາລະໜ້າທີ່ໃນການຄົ້ນຫາ.
- ພິຈາລະນາວິທີເອົາຫົວຂໍ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບເຂົ້າໃນການທົດສອບຄຸນສົມບັດ, ປຶ້ມຕຳລາຮຽນ, ແລະ ຫຼັກສູດການຝຶກອົບຮົມທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບການກວດກາຄຸນສົມບັດທີ່ດຳເນີນໂດຍການບໍລິການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດຂອງເກົາຫຼີ.
- ຂະຫຍາຍສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ແຜນງານການຝຶກອົບຮົມທີ່ເອົາປະສົບການເປັນຫຼັກສຳລັບຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນແຕ່ລະເຂດພື້ນທີ່ເພື່ອເສີມທະວີການຝຶກອົບຮົມໃນທົ່ວປະເທດ, ການປະຊາສຳພັນ ແລະ ຄວາມຮັບຮູ້ດ້ານຄວາມປອດໄພ.

- ການຂະຫຍາຍການປຸກຝັງດ້ານຄວາມປອດໄພຢ່າງມີວິທະຍາສາດ ແລະ ເປັນລະບົບ
 - (ວິທີຕາມຫຼັກວິທະຍາສາດໃນການວັດແທກຄວາມຮັບຮູ້ດ້ານຄວາມປອດໄພ) ພັດທະນາ ແລະ ສະໜອງແຜນການການກວດກາ/ການປັບປຸງເພື່ອວິເຄາະແນວໂນ້ມຂອງພຶດຕິກຳ ດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ປັບປຸງຄວາມຮັບຮູ້ດ້ານຄວາມປອດໄພ.
 - (ການສຳຫຼວດກ່ຽວກັບລະດັບຄວາມຮັບຮູ້ຂອງເຈົ້າຂອງທຸລະກິດ) ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ດຳເນີນ «ການສຳຫຼວດເບິ່ງລະດັບຄວາມຮັບຮູ້ດ້ານຄວາມປອດໄພຂອງເຈົ້າຂອງທຸລະກິດ (ຜູ້ຈັດການ)» ເພື່ອເລືອກເອົາຜູ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ, ວັດແທກຜົນຂອງການສຶກສາ, ແລະ ສາງລະບົບຕິດຕາມກວດກາ.
 - (ແຜນການໄລຍະກາງຫາໄລຍະຍາວ) ສ້າງແຜນການໄລຍະກາງຫາໄລຍະຍາວເພື່ອສົ່ງເສີມຄວາມຮັບຮູ້ດ້ານຄວາມປອດໄພຢ່າງທົ່ວເຖິງ ແລະ ເປັນລະບົບ ແລະ ກໍ່ໃຫ້ເກີດການປ່ຽນແປງດ້ານພຶດຕິກຳ.

(3) ການຟື້ນຟູຄືນການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນພາຍໃນປະເທດ ແລະ ທົ່ວໂລກ ແລະ ການສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບທາງອາຊີບ

- ການສົ່ງເສີມຢູ່ພາຍໃນປະເທດ
 - ຂະຫຍາຍການປະກອບສ່ວນສາກົນຕໍ່ກັບວຽກງານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບສຳລັບບັນດາປະເທດກຳລັງພັດທະນາ.
 - ສົ່ງເສີມສະຖານະຂອງເກົາຫຼີໃນບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ໂດຍການຂະຫຍາຍບັນດາໂຄງການຮ່ວມມືຮ່ວມກັນໃນຂະແໜງຄວາມປອດໄພແລະສຸຂະພາບໃນອາຊີບ ກັບອົງການແຮງງານສາກົນ (ILO) ແລະ ອົງການອະນາໄມໂລກ (WHO).
 - * ຂະຫຍາຍການບໍລິຈາກອຸປະກອນ ແລະ ວັດສະດຸດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບທາງອາຊີບ, ການສະໜອງການບໍລິການໃຫ້ຄຳປຶກສາ, ແລະ ບັນດາໂຄງການຝຶກອົບຮົມແບບເຊື່ອເຊີນ ທາງອາຊີກາງຈາກພາກພື້ນອາຊີ-ປາຊີຟິກ (16 ປະເທດ → 20 ປະເທດ).
 - ການຂະຫຍາຍ ແລະ ການຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງພາຍໃນຂອງການຈັດງານນາງຊາດ
 - ຮັບເອົາ ແລະ ສະໜອງຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ເທັກໂນໂລຢີທີ່ກ້າວໜ້າ ແລະ ຂໍ້ມູນ ໂດຍການຈັດງານນາງຊາດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບ.
 - * ວາງແຜນຈັດກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທີ 31 ກ່ຽວກັບສຸຂະພາບໃນອາຊີບ (ກຳນົດຈັດຂຶ້ນໃນເຊືອນໃນປີ 2015)

- ສ້າງຈຸດທັນປ່ຽນບ່ອນທີ່ສະຖານະຂອງເກົາຫຼີສາມາດຖືກສົ່ງເສີມ ແລະ ຊາວເກົາຫຼີສາມາດມີບົດບາດນຳໜ້າໃນການຕັດສິນໃຈສາກົນ ໃນຂະແໜງຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບ.
- ກະກຽມແຜນປະຕິບັດງານສະເພາະໃນການຮ່ວມມືກັບອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ລວມທັງອົງການ ILO ເພື່ອໃຫ້ຈຸດປະສົງຂອງຖະແຫຼງການເຊື່ອມສາມາດຖືກເຜີຍແຜ່ໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.
 - * ໃນລະຫວ່າງກອງປະຊຸມໂລກຄັ້ງທີ 18 ວ່າດ້ວຍຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບຢູ່ບ່ອນເຮັດວຽກ (ມິຖຸນາ 2008), ຕົວແທນ 46 ທ່ານຈາກຄົນງານ-ຄະນະຜູ້ບໍລິຫານ-ລັດຖະບານໃນທົ່ວໂລກໄດ້ມາເຕົ້າໂຮມກັນ ແລະ ສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ປະກາດ «ຖະແຫຼງການເຊື່ອມວ່າດ້ວຍຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບຢູ່ບ່ອນເຮັດວຽກ» .
 - ເຮັດໃຫ້ຄົນງານ-ຄະນະຜູ້ບໍລິຫານ-ລັດຖະບານ ແລະ ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກພາຍໃນປະເທດປະຕິບັດຕາມຈຸດປະສົງຂອງຖະແຫຼງການດັ່ງກ່າວຢ່າງຈິງຈັງ ແລະ ຂະຫຍາຍການປູກຝັງ ແລະ ຄວາມຮັບຮູ້ຄວາມຄວາມປອດໄພທີ່ກ້າວໜ້າ.
- ການຟື້ນຄືນການສະໜອງຂໍ້ມູນພາຍໃນປະເທດ ແລະ ທົ່ວໂລກ
 - ສະໜອງຂໍ້ມູນລ້ຳສຸດກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບໃນທົ່ວໂລກ.
 - ຂະຫຍາຍການສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພ ແລະ ສະຂະພາບໃນເຂດທ້ອງຖິ້ວໃຫ້ແກ່ບັນດາສະຖານທີ່ເຮັດວຽກທີ່ດຳເນີນງານໃນຕ່າງປະເທດ ແລະ ສະໜັບສະໜູນການປັບໃຫ້ເຂົ້າກັບສະພາບທ້ອງຖິ່ນຂອງສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ.
 - ເປີດຕົວ ແລະ ພົມເຜີຍແຜ່ຢ່າງເປັນປົກກະຕິໜັງສືພິມລະດັບສາກົນກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພແລະສຸຂະພາບໃນອາຊີບທີ່ໃສ່ຊື່ວ່າ «ຄວາມປອດໄພ & ສຸຂະພາບຢູ່ບ່ອນເຮັດວຽກ» (ຊື່ຊົ່ວຄາວ).
 - ພົມເຜີຍແຜ່ «ຈົດໝາຍຂ່າວ ICOH» ສຳລັບເວັບໄຊເທົ່ານັ້ນເພື່ອຮັກສາການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຢ່າງເປັນປົກກະຕິແລະຕໍ່ເນື່ອງ ລະຫວ່າງບັນດາສະມາຊິກ ICOH ແລະ ເສີມທະວີການຮ່ວມມື.
 - * ເພື່ອຖືກແຈກຢາຍຢ່າງເປັນປົກກະຕິໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກ ICOH ທີ່ເປັນສະຖາບັນ ແລະ ບຸກຄົນປະມານ 2,000 ທ່ານໃນ 93 ປະເທດ.

- ◆ ເພື່ອສົ່ງເສີມຄວາມເຊື່ອຖືໄດ້ ແລະ ປະສິດທິຜົນຂອງການບໍລິຫານວຽກງານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບ, ລັດຖະບານຄວນກໍານົດນະໂຍບາຍການປ້ອງກັນການບາດເຈັບໃນອາຊີບຢ່າງທ່ວງທັນເວລາ ແລະ ປະຕິບັດການຄວບຄຸມດູແລ ແລະ ການຊີ້ນຳນຳພາຢ່າງເຂັ້ມແຂງ.
- ◆ ສົ່ງເສີມປະສິດທິຜົນຂອງການປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ໂດຍການເພີ່ມທະວີຄວາມເປັນມີອາຊີບຂອງບັນດາໜ່ວຍງານທີ່ຮັບຜິດຊອບ, ການສ້າງລະບົບປະເມີນຜົນການປະຕິບັດງານ, ແລະ ການສ້າງພື້ນຖານທີ່ເຂັ້ມແຂງສໍາລັບນະໂຍບາຍການປ້ອງກັນອຸປະຕິເຫດຢ່າງມີວິທະຍາສາດ ແລະ ເປັນລະບົບ.

(1) ການສົ່ງເສີມຄວາມສາມາດດ້ານການຄວບຄຸມດູແລ

- ເສີມທະວີການຊີ້ນຳ ແລະ ການຄວບຄຸມດູແລ ໂດຍການເຮັດໃຫ້ບັນດາຜູ້ຄວບຄຸມດູແລດ້ານຄວາມປອດໄພໃນອາຊີບມີຄວາມຊ່ຽວຊານໃນຂົງເຂດຕ່າງໆ ລວມທັງ ແຮໂຍທິນ, ການກໍ່ສ້າງ, ແລະ ວັດສະດຸທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ, ແລະ ອື່ນໆ.
 - ໃນການກຽມພ້ອມກັບສິ່ງນີ້, ໃຫ້ຈັດຕັ້ງທີມຜູ້ຄວບຄຸມດູແລຕາມສາຍວິຊາຮຽນ ແລະ ນຳສະເໜີລະບົບບ່ອນທີ່ບຸກຄົນຜູ້ທີ່ໄດ້ສໍາເລັດການຝຶກອົບຮົມທາງວິຊາການຖືກສົ່ງໄປປະຕິບັດໜ້າທີ່ຢູ່ບັນດາພະແນກຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບໃນເຂດທ້ອງຖິ່ນ.
 - * ສໍາລັບແຕ່ລະອຸດສະຫະກຳການຜະລິດ, ສະຖານອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ຂົງເຂດສຸຂະພາບ, 12 ຄົນຈະຖືກຈ້າງຕໍ່ປີ (ທັງໝົດ 36 ຄົນຕໍ່ປີ) ເປັນເວລາ 5 ປີ (ຈາກ 118 ຄົນມາຮອດເດືອນກັນຍາ 2009 ເປັນປະມານ 300 ຄົນໃນປີ 2014).
- ແຜນການໃນການຫັນປ່ຽນການມອບໝາຍໜ້າວຽກຂອງບັນດາຜູ້ຄວບຄຸມເປັນລະບົບຂອງຜູ້ຈັດການທີ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ໄດ້* ຈາກຜູ້ຈັດການປະຈຳເຂດ ແມ່ນກຳລັງຖືກດຳເນີນການ.
 - * ແຍກປະເພດຕໍາແໜ່ງອີງຕາມຂົງເຂດວຽກງານ, ຕົວຢ່າງ ອຸດສະຫະກຳການຜະລິດ, ສະຖານອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ສຸຂະພາບ, ຫຼື ຕາມລັກສະນະຂອງໜ້າວຽກ ເຊັ່ນ ການຄວບຄຸມດູແລສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ, ການສືບສວນການບາດເຈັບ, ແລະ ການຈັດການກັບການຮອງທຸກຂອງພົນລະເຮືອນ.
- ດຳເນີນແຜນການຝຶກອົບຮົມກັບໜ້າວຽກໄລຍະຍາວເພື່ອສົ່ງເສີມຄວາມຊຳນານງານຂອງບັນດາຜູ້ຄວບຄຸມດູແລ ຫຼັງຈາກການນຳສະເໜີລະບົບປະເມີນຄວາມສ່ຽງ.
 - * ບັນດາຜູ້ຄວບຄຸມດູແລຈະຖືກສົ່ງໄປບັນດາມະຫາວິທະຍາໄລ, ສະຖາບັນຂອງລັດຖະບານ, ສູນຝຶກອົບຮົມພະນັກງານຂອງລັດຖະບານ, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າສໍາລັບການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບຂອງເກົາຫຼີ, ແລະ ສະຖາບັນອື່ນໆກ່ຽວຂ້ອງເປັນເພື່ອເຂົ້າຮ່ວມຫຼັກສູດຝຶກອົບຮົມເປັນເວລາ 4~6 ເດືອນ.

(2) ການສ້າງລະບົບປະເມີນຜົນການປະຕິບັດງານ

- ການພັດທະນາລະບົບປະເມີນຜົນການປະຕິບັດງານ ແລະ ດັດສະນີຜົນການປະຕິບັດງານ
 - ສ້າງລະບົບວິເຄາະ ແລະ ປະເມີນຜົນການປະຕິບັດງານຢ່າງເປັນລະບົບ ກ່ຽວກັບບັນດາໂຄງການປ້ອງກັນການບາດເຈັບໃນອາຊີບ.
 - ລວມເຂົ້າກັນບັນດາໂຄງການທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ແລະ/ຫຼື ຊ້ຳກັນ ແລະ ສ້າງຕັ້ງໃໝ່ ແລະ ລົບລ້າງບັນດາໂຄງການໂດຍອີງໃສ່ການປະເມີນຜົນການປະຕິບັດງານຢ່າງມີວິທະຍາສາດ.
 - ພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດັດສະນີນະໂຍບາຍໃໝ່ບ່ອນທີ່ການປ່ຽນແປງໃນດັດສະນີເບົ້າໝາຍຂອງນະໂຍບາຍ ແລະ ລະດັບຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບຢູ່ບ່ອນເຮັດວຽກສາມາດຖືກວັດແທກໄດ້ຢ່າງບໍ່ມີອະຄະຕິ.
 - ແຜນການນຳສະເໜີລະບົບປະເມີນຜົນກະທົບຂອງການບາດເຈັບໃນອາຊີບເພື່ອໃຫ້ລາຍການທີ່ຈະຖືກພິຈາລະນາໃນເລື່ອງການປ້ອງກັນການບາດເຈັບໃນອາຊີບສາມາດຖືກສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນໃນລະຫວ່າງໄລຍະຮ່າງນະໂຍບາຍ.
- ແຜນງານຄວບຄຸມຄຸນນະພາບໂຄງການ ແລະ ການກໍ່ສ້າງລະບົບ
 - ຮັບປະກັນຄວາມເຊື່ອຖືໄດ້ຂອງການຄຸ້ມຄອງຄວາມຖືກຕ້ອງແນ່ນອນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມສາມາດຂອງບັນດາສະຖາບັນການກວດທາງການແພດແບບພິເສດ, ບັນດາສະຖາບັນການວັດແທກສະພາບແວດລ້ອມການເຮັດວຽກ, ແລະ ສະຖາບັນການສືບສວນດ້ານແຮ່ໄຢທຶນ ແລະ ສ້າງແຜນງານຄວບຄຸມຄຸນນະພາບແບບປະສົມປະສານ.
 - ※ ລາຍການການປະເມີນ: ຄວາມສາມາດໃນການວັດແທກສະພາບແວດລ້ອມການເຮັດວຽກ ແລະ ວິເຄາະຕົວຢ່າງ, ຄວາມເຊື່ອຖືໄດ້ຂອງຜົນການວັດແທກ, ຜົນການດຳເນີນງານຂອງສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ອຸປະກອນ, ການຝຶກອົບຮົມທີ່ໄດ້ຮັບໂດຍບຸກຄະລາກອນ, ການພັດທະນາຄວາມສາມາດ, ລະດັບຂອງການນຳໃຊ້ຄອມພິວເຕີ ແລະ ອື່ນໆ.
 - ກຳນົດເກນມາດຖານການຄຸ້ມຄອງເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ເປັນມາດຕະຖານຕາມປະເພດໂຄງການ ແລະ ກວດກາໃນແຕ່ລະໄລຍະເບິ່ງສະພາບການໃຊ້ປະໂຫຍດບັນດາແຜນງານ ເຊິ່ງລວມທັງການຕິດຕາມການປະເມີນຜົນ; ເສີມສ້າງລະບົບຕຳນິຕິຊົມໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ.

(3) ການຍົກລະດັບສະຖິຕິການບາດເຈັບໃນອາຊີບ

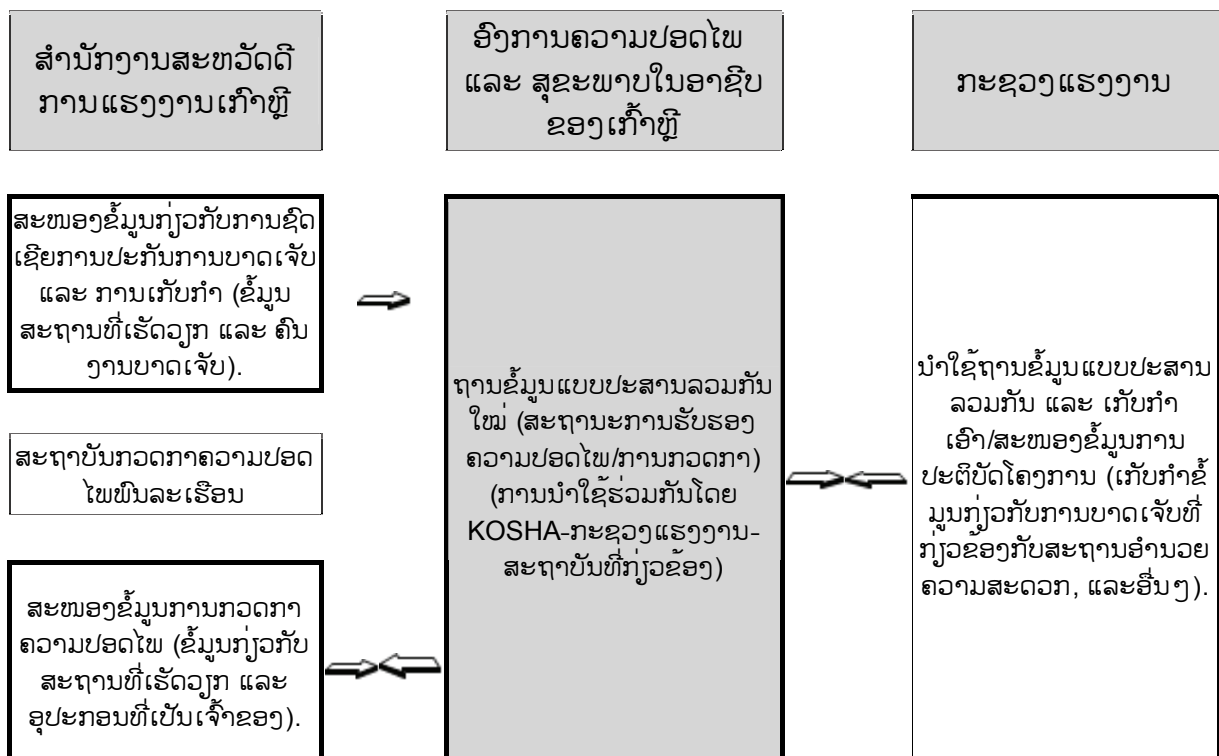
- ສະແຫວງຫາການສືບສວນສະເພາະຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ເຊັ່ນວ່າ ການສືບສວນກ່ຽວກັບສາຍເຫດຂອງການບາດເຈັບສຳລັບກຸ່ມທີ່ປະສົບການບາດເຈັບຢູ່ເລື້ອຍໆ ແລະ ກຸ່ມອື່ນທີ່ສາມາດບາດເຈັບໄດ້ງ່າຍ.
 - ວິເຄາະສາຍເຫດຂອງການບາດເຈັບໃນອາຊີບ ອີງໃສ່ລັກສະນະສະເພາະຂອງພະນັກງານ ແລະ ຜົນຂອງການສືບສວນການບາດເຈັບທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນປີຜ່ານມາ.
 - ຄຳນວນດັດສະນີຊັບອກການບາດເຈັບຫຼາຍໆຢ່າງຕາມປະເພດຂອງການຈ້າງງານ, ຕົວຢ່າງຄົນງານບໍ່ປົກກະຕິ, ໂດຍນຳໃຊ້ສະຖິຕິປະກັນການຈ້າງງານ ແລະ ຖານຂໍ້ມູນປະກັນສຸຂະພາບ ແລະ ສົ່ງເສີມຄວາມຖືກຕ້ອງແນ່ນອນຂອງສະຖິຕິການບາດເຈັບ.

- ພິຈາລະນາການປ່ຽນ* ວິທີການກຳນົດຕັດສິນຂະໜາດຂອງການບາດເຈັບໃນອາຊີບໃຫ້ເປັນວິທີການສຳຫຼວດຕົວຢ່າງ.
 - ເພື່ອຄາດຄະເນມາດຕາສ່ວນຂອງການບາດເຈັບໃນອາຊີບ, ເກັບກຳເອົາບັນທຶກກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນຂອງບໍລິສັດ, ປະເພດການຈ້າງງານຂອງຄົນງານທີ່ໄດ້ຮັບບາດເຈັບ, ປະເພດການບາດເຈັບ, ລະດັບຄວາມເສຍຫາຍ, ແລະ ລາຍລະອຽດຂອງການບາດເຈັບ.
- ສິ່ງເສີມຄຸນນະພາບຂອງສະຖິຕິໂດຍການກະກຽມລາຍການກວດກາທີ່ກວມເອົາແຕ່ລະໄລຍະຂອງການກະກຽມຂໍ້ມູນສະຖິຕິ, ການຕັດແກ້ຄູ່ມືການຜະລິດດ້ານສະຖິຕິ, ແລະການເສີມທະວີບຸກຄະລາກອນດ້ານການຜະລິດສະຖິຕິ.
 - * ເພີ່ມທະວີການກວດສຸຂະພາບດ້ວຍຕົນເອງກ່ຽວກັບການສຳຫຼວດ ແລະ ຂໍ້ມູນສະຖິຕິ; ເສີມທະວີລະບົບການກວດຂໍ້ຜິດພາດທາງຄອມພິວເຕີເພື່ອສິ່ງເສີມຄວາມເຊື່ອຖືໄດ້ຂອງຂໍ້ມູນສະຖິຕິ ໂດຍນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນດ້ານການບໍລິຫານ.

(4) ການສ້າງລະບົບຂໍ້ມູນແບບປະສານລວມກັນ

- ທ້ອນໂຮມ ແລະ ເອົາລວມເຂົ້າກັນ ຂໍ້ມູນຂອງສະຖານທີ່ເຮັດວຽກທີ່ແຈກຢາຍຢູ່ໃນບັນດາສະຖາບັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປ້ອງກັນການບາດເຈັບເພື່ອໃຫ້ບັນດາສະຖາບັນສາມາດຮ່ວມກັນນຳໃຊ້ລະບົບ ແລະ ກຳນົດພື້ນຖານສຳລັບການເຊື່ອມໂຍງແບບຊິວະພາບລະ ຫວ່າງບັນດາສະຖາບັນຕ່າງໆ.
 - ປະມວນຜົນຂໍ້ມູນທີ່ເກັບເອົາຜ່ານລະບົບຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກແບບປະສານເຂົ້າກັນ ແລະ ນຳໃຊ້ມັນເປັນພື້ນຖານສຳລັບການກຳນົດນະໂຍບາຍການປ້ອງກັນ.

ການສ້າງລະບົບຂໍ້ມູນແບບປະສານລວມກັນ

- ພິຈາລະນາສະພາບການທີ່ເປັນຈິງໄດ້ ຕົວຢ່າງ ການແກ້ກົດໝາຍ ແລະ ການຊອກຫາທຶນ; ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃຫ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການໃຫ້ໄວທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້ ເພື່ອໃຫ້ເຫັນໝາກຜົນໄດ້ໂດຍໄວ.
- ປະຕິບັດແມ້ກະທັ້ງບັນດາໂຄງການບ່ອນທີ່ຂັ້ນຕອນຕ້ອງເຮັດກ່ອນ (ດຳເນີນການສຶກສາ, ຈັດຕຽມພື້ນຖານທາງກົດໝາຍ ແລະ ອື່ນໆ) ແມ່ນບໍ່ສາມາດຫຼີກລຽງໄດ້ ເພື່ອໃຫ້ຜົນທາງການເມືອງສາມາດສະແດງອອກມາໃຫ້ເຫັນໃນປີ 2011.
- ເອົາລວມເຂົ້າບັນດາໂຄງການທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ແລະ/ຫຼື ໂຄງການຊ້ຳກັນ ແລະ ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນເຕັມສ່ວນຈາກງົບປະມານ 2010 ໃຫ້ແກ່ບັນດາໂຄງການດັ່ງກ່າວ.
 - ຈັດຕຽມການໃຫ້ທຶນຢ່າງໝັ້ນຄົງ ໂດຍການເພີ່ມລາຍຈ່າຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການປ້ອງກັນການບາດເຈັບໃນອາຊີບຜ່ານການປົກສາຫາລືກັບບັນດາພະແນກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ສະທ້ອນລາຍຈ່າຍທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນເຂົ້າໃນແຜນການເງິນໄລຍະກາງຫາໄລຍະຍາວ ('11 ~ '15).
- ເພື່ອປະຕິບັດໂຄງການຢ່າງສຳເລັດຜົນ, ໃຫ້ກວດຜົນການປະຕິບັດງານ ອີງໃສ່ແຜນດຳເນີນງານ.
 - ສ້າງແຜນໂຄງການໃນທຸກໆປີ ໂດຍເນັ້ນໜັກໃສ່ໜ້າວຽກທີ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ຕົວຈິງ ໂດຍຄຳນຶງເຖິງກຳນົດເວລາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຂອງແຜນການ 5 ປີ.
 - * ໃຫ້ກວດກາເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ໝາກຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຜ່ານຄະນະກຳມະການມືອາຊີບ ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງຄະນະກຳມະການສຳລັບການປະກັນໄພການຊົດເຊີຍ ແລະ ການປ້ອງກັນການບາດເຈັບໃນອາຊີບ.
 - ກວດເບິ່ງຜົນການປະຕິບັດງານປະຈຳທຸກໆໄຕມາດ ແລະ ສົ່ງເສີມແລະກະຕຸ້ນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການທີ່ມີຜົນໄດ້ຮັບບໍ່ຄືບໍ່ໄດ້.

◆ ຖ້າແຜນການ 5 ປີ ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງສຳເລັດຜົນ

- ອັດຕາການບາດເຈັບທີ່ຄົງທີ່ຢູ່ຄາດວ່າຈະຫຼຸດລົງຢ່າງຈະແຈ້ງເປັນ 0.5% ພາຍໃນ 2014; ການເສຍຊີວິດຕໍ່ຄົນງານ 10,000 ຄົນ ກໍຄາດວ່າຈະຫຼຸດລົງເປັນ 0.74.
 - ອັດຕາການບາດເຈັບ ແລະ ຈຳນວນຄົນງານທີ່ບາດເຈັບ:
['09] 0.70% (97,821) → ['14] 0.50% (69,420)
 - ການເສຍຊີວິດຕໍ່ຄົນງານ 10,000 ຄົນ ແລະ ຈຳນວນການເສຍຊີວິດ:
['09] 1.57 (2,181) → ['14] 0.74 (1,026)
- ປະຢັດລາຍຈ່າຍທາງສັງຄົມ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າການເຕີບໂຕທີ່ເປັນໄປໄດ້ຂອງປະເທດ ໂດຍການເຮັດໃຫ້ການສູນເສຍຂອງຄົນງານມີນ້ອຍສຸດ ແລະ ສົ່ງເສີມລະດັບປະລິມານຂອງຊັບພະຍາກອນມະນຸດ.

ໜ້າວຽກທາງການເມືອງ	'10	'11	'12	'13	'14
1. ຕັ້ງຮາກຖານບັນດາກິດຈະກຳການປ້ອງກັນການບາດເຈັບໃນອາຊີບແບບສະໝັກໃຈ ໂດຍການສ້າງພື້ນຖານທາງກົດໝາຍ ແລະ ຢ່າງເປັນລະບົບ					
(1) ສ້າງພື້ນຖານສຳລັບການສ້າງລະບົບປະເມີນຄວາມສູງ					
1-1. ສະໜັບສະໜູນລະບົບຄຸ້ມຄອງແບບສະໝັກໃຈຢູ່ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ					
▪ ປະຕິບັດໂຄງການທົດລອງ.					
▪ ກຳນົດການປັບປຸງ ແລະ ບັນດາມາດຕະການເພີ່ມເຕີມ.					
▪ ສະແຫວງຫາການແກ້ໄຂກົດໝາຍ.					
1-2. ສ້າງລະບົບສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການອົງຕາມລະດັບຄວາມສູງ					
1-3. ຂະຫຍາຍລະບົບຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ					
(2) ຈັດຕັ້ງຄົນໃໝ່ລະບົບກົດໝາຍ ແລະ ສົ່ງເສີມປະສິດທິຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ					
2-1. ຈັດຕັ້ງຄົນໃໝ່ລະບົບກົດໝາຍສຳລັບການຫັນປ່ຽນໃຫ້ເປັນການປະເມີນຄວາມສູງ					
2-2. ສົ່ງເສີມປະສິດທິຜົນຂອງການປະຕິບັດກົດໝາຍ					
2-3. ເພີ່ມທະວີຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ມີສິດທິ ແລະ ພັນທະ					
▪ ເພີ່ມພັນທະຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການປົກປ້ອງຄົນງານ.					
▪ ຂະຫຍາຍຂອບເຂດຂອງຄົນງານ.					
▪ ປັບປຸງລະບົບການຈ້າງຄົນພາຍນອກສຳລັບຕຳແໜ່ງຜູ້ຈັດການດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ.					
(3) ການນຳສະເໜີລະບົບການຊົດເຊີຍທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບການປ້ອງກັນ					
3-1. ສ້າງຕັ້ງແຜນງານເຊື່ອມໂຍງກິດຈະກຳປ້ອງກັນກັບການຊົດເຊີຍ					

ໜ້າວຽກທາງການເມືອງ		'10	'11	'12	'13	'14
2. ເຮັດໃຫ້ລະບົບນຳສົ່ງການບໍລິການມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍຜ່ານການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການຮ່ວມມື						
(1) ສ້າງການປົກຄອງດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບ						
1-1. ສ້າງເຄືອຂ່າຍດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບປະຈຳເຂດພື້ນທີ່						
1-2. ເສີມທະວີການຮ່ວມມືລະຫວ່າງລັດຖະບານສູນກາງ ແລະ ລັດຖະບານທ້ອງຖິ່ນ						
▪ ນຳໃຊ້ຄະນະກຳມະການນະໂຍບາຍການຈ້າງງານເພື່ອເສີມສ້າງເຄືອຂ່າຍປະຈຳເຂດມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ.						
▪ ສ້າງລະບົບການນຳສົ່ງຢູ່ລະດັບອຸດສະຫະກຳ.						
▪ ສ້າງລະບົບການຮ່ວມມືທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບສູນສຸຂະພາບໃນອາຊີບ ແລະ ຄລີນິກສຸຂະພາບປະຈຳເຂດພື້ນທີ່.						
1-3. ຄົນງານ-ຄະນະຜູ້ບໍລິຫານເພື່ອຮ່ວມກັນສ້າງລະບົບຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບ						
▪ ດຳເນີນລະບົບຜູ້ຄວບຄຸມດູແລຄວາມປອດໄພໃນອາຊີບກົດຕື່ມະສັກຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.						
▪ ເພີ່ມທະວີການສະໜັບສະໜູນສຳລັບຄະນະກຳມະການຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບ.						
▪ ຄົ້ນຫາ ແລະ ຂະຫຍາຍບັນດາໂຄງການທີ່ອີງໃສ່ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຄົນງານ-ຄະນະຜູ້ບໍລິຫານ.						
(2) ພື້ນຄົນບັນດາກົດຈະກຳປ້ອງກັນການບາດເຈັບຢູ່ລະດັບເຂດ ແລະ ອຸດສະຫະກຳ						
2-1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການປ້ອງກັນການບາດເຈັບໃນອາຊີບສຳລັບແຕ່ລະເຂດ						
2-2. ກຳນົດບັນດາມາດຕະການປ້ອງກັນຢູ່ລະດັບອຸດສະຫະກຳ						
▪ ດຳເນີນຄະນະກຳມະການຕາມຂະແໜງການ.						
▪ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ສຳເລັດບັນດາໂຄງການປ້ອງກັນທີ່ກ່ຽວພັນກັບບັນດາສູນການຄ້າໃນປະເທດ.						
(3) ສົ່ງເສີມການເຂົ້າຮ່ວມຂອງພົນລະເຮືອນໃນບັນດາໂຄງການປ້ອງກັນການບາດເຈັບໃນອາຊີບ						
3-1. ດັດຢັ້ງຢືນໃໝ່ພາລະໜ້າທີ່ ແລະ ບົດບາດ						
3-2. ສົ່ງເສີມຄວາມສາມາດຂອງບັນດາສະຖາບັນປ້ອງກັນອຸປະຕິເຫດພົນລະເຮືອນ.						
▪ ນຳສະເໜີລະບົບປະເມີນຜົນສະຖາບັນ.						
▪ ດຳເນີນຫຼັກສູດການຝຶກອົບຮົມດ້ານວິຊາການ.						
▪ ສ້າງຫຼັກສູດການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການປະເມີນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ນຳສະເໜີລະບົບຄັດເລືອກຄຸນສົມບັດ.						
▪ ຂະຫຍາຍການສະໜັບສະໜູນສຳລັບລາຍຈ່າຍ R&D.						
3-3. ສະໜັບສະໜູນການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳໂດຍກນຂະຫຍາຍຈຳນວນຄົນທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນການປ້ອງກັນການບາດເຈັບໃນອາຊີບ						
▪ ສະໜັບສະໜູນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກທີ່ຈ້າງງານຜູ້ຈັດການດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃໝ່.						
▪ ພັດທະນາຕົວແບບໂຄງການປ້ອງກັນການບາດເຈັບ.						

ໜ້າວຽກທາງການເມືອງ	'10	'11	'12	'13	'14
-------------------	-----	-----	-----	-----	-----

3. ເສີມທະວີປະສິດທິຜົນຂອງໂຄງການຜ່ານມາດຕະການປ້ອງກັນແບບພິເສດສະເພາະ

(1) ເພີ່ມທະວີການຄຸ້ມຄອງແບບມີຈຸດສຸມໃນບັນດາສະຖານທີ່ເຮັດວຽກທີ່ມີອຸປະຕິເຫດຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ຈຳນວນການບາດເຈັບເພີ່ມຂຶ້ນ

1-1. ເພີ່ມທະວີການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນແຕ່ລະໄລຍະຂອງວຽກກໍ່ສ້າງ					
- ນຳສະເໜີລະບົບຄວາມປອດໄພ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຄິດໄລ່ ແລະ ປະກາດອັດຕາການບາດເຈັບທີ່ກວມເອົາແຕ່ລະສະຖາບັນອອກຄຳສັ່ງມະຫາຊົນ. - ປັບປຸງລະບົບສັ່ງແຜນການປ້ອງກັນອັນຕະລາຍ ແລະ ການສູງໄພ. - ປຸງລະບົບການເລືອກໝວຍງານໃຫ້ຄຳປຶກສາດ້ານການປ້ອງກັນການບາດເຈັບ. - ແຍກປະເພດຄຸນສົມບັດຂອງຜູ້ຈັດການດ້ານຄວາມປອດໄພ. - ເຮັດໃຫ້ການແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຄວບຄຸມດູແລເປັນພາກບັງຄັບທີ່ຕ້ອງໄດ້ເຮັດ ແລະ ເພີ່ມທະວີການຝຶກອົບຮົມ. - ຊອກວິທີປັບປຸງການຄິດໄລ່ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ.					
1-2. ສະໜອງການສະໜັບສະໜູນແບບພິເສດ ຂຶ້ນກັບປະເພດ ແລະ ສາຍເຫດຂອງການບາດເຈັບໃນອຸດສະຫະກຳການຜະລິດ					
1-3. ເຮັດໃຫ້ລະບົບສະໜອງການສະໜັບສະໜູນແກ່ອຸດສະຫະກຳການບໍລິການມີຄວາມຊຽວຊານພິເສດ					
- ສ້າງຕັ້ງແຜນງານສະໜັບສະໜູນອຸດສະຫະກຳການບໍລິການ. - ພັດທະນາ ແລະ ສະໜອງຕົວແບບໂຄງການປ້ອງກັນການບາດເຈັບຕາມປະເພດທຸລະກິດ.					
1-4. ຂະຫຍາຍການນຳໃຊ້ PSM ໃນອຸດສະຫະກຳເຄມີ ແລະ ປັບປຸງລະບົບ					
- ຂະຫຍາຍການນຳໃຊ້ PSM. - ປັບປຸງລະບົບ PSM.					

(2) ຂະຫຍາຍການສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ພາກສ່ວນທີ່ສາມາດເກີດການບາດເຈັບໃນອາຊີບໄດ້ງ່າຍ

2-1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ໂດຍຄຳນຶງເຖິງລັກສະນະສະເພາະຂອງການຈ້າງງານ					
- ນຳສະເໜີລະບົບຝຶກອົບຮົມດ້ານຄວາມປອດໄພຂັ້ນພື້ນຖານ. - ແຈກຢາຍຜົນການກວດທາງການແພດແບບພິເສດ ແລະ ຂໍ້ມູນທາງວິຊາການ. - ພັດທະນາ ແລະ ສະໜອງເຕັກນິກການປັບປຸງຂະບວນການເຮັດວຽກ ແລະ ມາດຕະຖານດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ. - ພັດທະນາ ແລະ ສະໜອງແຜນງານສັ່ງເສີມຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບຂອງຄົນງານແມ່ຍິງ.					
2-2. ປະຕິບັດໂຄງການກຸ່ມຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ					
2-3. ຂະຫຍາຍການສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ວິສະຫະກິດແມ່ ແລະ ບັນດາຜູ້ຮັບເໝົາຍອຍສຳລັບການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ					

ໜ້າວຽກທາງການເມືອງ	'10	'11	'12	'13	'14
-------------------	-----	-----	-----	-----	-----

(3) ເພີ່ມທະວີຄວາມປອດໄພຂອງເຄື່ອງຈັກ ແລະ ອຸປະກອນທີ່ອັນຕະລາຍ

3-1. ຂະຫຍາຍວິສະຫະກິດທີ່ມີສິດໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຄວາມປອດໄພ ແລະ ສໍາລັບການກວດກາດ້ານຄວາມປອດໄພ; ເສີມທະວີປະສິດທິຜົນ.					
▪ ນໍາສະເໜີ ແລະ ປະຕິບັດລະບົບປະເມີນຄວາມປອດໄພ.					
▪ ພິຈາລະການບັງຄັບໃຊ້ຂໍ້ກຳນົດດຽວກັນຕໍ່ກັບບັນດາຜູ້ຜະລິດ.					
▪ ແຍກປະເພດເກນມາດຖານການຕັດສິນ ແລະ ເກນມາດຖານການດໍາເນີນງານ.					
3-2. ເຜີຍແຜ່ການຮອງຮັບ ແລະ ການກວດກາຄວາມປອດໄພໄປໃນທົ່ວໂລກ					
▪ ສະແຫວງຫາຄວາມເຂົ້າກັນລະຫວ່າງມາດຕະຖານຄວາມປອດໄພຂອງໂລກ ແລະ ມາດຕະຖານຂອງປະເທດ.					
▪ ນໍາສະເໜີ ແລະ ນໍາໃຊ້ລະບົບຄັດເລືອກຄຸນສົມບັດຜູ້ກວດກາ.					

4. ການສ້າງລະບົບຄຸ້ມຄອງການປ້ອງກັນພະຍາດແບບກັນໄວ້ກ່ອນ

(1) ການຍົກລະດັບລະບົບຄຸ້ມຄອງ

1-1. ການສ້າງລະບົບຄຸ້ມຄອງເຕັມເວລາບັດໃຈອັນຕະລາຍ					
▪ ຈັດຕັ້ງ ແລະ ດໍາເນີນງານຄະນະກຳມະການອາຊີບ.					
▪ ດໍາເນີນສູນທົດສອບຄວາມເປັນພິດຈາກການສູດດົມຊໍາເຮື້ອ.					
1-2. ປັບປຸງລະບົບນໍາສົ່ງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບວັດສະດຸອັນຕະລາຍ ແລະ ສ່ຽງໄພ					
▪ ສ້າງ ແລະ ດໍາເນີນສູນຂໍ້ມູນສານເສມີ KOSHA.					
▪ ເຮັດໃຫ້ວິທີການນໍາສົ່ງຂໍ້ມູນວັດສະດຸອັນຕະລາຍແລະສ່ຽງໄພມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ.					
1-3. ເພີ່ມທະວີລະບົບຄຸ້ມຄອງແຕ່ຕົ້ນໆ ແລະ ຕິດຕາມພະຍາດໃນອາຊີບ					
▪ ສ້າງລະບົບຕິດຕາມສູນກາງ.					
▪ ດໍາເນີນການສໍາຫຼວດກ່ຽວກັບການພະຍາກອນພະຍາດ.					
▪ ຈັດຕັ້ງຄົນໃໝ່ ລະບົບຄຸ້ມຄອງການປ້ອງກັນມະເລັງໃນອາຊີບ.					

ໜ້າວຽກທາງການເມືອງ		'10	'11	'12	'13	'14
(2) ການໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນແກ່ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກສໍາລັບການສ້າງລະບົບປ້ອງກັນພະຍາດ						
2-1. ເພີ່ມທະວີການຄຸ້ມຄອງການປ້ອງກັນພະຍາດທີ່ສອດຄ່ອງກັບປະເພດ ແລະ ຂະໜາດທຸລະກິດ						
ເພີ່ມທະວີການສະໜັບສະໜູນດ້ານການເງິນສໍາລັບລາຍຈ່າຍຂອງການກວດກາທາງການແພດແບບພິເສດ ແລະ ປັບປຸງລະບົບ.						
ເພີ່ມທະວີການສະໜັບສະໜູນສໍາລັບລາຍຈ່າຍຂອງການວັດແທກສະພາບແວດລ້ອມການເຮັດວຽກ ແລະ ປັບປຸງລະບົບ.						
ເພີ່ມທະວີການປະເມີນລະບົບການວັດແທກ ແລະ ການກວດກາທາງການແພດ.						
ພັດທະນາ ແລະ ສະໜອງຕົວແບບເຕັກນິກດ້ານການປ້ອງກັນຕາມປະເພດ ແລະ ຂະໜາດທຸລະກິດ.						
ເພີ່ມທະວີການສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການໃຫ້ແກ່ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກທີ່ມີຂະບວນການເຮັດວຽກທີ່ໃຫຍ່.						
2-2. ປັບປຸງປະສິດທິພາບລະບົບໃນການສ້າງລະບົບຄຸ້ມຄອງສຸຂະພາບແບບສະໝັກໃຈ						
ປັບປຸງມາດຕະຖານການຄັດເລືອກຄຸນສົມບັດຂອງຜູ້ຈັດການດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ວິທີເຮັດວຽກ.						
ຂະຫຍາຍສະຖານທີ່ເຮັດວຽກທີ່ຕ້ອງການການແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຈັດການດ້ານສຸຂະພາບ.						
2-3. ດໍາເນີນການໂຄສະນາສົ່ງເສີມສຸຂະພາບຢູ່ບັນດາສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ						
ເປີດການໂຄສະນາສົ່ງເສີມການບໍ່ສູບຢາຢູ່ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ.						
ສ້າງແຜນດໍາເນີນງານສໍາລັບເລື່ອງແນວຄິດທີ່ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ສຸຂະພາບ.						
(3) ການສ້າງລະບົບປ້ອງກັນບັນຫາສຸຂະພາບທີ່ເກີດຈາກແຮ່ໄຢທົນ ແລະ ເພີ່ມທະວີການຄຸ້ມຄອງ						
3-1. ສ້າງໂຄງລ່າງສໍາລັບການປ້ອງກັນການບາດເຈັບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບແຮ່ໄຢທົນ						
ສ້າງສະຖານວິເຄາະແຮ່ໄຢທົນແບບປະສານລວມກັນ.						
ຕິດຕັ້ງສະຖານທີ່ຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການມ້າງແຮ່ໄຢທົນ.						
ພັດທະນາ ແລະ ສະໜອງຄູ່ມືການກະກຽມແຜນທີ່ແຮ່ໄຢທົນ.						
ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ເຫັນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ລາຄາທົ່ວໜ່ວຍໃນການຄາດຄະເນມາດຕະຖານການກໍ່ສ້າງ.						
3-2. ເພີ່ມທະວີການຄວບຄຸມດູແລໃນ ແລະ ການຮ່ວມມືກັບລັດຖະບານທ້ອງຖິ່ນ						
ດໍາເນີນຄະນະສະເພາະກິດກ່ຽວກັບແຮ່ໄຢທົນສໍາລັບສະຖານທີ່ພັດທະນາຄົນໃໝ່.						
ເພີ່ມທະວີການຊີ້ນຳ ແລະ ການຄວບຄຸມດູແລ.						

ໜ້າວຽກທາງການເມືອງ	'10	'11	'12	'13	'14
5. ການເຮັດໃຫ້ຄວາມຮັບຮູ້ດ້ານຄວາມປອດໄພເປັນເລື່ອງພາຍໃນ ແລະ ເປັນນິໄສ ຜ່ານການຂະຫຍາຍການປູກຈິດສໍານິກດ້ານຄວາມປອດໄພ					
(1) ການເລີ່ມການໂຄສະນາສິ່ງເສີມການປູກຈິດສໍານິກດ້ານຄວາມປອດໄພທີ່ກ່ຽວພັນກັບອົງການ NGO ແລະ ຄົນງານ-ຄະນະຜູ້ບໍລິຫານ.					
▪ ເປີດການໂຄສະນາສິ່ງເສີມທີ່ກ່ຽວພັນກັບບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.					
▪ ດໍາເນີນລະບົບການຮັບຮອງການປູກຈິດສໍານິກດ້ານຄວາມປອດໄພໃນອາຊີບ.					
▪ ເປີດການໂຄສະນາສິ່ງເສີມ “1 ບໍລິສັດ, 1 ກົດລະບຽບດ້ານຄວາມປອດໄພ”.					
(2) ການກຳນົດຍຸດທະສາດການຝຶກອົບຮົມແບບພິເສດ, ການປະຊາສຳພັນ ແລະ ການໂຄສະນາສິ່ງເສີມ					
2-1. ຂະຫຍາຍການສະໜັບສະໜູນສໍາລັບການຝຶກອົບຮົມດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ					
▪ ກຳນົດນະໂຍບາຍສໍາລັບການກໍ່ໃຫ້ເກີດການເຂົ້າຮ່ວມຂອງເຈົ້າຂອງທຸລະກິດ.					
▪ ພັດທະນາ ແລະ ສະໜອງແຜນງານ ແລະ ວິທີການຝຶກອົບຮົມໂດຍຄໍານຶງເຖິງລັກສະນະສະເພາະຂອງຜູ້ເຂົ້າຝຶກອົບຮົມ.					
2-2. ເສີມທະວີກິດຈະກຳປະຊາສຳພັນແບບພິເສດ ແລະ ການໂຄສະນາສິ່ງເສີມ					
▪ ສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ດໍາເນີນຍຸດທະສາດກ່ຽວກັບກິດຈະກຳປະຊາສຳພັນໃນເຂດທ້ອງຖິ່ນ.					
▪ ຂະຫຍາຍງານອາທິດໂຄສະນາສິ່ງເສີມໄປສູ່ເຂດພື້ນທີ່ຕ່າງໆ.					
2-3. ສິ່ງເສີມການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ດັດສະນີທາງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຂໍ້ມູນດ້ານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບ					
▪ ພັດທະນາ ແລະ ສະໜອງເອກະສານ.					
▪ ຊອກວິທີເຊື່ອມໂຍງກັບວຸດທິຄຸນສົມບັດ.					
▪ ຂະຫຍາຍສະຖານຝຶກອົບຮົມ ແລະ ແຜນງານທີ່ເອົາປະສົບການຕົວຈິງເປັນຫຼັກໃນແຕ່ລະເຂດພື້ນທີ່.					
2-4. ຂະຫຍາຍການປູກຈິດສໍານິກດ້ານຄວາມປອດໄພຢ່າງມີວິທະຍາສາດ ແລະ ເປັນລະບົບ					
▪ ສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການໄລຍະກາງຫາໄລຍະຍາວ.					
▪ ວັດແທກຄວາມຮັບຮູ້ດ້ານຄວາມປອດໄພຢ່າງມີວິທະຍາສາດ.					
▪ ສຳຫຼວດລະດັບຄວາມຮັບຮູ້ດ້ານຄວາມປອດໄພຂອງເຈົ້າຂອງທຸລະກິດ.					

ໜ້າວຽກທາງການເມືອງ	'10	'11	'12	'13	'14
-------------------	-----	-----	-----	-----	-----

(3) ພື້ນຖານການແລກປ່ຽນ ແລະ ການສະໜອງຂໍ້ມູນພາຍໃນປະເທດ ແລະ ໃນທົ່ວໂລກ

3-1. ສົ່ງເສີມຍີ່ຫໍ້ຂອງປະເທດ					
ຂະຫຍາຍການປະກອບສ່ວນສາກົນສໍາລັບບັນດາປະເທດກໍາລັງພັດທະນາ.					
ຂະຫຍາຍ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງພາຍໃນຂອງການຈັດງານນາງຊາດ.					
3-2. ພື້ນຖານການສະໜອງຂໍ້ມູນພາຍໃນປະເທດ ແລະ ໃນທົ່ວໂລກ					
ພົມເຜີຍແຜ່ໜັງສືພິມກ່ຽວກັບຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບ.					
ພົມເຜີຍແຜ່ໜັງສືພິມທາງເວັບ.					

6. ການເພີ່ມທະວີຄວາມສາມາດທາງການບໍລິຫານສໍາລັບວຽກງານຄວາມປອດໄພ ແລະ ສຸຂະພາບໃນອາຊີບ

(1) ການສົ່ງເສີມຄວາມສາມາດດ້ານການຄວບຄຸມດູແລ

ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຊຳນານເປັນພິເສດຕາມເຂດພື້ນທີ່.					
ພິຈາລະນາການປ່ຽນເປັນລະບົບຜູ້ຈັດການທີ່ປະຕິບັດງານໄດ້.					
ດໍາເນີນແຜນງານການຝຶກອົບຮົມຢູ່ກັບໜ້າວຽກ.					

(2) ການສ້າງລະບົບປະເມີນຜົນການປະຕິບັດງານ

ພັດທະນາລະບົບການປະເມີນຜົນການປະຕິບັດງານ ແລະ ດັດສະນີຜົນການປະຕິບັດງານ.					
ສ້າງແຜນງານຄຸ້ມຄອງຄຸນນະພາບໂຄງການ ແລະ ລະບົບຕໍາໜິຕິຊົມ.					

(3) ການຍົກລະດັບລະບົບສະຖິຕິ

2-2. ເພີ່ມທະວີກິດຈະກຳປະຊາສໍາພັນແບບພິເສດ ແລະ ການໂຄສະນາສົ່ງເສີມ					
ຈັດຕັ້ງຄົນໃໝ່ວິທີການສໍາຫຼວດທາງສະຖິຕິ.					
ສົ່ງເສີມຄຸນນະພາບຂອງຂໍ້ມູນສະຖິຕິ.					

(4) ການສ້າງລະບົບຂໍ້ມູນແບບປະສານລວມກັນ

ສ້າງລະບົບຂໍ້ມູນແບບປະສານລວມກັນ.					
--	--	--	--	--	--

ແຜນການປ້ອງກັນການບາດເຈັບໃນອາຊີບທຳປີຄັ້ງທີ 3 (2010 ~ 2014)

ເອກະສານຕິດຕັດ

ແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາໂຄງການໃຫຍ່
ສຳລັບປີ 2010•55

ການເພີ່ມທະວີການປ້ອງກັນໄພພິບັດສຳລັບ
ໂຄງການ Hope Work 2010•81

ແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສຳລັບ «ການໂຄສະນາ
ສິ່ງເສີມການຫຼຸດຜ່ອນຈຳນວນອຸປະຕິເຫດລົງ
ເຄິ່ງໜຶ່ງ» •97

ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພສຳລັບ «
ໂຄງການຟື້ນຟູແມ່ນ້ຳສຳຄັນ 4 ແຫ່ງ» •123

ການໂຄສະນາສິ່ງເສີມການບໍ່ສູບຢາຢູ່
ສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ ແລະ ການໂຄສະນາເພື່ອ
ສ້າງແນວຄິດທີ່ເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ສຸຂະພາບສຳ
ລັບຄົນງານ•145

ການນຳສະເໜີໂຄງການທົດລອງລະບົບປະ
ເມີນຄວາມສູງ •165